

OPNAME OF WEDERKOMST

GRATIS AANVULLING OP WAKE UP!

ARNO LAMM &
EMILE-ANDRE VANBECKEVOORT

Januari 2014

Behorend bij ISBN 9789064511851

© 2014 Uitgeverij Het Zoeklicht – Doorn

Alle rechten voorbehouden

Omslagontwerp: Reprovinci

Gratis aanvulling op Wake Up!

Dit aanvullende E-Boek is een gratis uitgave die onlosmakelijk bij het boek "Wake Up!" hoort. Om de omvang van het hoofdboek te beperken hebben de auteurs er voor gekozen om dit aanvullende deel via internet ter beschikking te stellen. Het gaat dieper in op de Wederkomst van de Messias, maar ook op de Opname van Zijn Gemeente en waarom die twee gebeurtenissen niet hetzelfde zijn. Om dit e-boek in het juiste perspectief te kunnen bestuderen raden wij iedere lezer aan om dit deel pas te lezen nadat het hoofdboek "Wake Up!" grondig is bestudeerd.

Het hoofdboek gaat in op de tijdspatronen, de schaduwen en de Bijbelse feesten die God zelf als leidraad heeft gegeven voor Zijn Kalender. God heeft immers zelf de Tijden vastgesteld en Hij maakt dit door de Bijbel heen duidelijk. Een aantal van de Oudtestamentische schaduwen wijzen specifiek op de Opname van de Gemeente en de Wederkomst van Jezus Christus en deze gebeurtenissen kunnen veel accurater en dieper begrepen worden als ze in het licht van die patronen worden geplaatst.

Tegelijkertijd is dit aanvullende E-boek ook het sluitstuk. Het lezen van het hoofdboek zou de lezer al tot de juiste conclusies kunnen leiden, maar in deze aanvulling gaan we nog verder in op de tijd van het einde. We willen nog concreter gaan begrijpen wat de gebeurtenissen zijn die de Gemeente van Jezus Christus te wachten staan en wat zich op aarde zal afspelen in deze laatste periode voorafgaand aan de Wederkomst van de Messias.

Daarnaast zullen we kort verschillende theorieën aanstippen, waarbij we niet in het midden zullen laten welke uitleg wij - op basis van alle bevindingen in het hoofdboek - als de juiste Bijbelse invulling zien. Daarbij zoeken we de aansluiting bij de meervoudige en onderlinge verankering van de verschillende patronen.

Gelet op haar toenemende invloed worden in dit boek ook kort de posities van de islam en enkele afwijkende theologieën belicht, voor zover ze een impact kunnen hebben op het denken van christelijke kerken van de 21^e eeuw.

“If the Bible is simply a book of myths, fairytales and stories, then it is disturbingly accurate in what we see unfolding in our current world climate.”

PETER HERBERT

OPNAME OF WEDERKOMST

GRATIS AANVULLING OP WAKE UP!

Gratis aanvulling op Wake Up!	3
De eindtijd in het kort	9
Wat gebeurt er tijdens de laatste zeven jaar?	11
Verschil tussen verdrukking en de Grote Verdrukking	13
Waar is de gemeente in de periode van grote Verdrukking?	13
Theorie 1 - De gemeente gaat door de Grote Verdrukking	14
Theorie 2 - De Gemeente wordt opgenomen in het midden van de Grote Verdrukking	18
Theorie 3 - De Grote Verdrukking is niet letterlijk bedoeld	20
De Preteristen	22
Theorie 4 - De Gemeente van Christus gaat niet door de Grote Verdrukking	32
Opname vóór de Grote Verdrukking past in bredere context	35
Letterlijke beloften van de opname vóór de 7 jaar van Verdrukking	39
Na Openbaring 3 geen instructies meer voor de Gemeente	40
Er wordt voor Johannes een deur geopend	41
Geen Opname bij de Wederkomst	42
De Tegenhouder moet verwijderd zijn	43
De volgorde van Gods feesten als voorafschaduw van de toekomst	44
Typologieën	46
Henoch en de opname voor de zondvloed	47
Wie was Henoch ?	48
De Syrisch-Orthodoxe traditie	51
Lot en Sodom & Gomorra	53
Jesaja en de opname	53
Het doel van de Opname voor de Grote Verdrukking	55
Satans poging om de aarde te bezitten	55
Gods rechtvaardige wraak?	57
Gods bedoeling met Israël	58
Moeite met Israël op aarde	60
De aanwezigheid van de 144.000 verzegelden en de twee getuigen	62
Als een dief in de nacht ?	63
Nogmaals de 70 weken van Daniël	65
Waarom bleef de 70 ^e Jaarweek verborgen?	66
De Verborgenheid waar Paulus over spreekt	70
Wanneer start die 70 ^e Jaarweek dan?	71
De verwarring van godsdiensten na de Opname	75
Het eindtijds scenario volgens de islam	79
Islam en christendom – een gemeenschappelijk woord ?	90
Tot Slot	94

A surreal landscape featuring a large, gnarled tree in the center, a small church on the left, and a crescent moon on the right. The sky is filled with dramatic clouds and sunbeams. The ground is a flat, cracked surface.

OPNAME OF WEDERKOMST

Inleiding

Regelmatig zeggen christenen dat ze uitzien naar de Wederkomst van de Messias. Vanaf het moment van Zijn wederkomst zal er vrede op aarde zijn en zullen wie in Hem geloven voor altijd met Hem zijn. Velen leven vanuit de gedachte dat zij Jezus Christus zullen zien neerdalen op de Olijfberg, terwijl de dan levende gelovigen op dat moment op aarde zijn. Anderen zien vooral uit naar de Opname van de Gemeente, waarna er nog een periode van Grote Verdrukking over de aarde zal komen zoals in het boek Openbaring wordt beschreven. Daarna zal Jezus met Zijn geestelijke Bruid op aarde terugkomen. Die twee verlangens lijken op het eerste gezicht niet goed met elkaar te verenigen en daarom willen we in dit e-boek dieper ingaan op de Bijbelse basis van de Wederkomst, maar ook die van de Opname.

Als we scherp in het vizier krijgen wat Gods programma voor de tijd van het einde is, dan zullen we ook ons leven alerter richten op wat komen gaat, juist omdat de Bijbel ons uitdrukkelijk oproept tot grote waakzaamheid.¹

De eindtijd in het kort

Vooraf het boek Openbaring en de rede van Jezus over de laatste dingen geven in samenhang met de boeken van de Profeten uit het Oude Verbond een beeld over de “laatste dagen” van onze huidige tijdperk. In de eerste hoofdstukken van het ‘Wake-up!’ boek stelden we al vast dat bijna alle Bijbelboeken van het Oude Testament schaduwen bevatten van toekomstige gebeurtenissen, waarvan er al een aantal werkelijkheid zijn geworden. Wie die hoofdstukken heeft doorgenomen begrijpt dat de ‘Eindtijd’ bestaat uit een lange aanlooperperiode die uiteindelijk uitmondt in de periode van Grote Verdrukking, gevolgd door de start van het zo lang beloofde Vrederijk. In die eeuwenlange aanlooperperiode maakt God de wereldwijde Bruid van alle generaties klaar om de Bruidegom te ontmoeten. Het is een periode in de menselijke geschiedenis waarin geopenbaard wordt wat in de eeuwen daarvoor bedekt is gebleven. Maar het is ook een tijd waarin de vuilheid en duisternis in de wereld zich naar een schrikbarende climax zullen ontwikkelen. De Bijbel beschrijft dat de satan in die tijd meer dan ooit zal rondgaan als een briesende leeuw om te zien wie hij nog kan verslinden, omdat hij weet dat zijn resterende tijd heel kort is geworden². Tegelijkertijd geeft de Bijbel aan dat ook God Zelf de volkeren zal schudden³. Het is een tijd die doet denken aan Eryp-

¹ Bijv. Matt. 24:42,44 & 25:13. Marc.13:35,37. Luc. 21:36. Zie Openb. 16:15

² 1 Pet. 5:8. Zie ook het handelen van de ‘draak’ in Openb. 12.

³ Zie onder andere Hag. 1 en 2

te, waar de plagen nodig waren om de farao te overtuigen het volk van de Hebreeërs vrij te laten. Aan de andere kant moeten we beseffen dat de hedendaagse 'Farao' van deze wereld evenmin geneigd zal zijn om de door hem opgeëiste wereldmacht op te geven.

Om in deze aanloopperiode geestelijk staande en vooral ook wakker te blijven is het voor christenen allereerst van belang te herkennen wat er zich in onze tijd afspeelt en waar misleiding, oorlogen, ziektes, aardbevingen en natuurrampen vandaan komen.

Aan die periode van 7 jaar van Grote Verdrukking gaat zoals gezegd een heel lange periode van 'laatste dagen' vooraf, waarin de barensweeën - zo beschrijft de Bijbel dat - steeds krachtiger voelbaar worden en tegelijkertijd ook in frequentie toenemen. Aan het einde van de periode van Grote Verdrukking komt Jezus Christus terug op aarde en breekt na een korte strijd met de satan het Vrederijk aan. Gedurende de 1000 jaren die volgen zal de Satan opgesloten zijn zodat hij de naties niet kan verleiden.¹

Dat dit Vrederijk écht 1000 jaar zal duren, daar is geen twijfel over mogelijk. Deze periode van 1000 jaar past immers precies na het tijdsblok van 6000 jaar dat dan achter ons ligt sinds de schepping in Genesis: God schiep onze wereld volgens de beschrijving van Genesis in 6 dagen en rustte de 7e dag. De Bijbel laat daarbij in het midden hoe lang de aarde daarvoor woest en ledig was. Hoewel God geen rust nodig had, was dit rusten op de 7^e dag al een schaduwbeeld van het 1000-jarig Vrederijk en een vooruitwijzing naar de totale tijd dat de aarde in de huidige vorm zou bestaan. In het hoofdstuk over 'de tijdslijnen' werd in het hoofdboek al uitgebreid ingegaan op de redenen waarom we de duur van deze periode echt letterlijk mogen en moeten nemen. Daar beschrijven we ook dat we nagenoeg aan het eind van de 6000 jaar na de Schepping zijn aangekomen.

Het boek Openbaring beschrijft dat aan het eind van deze 1000 jaar de satan nog eenmaal wordt losgelaten, waarna hij opnieuw een groot gedeelte van de mensheid zal verleiden en een oorlog tegen Jezus Christus zal willen voeren. Hij is weliswaar

¹ Er zijn historische stromingen die stellen dat Jezus Christus pas op aarde terugkomt na afloop van het duizendjarig Vrederijk (postchiliasme of post-millennialisme). Men gaat er van uit dat de Kerk gedurende die 1000 jaar van vrede het centrum van de wereldheerschappij zal vormen. Deze gedachte heerst vooral bij denominaties die de vervangingstheologie aanhangen en waarbij de Kerk het geestelijke Israël is geworden. We kunnen echter niet om de volgorde van de Bijbelse feiten heen.

verslagen en opgesloten geweest, maar eenmaal losgelaten wil hij zijn claim op de wereld herstellen. Het is eigenlijk verbazingwekkend dat de satan dan in zeer korte tijd in staat zal zijn om de volkeren opnieuw voor zich te winnen, terwijl terwijl de mensheid 1000 jaar vrij waren van zijn stokende invloed, om zich definitief te plaatsen onder de heerschappij van Jezus Christus als Koning.¹ Op dat moment zal Jezus Christus – als Koning over de aarde - voorgoed afrekenen met de satan en wordt hij in de poel van vuur geworpen². Dan is de rebellie pas echt ten einde. Dat is het definitieve einde van de boze, waarna er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komt.

Als die tijd aanbreekt daalt het Nieuwe Jeruzalem op aarde. Deze hemelse stad is de verblijfplaats van de Bruid – de plaats waar alle trouwe volgelingen van Jezus Christus van alle generaties verblijven vanaf de Opname. Vanuit dit Nieuwe Jeruzalem regeren zij met Jezus Christus op aarde.³

Wat gebeurt er tijdens de laatste zeven jaar?

De laatste 7 jaar voor de Wederkomst van Jezus Christus - met daarbinnen een bijzondere nadruk op de laatste helft van die periode - wordt beschreven als een periode van Grote Verdrukking. Het is niet het einde van de wereld, maar het boek Openbaring beschrijft dat tenminste twee derde van de wereldpopulatie deze periode niet overleeft en dat een derde van de bomen en de vissen vernietigd zal worden en een derde deel van alle schepen zal vergaan. Er zullen heftige oorlogen woeden en mensen zullen in een sterk gecontroleerde en onderdrukte wereld leven. Grote misleiding, hongersnoden, hyperinflatie, een ondraaglijke economische crisis en allerlei ziektes zullen die jaren kenmerken. De Bijbel spreekt er zelfs van dat een grote meteoriet⁴ en sterren⁵ zullen neervallen op aarde. Een derde deel van de zon en de maan zal getroffen worden waardoor de lichtkenmerken van de dag en de nacht, maar mogelijk ook de wetten van de natuur zullen veranderen. Dit kan niet anders dan hevige klimatologische veranderingen te weeg brengen, met alle gevolgen van dien voor land en zee.

Het komt ons misschien surrealistisch over, maar behalve deze natuurverschijnselen zullen uit de put van de afgrond demonische beesten over de aarde komen

1 Zie Openb. 20:7-9

2 Openb. 20:10

3 Zie onder andere Openb. hoofdstukken 2, 3, 19, 20

4 Openb. 8:8

5 Openb. 6:13

om de mensen 5 maanden¹ lang te pijnigen. Het wordt een verdrukking voor alle levende wezens op aarde, op een manier die wij ons nauwelijks kunnen indenken. Als de nood het hoogst is zal – aan het eind van de 7 jaar – Jezus Christus terugkomen op aarde. Op dat moment zal het overblijfsel van Israël Hem als de Messias (h) erkennen, zegt de Bijbel. In het hoofdstuk over de Bijbelse feesten hebben we vastgesteld dat deze bijzondere dag wel op een Grote Verzoendag in de kalendermaand Tisjri moet vallen. De Komst van Jezus Christus vervult dan het schaduwbeeld van de hogepriester die uit het Heiligdom komt, nadat hij verzoening voor het volk had bewerkstelligd. Die laatste Grote Verzoendag zal de Zoon als Hogepriester omzien naar een volk dat zolang naar zijn Messias heeft verlangd en Hem dan als zijn Hemelse Hogepriester aanneemt.

Er is een gedachte dat er direct vrede zal zijn bij de wederkomst van Christus

Er is een gedachte dat, als Jezus Christus terugkomt op aarde, er direct vrede zal zijn en dat iedereen zich direct voor Jezus Christus als Koning zal buigen. In de Bijbel staat echter dat de satan en de naties zullen proberen om Jezus Christus alsnog na Zijn terugkomst te verslaan, maar dat zij het onderspit delven² in de bekende 'slag bij Armageddon'. Op het moment van Jezus' Wederkomst zal dus nog niet onmiddellijk elke knie zich vrijwillig voor Hem buigen. Maar na een korte en beslissende slag zal Jezus Christus Zijn Koningschap op aarde vestigen vanuit Jeruzalem. Hoewel de Wederkomst van Jezus Christus een periode van grote vrede zal inluiden, komt Jezus niet naar een vredige wereld, integendeel. Er zal een vernieuwing van denken en een jarenlange wederopbouw moeten plaats vinden na de intense verwoesting.

1 Openb. 9

2 Openb. 19:17-21

Verschil tussen verdrukking en de Grote Verdrukking

Christenen zijn over de hele wereld twintig eeuwen lang vervolgd geweest om hun geloof en hebben hun geloofsbelijdenis vaak met hun leven moeten bekopen. Datzelfde geldt voor het Joodse volk en vele andere minderheidsgroeperingen. In sommige landen waren of zijn het christendom en het Jodendom geaccepteerd maar in andere landen zijn ze ook nu ten strengste verboden. Deze vorm van verdrukking is echter iets anders dan de periode van de Grote Verdrukking. Deze term slaat in de Bijbel enkel op de periode die vooraf zal gaan aan de Wederkomst van Christus. De tweede helft van deze specifieke periode van 7 jaar is bovendien de zwaarste periode voor Israël, maar ook een periode waaruit God hen uiteindelijk voor de ogen van de wereld zal uitredden.

Waar is de gemeente in de periode van grote Verdrukking?

Een belangrijke vraag die veel christelijke denominaties bezig houdt, maar waar ook veel onderlinge discussie over wordt gevoerd, is: waar zal de Gemeente¹ van Jezus Christus zich bevinden gedurende die laatste periode van 7 jaar? In de loop der tijden zijn er allerlei theorieën ontwikkeld. Sommige van deze leerstellingen zijn achterhaald door de feiten van de geschiedenis, maar we zetten ze toch kort op een rij.

De 4 belangrijkste theorieën zijn:

- De Gemeente gaat door deze zware periode van 7 jaren heen;
- De Gemeente zal tot de helft van die periode op aarde zijn en dan worden weggenomen;
- De Grote Verdrukking en het 1000 jarig Vrederijk moeten vooral figuurlijk of geestelijk worden gezien en zullen niet feitelijk plaatsvinden;
- De Gemeente wordt vóór de Grote Verdrukking weggenomen van de aarde.

Soms horen we de opmerking dat de Bijbel misschien niet zo duidelijk is en dat we maar moeten afwachten, 'juist omdat de meningen zo verdeeld zijn'. Het tijdstip laten we dan maar in het midden, maar we geloven wat vaag 'dat Hij eens zal komen'. Dat past in een geestelijk compromis-model en zou overigens betekenen dat God Zijn toekomstplan niet zou laten vinden door degenen die Hem ernstig zoeken en die Zijn Woord serieus willen bestuderen. Die stelling gaat echter in tegen de wijze waarop Hij Zich al eeuwen door de Bijbelse patronen heen openbaart.

¹ Zie het hoofdboek voor de definitie van het woord "Gemeente".

Het antwoord op de ‘wanneer’-vraag ligt dus wel degelijk in de Bijbel opgesloten, zelfs heel diep verankerd. Een ding is zeker: slechts één van deze bovenstaande aannames kan Bijbels juist zijn.

Theorie 1 - De gemeente gaat door de Grote Verdrukking

Er zijn gelovigen die van mening zijn dat ook degenen die bij de Gemeente van Christus horen door die heel zware periode van 7 jaar heen zullen moeten gaan. Die stelling is heel begrijpelijk voor gelovigen die denken dat de Kerk binnen Gods Plan eigenlijk het volk Israël heeft vervangen. Als je met die gedachte het boek Openbaring bestudeert, dan zie je dat Israël door een periode gaat die de tijd van Jakobs verdrukking¹ wordt genoemd en waarin Israël bijna ten onder dreigt te gaan.

Op een bepaald moment lijkt het einde van Israël nagenoeg een feit, maar zo ver komt het niet, want God zelf grijpt in omwille van Zijn Heilige Naam. God beschermt Zijn volk in die laatste periode in de woestijn.² Dit kan echter alleen van toepassing zijn op het fysieke volk Israël binnen de Bijbelse grenzen van het land Israël. Ezechiël beschrijft dat de fysieke afstammelingen van Israël teruggebracht worden uit alle volken naar dat kleine land Israël in het Midden Oosten. Juist daar gaat God zich voor Israël opstellen tegenover de naties, ter wille van Zijn Heilige Naam. Het boek Ezechiël³ en Psalm 83⁴ beschrijven exact welke volken en landen Israël in deze periode eerst zullen aanvallen. Wij kunnen aan deze letterlijke benoeming van het land Israël en van de naties niet te gemakkelijk voorbij gaan. Hoewel sommige rampen de hele aarde zullen treffen, vindt de zwaarste strijd plaats in het Midden Oosten, met het land Israël als epi(sch)-centrum. Aan het eind van deze periode zal een deel van Israël - waarover tot dan een sluier lag - zijn Yeshua Ha Mashiach (h)erkennen als enige echte Verlosser. Zoals reeds aangegeven in het hoofdboek blijkt ook hier weer uit de Bijbelse context dat de Gemeente en dit gedeelte van Israël⁵ niet samenvallen in de profetische geschriften, terwijl de Gemeente wel met het in Yeshua gelovende deel van Israël is verbonden aan de Edele Olijfboom.

1 Jer. 30:7.

2 Zie bijv. Jer. 46:26b-28 en zie Jes. 51:17-23. God begint Jakob-Israël al eerder te bevrijden, met name als de vijgenboom weer in eigen grond wordt geplant, maar Zijn uitredding komt tot een climax tijdens de Grote Verdrukking. Zie o.a. Zach. 1:14-17, hoofdstuk 8 en 12:10-13:1.

3 Zie onder andere Ezech. hoofdstukken 20,25,26,30,38,39 en in het bijzonder Ezech. 34:13.

4 Het is mogelijk dat de strijd van Psalm 83 al heeft plaatsgevonden in 1948 toen de Arabische buurlanden de jonge staat Israël aanvielen, die net haar naam had gekregen (vs 5). Sommigen denken dat deze strijd echter nog in de toekomst ligt.

5 Hou ook hier weer in de gaten over welk Israël het in dit specifieke Bijbelse verband precies gaat.

De vervangingstheologie – die wij in het hoofdboek uitgebreid beschrijven – heeft de hoop en het zicht van veel gelovigen op de Opname en de Wederkomst weggenomen. Als die theorie zou kloppen dan moeten immers alle leden van de Gemeente van Christus als ‘geestelijk Israël’ door een afgrijselijke periode voordat Jezus Christus terugkomt. Ook hieraan kun je vaststellen dat het een onhoudbare gedachte is omdat binnen die visie de Gemeente van gelovigen in Jezus Christus dan ook militair zou moeten worden aangevallen door fysieke landen in het Midden Oosten. Als die Gemeente dan al uitkijkt naar de komst van Jezus Christus dan is dat met een hele bittere smaak, want iedereen weet dat de periode zo donker zal zijn dat de meesten – ook buiten Israël – het letterlijk niet zullen overleven.¹

Ezechiël en de Psalmist beschrijven exact welke volken en landen Israël in deze periode zullen aanvallen

Tegelijkertijd vinden we in de Bijbel nergens instructies hoe christenen zich zouden moeten voorbereiden op deze aangekondigde periode waarin oorlog, ziekte en dood over de hele aarde heersen en de krachten van de duisternis over de wereld losbarsten. De vraag dient zich aan hoe de Gemeente van Christus dan zou moeten omgaan met Gods toorn over de aarde die hen in dat geval niet ongemoeid zou laten, omdat ze nu eenmaal nog op deze aarde zouden wonen?² Het is eigenaardig dat er onder de gelovigen die van mening zijn dat de Gemeente door de Grote Verdrukking zal gaan, nauwelijks geluiden zijn dat we ons daar dan geestelijk en praktisch op moeten voorbereiden. Er is zelfs sprake van gelatenheid. Ook is er binnen deze groep nauwelijks een oproep tot waakzaamheid. Dat is des te opmerkelijker, omdat het toekomstige toneel voor de Grote Verdrukking letterlijk voor onze ogen wordt ingericht. Toch is het in bijna geen enkele geloofsgemeenschap een echt onderwerp van gesprek, laat staan van gebed.

Dat de gehele Gemeente door de Grote Verdrukking heen zou moeten is ook nog op een andere wijze in tegenspraak met Jezus’ oproep om te allen tijde klaar te zijn om Hem als Bruidegom te ontmoeten. De gedachte zou dan kunnen ontstaan dat de Gemeente zich pas hoeft te gaan voorbereiden vanaf het moment dat de Grote Verdrukking begint, ‘omdat Hij toch niet eerder komt dan na deze periode’.

¹ Openb. 9:6

² En wat te doen met 1 Thess. 5:9 waar staat dat God zijn gemeente niet tot toorn heeft gesteld...

Deze leer ondermijnt daardoor ook de houding van voortdurende verwachting, een houding die zo onlosmakelijk bij de Bruid hoort.

De vervangingsleer heeft ons het hoopvol en voortdurend uitzien naar Hem ontnomen, terwijl de Bijbel dat uitzien juist wil benadrukken. We hebben in de eerdere hoofdstukken van het hoofdboek telkens opnieuw vastgesteld dat er heel veel aanknopingspunten zijn om zeker te weten dat de Bruidegom niet een Bruid heeft uitgekozen die eerst door de meest afschuwelijke 7 jaren heen moet, om dan volstrekt gehavend uit die periode te komen om haar Bruidegom te ontmoeten. Dat is ook precies de reden waarom de Bijbel zegt dat het oordeel begint bij het huis van God¹ – de Gemeente – zodat de Bruid gezuiverd wordt en gereed wordt gemaakt om de Bruidegom te ontmoeten.

Aanhangers van de vervangingsleer moeten er noodgedwongen van uit gaan dat de Opname van de Bruid en de Wederkomst van Jezus Christus elkaar heel dicht in de tijd opvolgen. Die opvatting past misschien in de context van een westerse bruiloft, maar inmiddels weten we uit het hoofdboek dat de vroegere Hebreeuwse bruiloft 7 dagen duurde als schaduw voor de Hemelse Bruiloft. In dezelfde Westerse gedachtegang voeren sommigen aan dat het Bruiloftsmaal pas in Openbaring 19 wordt genoemd. Het argument is dan dat als het Bruiloftsmaal in het laatste Bijbelboek maar net voor de Wederkomst van Jezus Christus staat vermeld, dat de Bruid dan ook net voor dat moment wordt opgenomen omdat de Opname in het teken van deze Bruiloft staat. In het hoofdstuk dat de Hebreeuwse bruiloft behandelt, begrepen we echter dat het bruiloftsmaal pas **7 dagen na** de huwelijksvoltrekking plaatsvindt als bruid en bruidegom tevoorschijn komen en dus ook nadat ze zich die 7 dagen hebben teruggetrokken in de bruidskamer. Direct na dat bruiloftsmaal wordt de bruiloftsweek dan afgesloten en vertrekken bruid en bruidegom naar hun nieuwe woning. Dit wijst dus duidelijk op een periode van één week – die gelijk loopt met de 70ste ‘jaarweek’ in het boek Daniël² – tussen Opname en Wederkomst. Aardse schaduw en hemelse werkelijkheid zijn alleen met deze uitleg in overeenstemming met elkaar.

Er is ook een andere reden waarom sommige christenen denken dat ze door de Grote Verdrukking heen gaan of in ieder geval de eerste 3 ½ jaar zullen meemaken. In het boek Openbaring komen allerlei rampen over de aarde en haar bewoners. Een aantal van deze rampen wordt vooraf gegaan door het geschal van een bazuin. Pau-

1 1 Pet. 4:17

2 Zie weer Dan. 9:24 e.v.

lus schrijft aan de gemeente in Corinthe dat we bij het klinken van de “Laatste Bazuin” zullen worden opgenomen¹. Wie zijn Hebreeuwse wortels niet kent denkt dan te goeder trouw dat de laatste bazuin ook ècht betekent dat alle rampen van het boek Openbaring, die daar gepaard gaan met bazuingeschal, eerst moeten komen. Paulus verwijst echter naar de laatste bazuin - de “Tekia Gedola”² - van het Bazuinenfeest en niet naar de allerlaatste bazuin die ooit op aarde zal klinken in de Grote Verdrukking. De term “laatste bazuin” biedt daarom geen Bijbels houvast voor degene die op grond van deze uitdrukking zou willen bewijzen dat de Opname pas in het midden of aan het eind van de Grote Verdrukking kan plaatsvinden.

De laatste jaarweek voor het vrederijk loopt gelijk met de 7 dagen van de bruidskamer

Nog een volgend argument vinden we in de volgorde van de najaarsfeesten, die een schaduw zijn van de toekomstige werkelijkheid in Jezus Christus. Eerst volgt het Bazuinenfeest, dan zijn er 7 volledige tussenliggende dagen, waarna Grote Verzoendag al snel gevolgd wordt door Loofhuttenfeest. In het (hypothetische) tijdpad dat de Gemeente door de Grote Verdrukking gaat maar nog nét voor de Wederkomst wordt opgenomen, valt de vervulling van de laatste Grote Verzoendag nagenoeg gelijk met die van het Bazuinenfeest. Dat is dan een duidelijke afwijking van het schaduwbeeld, want God plaatste tussen die beide Feesten niet zo maar de symbolische 7 tussenliggende (volledige) dagen tussen deze Bijbelse feesten. Volgens ons staan ze echter opnieuw model voor de in ieder geval zeven jaren die de Opname van de Wederkomst scheiden. Ook hier is de volgorde van de feesten een duidelijke schaduw van de werkelijkheid in Christus in het Nieuwe Verbond.

God plaatste niet zo maar 7 volledige dagen tussen twee najaarsfeesten

De Grote Verdrukking staat ook in verbinding met de uittocht uit Egypte, die vooraf werd gegaan door een veelheid van plagen. We mogen niet vergeten dat Israël als Gods volk uit de plagen van Egypte werd gered. Gelovigen die al een persoonlijke exodus uit Egypte hebben meegemaakt en van de macht van de satan zijn bevrijd hoeven niet nogmaals een exodus mee te maken. Zij zijn geen slaven van de moder-

1 1 Kor.15:51-52.

2 De laatste langgerekte toon van een reeks van tonen die op het Bazuinenfeest worden geblazen.

ne farao meer¹. Ze zijn definitief overgegaan naar een andere Meester, tenminste als ze Hem erkennen en in geloof blijven volgen.

Al de hiervoor beschreven redenen geven ons voldoende Bijbelse grond om de theorie naast ons neer te leggen dat de Gemeente, die zich daadwerkelijk op de Opname voorbereidt, door de Grote Verdrukking zou moeten gaan.² Voor de lezers van het hoofdboek was dit al duidelijk geworden door een juist begrip van het Hebreeuwse huwelijksritueel en de decodering van de Bijbelse feesten.

Theorie 2 - De Gemeente wordt opgenomen in het midden van de Grote Verdrukking

Sommigen denken dat de Gemeente wellicht de eerste 3½ jaar van de periode van 7 jaar op aarde zal blijven om vervolgens te worden opgenomen. Dit komt voort uit het idee dat de satan vooral in de eerste periode probeert de macht naar zich toe te trekken en dat de Gemeente als leger van Jezus Christus dan op aarde nog nodig zal zijn om de tegenstander daarvan te “weerhouden” tot aan de tweede helft van de 7 jaar, de eigenlijke periode van Grote Verdrukking voor Israël.

De Bijbel beschrijft echter dat degenen die tijdens de Grote Verdrukking op de aarde wonen blij zijn dat de profeten, die hen gepijnigd hadden, dood zijn.³ Als de Bruid dan nog op de aarde zou zijn, dan zou dit betekenen dat zij door Gods eigen profeten zou worden gepijnigd. Dit is bijbels onmogelijk want het zou betekenen dat Gods Koninkrijk tegen zichzelf verdeeld is.

Het boek Openbaring benoemt precies om deze reden op verschillende plaatsen ‘hen die op de aarde wonen’⁴ om daarmee aan te geven dat er vanaf de eerste vermelding mensen zijn die niet op aarde maar in de Hemel wonen. De eerste vermelding van ‘hen die op de aarde wonen’ is opgenomen bij de gemeente Filadelfia – die zoals haar naam zegt ‘de broeders liefheeft’.⁵ Het is de Gemeente die juist de belofte krijgt “dat

1 Paulus geeft in Ef. 2:1-10 aan dat de gelovige niet langer onderworpen is aan ‘de overste van de macht der lucht’, maar dat hij mede is opgewekt en in Christus Jezus reeds een plaats is gegeven in de hemelse gewesten. De gelovige is aan de wereldgeesten afgestorven. Kol. 2:20

2 Aan de gemeente van Filadelfia wordt trouwens uitdrukkelijk beloofd dat ze van die Verdrukking zal worden gespaard. Zie verder.

3 Openb. 11:8

4 Openb. 3:10, 6:10, 8:13, 11:10, 13:8,14, 17:2,8

5 Het Latijnse woord ‘filia’ verwijst naar liefhebben en ‘adelphoi’ is het Griekse woord voor ‘broeders’

ze zal worden bewaard voor de ure der verzoeking die over de gehele wereld komen zal”!

Het in Openbaring genoemde ‘beest’ zal zijn mond openen om God en hen die in de hemel wonen (!) te lasteren. Echter, hij zal dit nog slechts vanaf de aarde – waar hij-zelf, de duivel, op neergeworpen¹ is - kunnen doen. ‘Zij die in de hemel wonen’ zullen dan veilig buiten zijn bereik zijn en verblijven bij de hemelse Bruidegom.²

De laatste periode van 3½ jaar wordt in de Bijbel de “tijd van Jakobs verdrukking” genoemd en binnen de hier besproken tweede variant is de Gemeente daar niet bij.

We zagen het hiervoor al: de Hemelse bruiloftsagenda is voor 7 jaar volgepland en is een weerspiegeling van de 7 dagen die de traditionele Joodse Bruiloft duurt. In dit tweede scenario zou ze maar 3½ jaar in het huis van de Vader zijn, voorafgaand aan de Wederkomst van Jezus Christus. Dit klopt weer niet met de dagen van en tussen de schaduwfeesten. De periode van 3½ jaar is in dit verband in geen enkele schaduw in de Bijbel terug te vinden. Onze conclusie is dan ook: deze tweede interpretatie vindt in de Bijbel geen anker.

1 Openb. 12:7 e.v.

2 Openb. 13:6.

Theorie 3 - De Grote Verdrukking is niet letterlijk bedoeld

Een vrij grote groep uit de gevestigde kerken – zeker binnen de Rooms Katholieke kerk – heeft de vaste overtuiging dat er helemaal geen Grote Verdrukking komt. Ook hier wordt de stelling onderbouwd door een ver doorgevoerde vervangingstheologie: de Kerk heeft daadwerkelijk de plaats van het fysieke Israël ingenomen in Gods Heilsplan. In het hoofdboek ontdekten we dat deze vervangingstheologie voortkwam uit twee bronnen: enerzijds de enorme Jodenhaat die in de eerste eeuwen was ontstaan in de jonge Kerk en anderzijds de allegorische¹ denkrichting die was geboren uit de verbintenis die de vroege Kerk had gemaakt met de Griekse denkwereld.

Aan het eind van de tweede eeuw benadrukte in Syrië de School van Antiochië² echter dat de Bijbel – waar mogelijk – vooral letterlijk uitgelegd moest worden. Zij onderlijnde daarnaast dat Jezus vanuit Zijn Goddelijkheid als mens op aarde was gekomen.

Jammer genoeg ontstond als tegenhanger van deze denkrichting de Alexandrijnse school in Egypte, die zich dus richtte op ‘het hogere denken’ en de allegorische Bijbelinterpretatie. De Bijbel werd door zijn aanhangers veel minder letterlijk genomen en voornamelijk beschouwd als beeldspraak. Het geestelijke moest altijd achter het letterlijke worden gezocht. Onder leiders als Origenes³ en Clemens⁴ ‘werden de relaties hersteld’ tussen het christelijk geloof en de Griekse denkwereld. Daardoor kon de filosofie van Plato diep doordringen in de Bijbelinterpretatie. Omdat het aardse en lichamelijke binnen het Griekse denken veelal een lage plaats inneemt, benadrukte de Alexandrijnse school in het verlengde daarvan vooral de Godheid van Jezus Christus, terwijl vele aanhangers tegelijkertijd de mensheid van Jezus Christus geheel betwistten. Er ontstond vervolgens ook onenigheid over de Godheid van Christus, toen een priester, een zekere Arius, de stelling innam dat Jezus niet eeuwig was, maar slechts door God geschapen met een Goddelijk doel. Jezus zou weliswaar hoger gesteld zijn dan de mens maar lager in rang zijn dan God. Deze stelling werd door de Synode van Nicea in de vroege 4^e eeuw verworpen maar toch leeft deze gedachtegang ten dele voort in bepaalde hedendaagse christelijke denominaties.⁵

1 Waarin de Bijbel vooral geestelijk en niet letterlijk moest worden geïnterpreteerd, geheel tegen de PaRDeS exegese in (zie hoofdboek), maar in lijn met het Griekse denken van die tijd.

2 Men moet hier niet denken aan een instituut of gebouw maar aan een denkrichting. Bekende theologen uit deze school waren: Diodorus van Tarsus, Theodorus van Mopsuestia, Theodoret van Cyrillus en Johannes Chrysostomus.

3 Hij leefde van ca. 185-254 na Christus.

4 Hij leefde van ca. 15-215 na Christus

5 Maar denk naast sommige kerken bijvoorbeeld ook aan de Jehova's Getuigen.

Het Griekse denken en de Alexandrijnse School hebben in ieder geval diepe invloed gehad op het denken van de Kerk in de Middeleeuwen en de gevolgen ervan blijven ook nu nog zichtbaar binnen de Protestantse en Katholieke Kerken. Vele toekomstige gebeurtenissen worden daarom nog steeds vergeestelijkt en kunnen binnen dat denken dus ‘niet meer letterlijk in de toekomst plaats vinden’. Velen in deze kerken zijn daarom van mening dat het 1000-jarig Vrederijk al is gekomen toen Jezus Christus op aarde kwam. De periode van de Kerkgeschiedenis van de laatste 2000 jaar zou dan gelijk lopen met het Vrederijk. De tijdslijnen die wij in het hoofdboek behandelden laten echter heel duidelijk zien dat er geen legitieme gronden zijn om van deze visie uit te gaan. Als men daarnaast onderzoekt wat de Bijbel zegt over het 1000-jarig Vrederijk dan beseft iedere aandachtige Bijbellezer dat er zowel vanuit werelds perspectief – denk maar aan wereldoorlogen, hongersnoden en genociden - maar ook in geestelijke zin¹ nog nooit sprake is geweest van een Vrederijk. Ook de verhoudingen in de dierenwereld² geven hier zeker nog geen aanleiding toe.³

Velen in deze kerken zijn daarom van mening dat het
1000-jarig Vrederijk al is gekomen toen Jezus Christus op
aarde kwam

De volledige vergeestelijking van Bijbelteksten - onder verwerping van de letterlijke betekenis - gaat ook sterk in tegen de systematiek van meervoudige interpretatie die binnen de Hebreeuwse Bijbeluitleg wordt gehanteerd; een Bijbelgedeelte kan zeker een geestelijke betekenis hebben, maar daarbij verdwijnt nooit de eerst voor de hand liggende letterlijke betekenis. Slechts dan heeft een geestelijke betekenis het alleenrecht als de letterlijke betekenis onmogelijk blijkt. De aanhangers van de ‘kerk als geestelijk Israël’-leer hebben met deze elementaire interpretatieregels nooit rekening gehouden, juist omdat men de sapstroom van de Edele Olijf, met zijn Bijbels-Hebreeuwse denken had losgelaten.⁴

Het boek Openbaring laat zien dat Jezus nog niet het Koningschap van deze wereld aanvaardde toen Hij op aarde was. Zijn Koninkrijk was volgens Zijn eigen woorden nog niet van deze wereld, maar Hij is inmiddels wél de Koning van degenen die in alle generaties zijn overgebracht uit het koninkrijk van de duisternis naar Zijn he-

1 Zie de onderlinge vervolging, de tijd van de kruistochten en het eeuwenlange antisemitisme dat ook vandaag nog voortduurt.

2 Jes. 11:6-7, een test in de dierentuin wordt niet aangeraden.

3 Zie ook Micha 4:1-5.

4 Zie Rom. 11

melse Koninkrijk. Wij mogen nu al de vertegenwoordigers zijn van dat Koninkrijk dat straks op aarde gevestigd zal worden. Juist voordat Jezus wederkomt zal de Bruidloft van het Lam en de Bruid in de hemel afgerond worden en dan aanvaardt Jezus ook het Koningschap over de aarde¹. Dan komt Hij met alle heiligen naar de aarde terug en dan pas zal Hij vanuit Jeruzalemals Koning der koningen over de hele aarde regeren.

Een subgroep van gelovigen is nog van mening dat ieders ‘persoonlijke vrede’ begint op het moment dat die persoon tot geloof in Jezus Christus komt. Meer moet je in dat Vrede’ dan ook niet lezen. Ook voor die vergeestelijkingstheorie is geen enkele basis te vinden, al is het natuurlijk wel zo dat de Bijbel beschrijft dat een gelovige op het moment dat hij geestelijk wordt geboren al aanspraak mag maken op de vrede die de Vrededvorst aan hem of haar wil geven. Dit komt echter niet in de plaats van het 1000-jarig Vrede’rjk, zoals dat in het boek Openbaring en vooral door de profeet Jesaja wordt beschreven. We hebben immers in het hoofdstuk van de feesten vastgesteld dat die persoonlijke wedergeboorte eigenlijk gelijk staat aan de bevrijding in Egypte. Na die bevrijding begint de lange tocht naar het Beloofde Land en van die tocht zal ook de woestijn deel uitmaken.

Gelovigen die van mening zijn dat het 1000-jarig Vrede’rjk al is gestart bij de opstanding van Jezus Christus plaatsen de uiteindelijke vervulling van het Loofhuttenfeest² als zevende feest eigenlijk voor het vierde feest, dat wil zeggen het Pinksterfeest. Eigenlijk zeggen ze dat na de Opstanding en de vervulling door de Heilige Geest het hele Plan is voltooid. Vervolgens weten ze met de betekenis van de drie najaarsfeesten geen raad meer. Er ontstaat dan onnodige verwarring.

De lange droge periode na het Pinksterfeest is de schaduwperiode van de periode waarin wij leven, maar ook deze schaduw wordt genegeerd als men het Vrede’rjk in de volgorde van de feesten vóór het Pinksterfeest plaatst³. Opnieuw stellen we vast dat de volgorde en de inhoud van de feesten een zeer belangrijk Bijbels denkkader zijn én een nauwkeurige meetlat waaraan elke theologie kan worden getoetst.

1 Openb. 19

2 Een feest dat zijn vervulling vindt bij de start van het Vrede’rjk en daar nu nog een repetitie van is.

3 Als men gelooft dat het Vrede’rjk (Loofhuttenfeest) al is begonnen na de dood en opstanding van Jezus Christus (Pesach) dan hoort ook de duivel op dit moment al gebonden te zijn en zou hij de volkeren niet kunnen verleiden, want de Bijbel plaatst deze gebeurtenis in samenhang met het Vrede’rjk. Zien we dat om ons heen? Zie Openb. 20:1-5

De Preteristen

Verwant aan het hierboven beschreven denken is een stroming waarvan de aanhangers bekend staan als ‘preteristen’. Deze groep gelovigen is van mening dat de vervulling van alle Bijbelse profetieën al grotendeels achter ons ligt. Binnen hun gedachtegang is het boek Openbaring geschiedenis of louter geestelijke symboliek. De meeste geleerden zijn het er over eens dat deze stroming bij het begin van de 17^e eeuw² door de Jezuïet Luis de Alcazar is uitgetekend. Voor de Rooms Katholieke Kerk was zijn werk een dankbaar handvat in haar strijd tegen de opkomende Protestantse beweging.

Ook vandaag nog houden velen in de Katholieke Kerk vast aan dit preterisme³ dat haast naadloos aansluit bij de vergeestelijking van de Bijbel en de ingenomen posities over Israël. We ruimen in dit boek wat extra ruimte in om het denken achter het preterisme te bespreken omdat ook steeds meer moderne stromingen in onze tijd van dit denken uitgaan, zonder er altijd naar te verwijzen. Zo is vooral de Kingdom-Now theologie en het Emerging Church-denken sterk beïnvloed door het preterisme. Rick Warren⁴ heeft met zijn boeken veel ingang in kerken, zeker de evangelische. Hoewel hij formeel een Amerikaanse baptistendominee is, brengt hij een theologie die daar sterk van afwijkt.⁵ We komen hier later op terug.

In de ogen van de Preteristen zijn de meeste profetieën uit het boek Openbaring vervuld toen de Romeinen in 70 na Christus de tempel in Jeruzalem verwoestten en de Joden daarna werden verstrooid over de aarde. Alleen de Wederkomst van Christus moet volgens een deel van de preteristen nog wel letterlijk in de toekomst plaatsvinden⁶. Andere stromingen gaan nog verder, door te stellen dat ook het Vrederijk al is ingegaan⁷. Als men die mening is toegedaan, dan moet men theologisch wel een oplossing zien te vinden voor de Wederkomst van Christus die in de letterlijke

1 Van het Latijnse woord praeteritus, dat ‘verleden tijd’ of ‘voorbij gegaan’ betekent.

2 De Jezuïet Luis de Alcazar (1554–1613) en zijn boek: *Vestigatio arcani sensus in Apocalypsi* (1614). De Alcazar ging er van uit dat alle gebeurtenissen uit het boek Openbaring – behalve de laatste 3 hoofdstukken – al verleden tijd waren. De laatste 3 hoofdstukken beginnen met de Wederkomst van Christus.

3 Hugo de Groot was een belangrijke voorstander van deze leer en tegenwoordig is Tom Wright (ook bekend onder de schrijversnaam N.T.Wright) een boegbeeld van deze stroming.

4 Zie zijn boeken zoals de “Doelgerichte Gemeente” en verder een serie trainingsprogramma’s zoals “40 Doelgerichte dagen” die in veel gemeenten gebruikt wordt als methode voor gemeenteopbouw.

5 Wij verwijzen in dat verband o.a. naar Warren Smith: *A wonderful deception – The further New Age Implications of the Emerging Purpose Driven Movement*. Lighthouse Trails Publishing, Oregon, U.S., 2009

6 Dit zijn dan de zogenaamde “gedeeltelijke Preteristen” die alleen de laatste 3 hoofdstukken van het boek Openbaring nog letterlijk en in de toekomst verwachten (wederkomst, vrederijk, nieuwe hemel en aarde)

7 Deze groep valt meestal onder de niet-gedeeltelijke Preteristen; voor hen is het hele boek Openbaring verleden tijd.

Bijbeltekst én in de woorden van Jezus aan de aanvang van dit Vrederijk voorafgaat. Die oplossing denkt men te hebben gevonden, door het boek Openbaring geestelijk en als symbolisch bedoeld uit te leggen.

Hun Bijbelse onderbouwing denken de Preteristen te vinden in het Evangelie naar Mattheus:

“Ik zeg u de waarheid, deze generatie zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn”.¹

Jezus legt in dit gedeelte uit welke gebeurtenissen er direct aan Zijn wederkomst vooraf zullen gaan. Er zullen oorlogen zijn en Zijn discipelen en de Joden als volk zullen vervolgd en door alle volken gehaat worden². Voor zover de Nieuwtestamentische schrijvers over de ‘laatste dagen’ schreven, zouden zij het volgens de preteristen hebben hebben over de laatste dagen van het Oude Verbond en niet over de laatste dagen van ons tijdperk voor de Wederkomst van Christus. Jezus Christus kwam binnen die theorie dan ook niet zichtbaar terug, maar Zijn Komst moet gezien worden als een “komen van een oordeel”, bezegeld door de verwoesting van de tempel in 70 na Christus. De antichrist moet op dezelfde manier niet worden gezien als een persoon, maar meer als een valse leer die toentertijd opkwam³, althans volgens de preteristen⁴.

Wie over deze denkrichting leest, begrijpt dat de letterlijke betekenis van elke Bijbelse profetie wel ontkend moet worden in een poging om deze theorie overeind te houden.

Een van de andere ingrediënten van het “gedeeltelijke preterisme” is dat het Koninkrijk van Jezus Christus bij Zijn eerste komst op aarde is gevestigd en dat dit Koninkrijk door de eeuwen heen met pieken en dalen zal uitgroeien naar zijn volle glorie, waarna Jezus Christus zal wederkomen⁵. Op dit punt scheiden de wegen van de Katholieke theologie en die van een aantal kerken op het protestants-evangelische erf.

1 Matth. 24:34

2 Matth. 24: 6 en 9

3 En Nero zou wel eens het in Openbaring genoemde Beest kunnen zijn, volgens de Preteristen.

4 Zie onder andere ‘Raptureless, an optimistic guide to the end of the world’, www.raptureless.com

5 Die wederkomst is het onderwerp dat behoort tot de laatste 3 hoofdstukken van Openbaring en daarvan geloven partiële (dat is: gedeeltelijke) Preteristen dan weer wel in de letterlijkheid van de betrokken profetie.

De Rooms katholieke kerk hield en houdt stevig vast aan een geestelijke interpretatie van tal van profetische geschriften en ze kijkt niet met verwachting uit naar Opname en Wederkomst, misschien wel niet in de laatste plaats omdat het Pauselijk Gezag zich van oudsher een machtige positie heeft toegeëigend als de plaatsvervanger van Jezus Christus op aarde. De rolverdeling is dan: Christus in de Hemel en de Paus op aarde.

Toch moeten we alert rondkijken om te ontdekken waar dit denken nog meer ingang heeft gekregen of zelfs vaste grond heeft gevonden en we denken dan vooral aan de **Kingdom Now beweging**, waarvan het denken al heel ver vertakt is geraakt. Ook binnen sommige gevestigde kerken.

Deze beweging was oorspronkelijk een beweging met een etiket. Vandaag heeft dit denken zich in vele kerken genesteld zonder dat dit etiket er nog op geplakt wordt, maar de inhoud van de fles is al uitgegoten. Wellicht heeft u nog niet eerder van Kingdom Now of het Koninkrijksdenken¹ gehoord, maar herkent u het denken wel degelijk als u doorleest. Veel oprechte 'missionaire gemeenten' - en die benaming is behoorlijk in opkomst - worstelen vandaag om in dit spanningsveld² de juiste Bijbelse koers te varen.

In het hoofdstuk over het Joodse Huwelijksritueel hebben we vastgesteld dat de alertheid met betrekking tot de tekenen van de tijd én de missionaire taak van de Bruid bij elkaar horen, maar toch nog vaak worden gezien als tegenpolen. Door ze als tegenpolen te benoemen krijgen we een valse dialectische keuze voorgehouden³, want de Gemeente van Christus moet juist niet kiezen tussen beide, maar beide in acht nemen.

De Kingdom Now beweging verzet zich niet enkel tegen de verwachting van een spoedige Wederkomst van Jezus Christus, maar ook en vooral tegen de gedachte dat de duisternis in de wereld toeneemt en een periode van Grote Verdrukking aan de Wederkomst van Christus voorafgaat. De gedachte is juist dat de gelovige in Je-

1 Soms ook wel bekend als de Dominion-theology of de "Hemel op aarde"-theorie.

2 Het theologische spanningsveld dat bestaat tussen hen die geloven dat het Koninkrijk van Jezus Christus al op aarde is gevestigd en uitgebouwd moet worden en gelovigen die menen dat zij weliswaar herauten van dat hemelse Koninkrijk zijn, maar dat dit Koninkrijk pas na de Wederkomst van Jezus Christus op aarde gevestigd zal worden. Als het gaat om ons "handelen" hoeft dit overigens geen praktisch verschil te maken.

3 Dit heet een dialectische methodiek, waarbij de toehoorder een keuze moet maken uit twee standpunten, terwijl de waarheid veel meer nuances zou moeten toelaten. De toehoorder krijgt echter niet de mogelijkheid om te nuanceren, hij moet ogenschijnlijk kiezen uit twee tegenstellingen. Dikwijls wordt uit de valse tegenstelling dan een nieuwe synthese naar voren geschoven, die op zijn beurt weer een verglijding is van de Bijbelse waarheid.

zus Christus een opdracht heeft om te heersen over deze aarde¹, waarbij men er van uitgaat dat het op deze aarde steeds beter wordt, zodra de volgelingen van Christus hun positie innemen. Christenen bewerkstelligen het Vrederijk door hun handelen.

¹ Dit is feitelijk de opdracht die Adam en Eva meekrijgen in het paradijs. Zij werden aangesteld om te heersen, steeds in positieve zin.

Nu zijn beide aspecten in de basis waar; op die plaatsen waar christenen hun door God gegeven positie innemen, verandert er daadwerkelijk iets ten goede en God heeft aan het Lichaam van Christus (let wel: geestelijke) autoriteit gegeven om die positie in te nemen¹. Tegelijkertijd zegt de Bijbel dat de geest van de antichrist door de eeuwen heen aanwezig is en dat het in de laatste tijd voor Zijn Wederkomst tot een climax komt in de persoon van de antichrist die deze geest meer dan ooit zal belichamen, waarna de uiteindelijke bevrijding en ook het eindoordeel plaats zullen door Jezus Christus zelf, die met een leger van heiligen uit de hemel zal neerdalen en de overwinning op de satan zal behalen.. Dat is het centrale thema van het boek Openbaring. We zien voor onze ogen de wereld niet stapsgewijs verbeteren maar juist in een rap tempo verslechteren.

De Gemeente van Christus moet niet kiezen tussen waakzaam uitzien naar Zijn komst en haar missionaire taak op aarde

In de Kingdom Now gedachte verwezenlijken de gelovigen echter in Jezus' naam het Koninkrijk op aarde en beschikken zij over de autoriteit van het Koninkrijk. Nauwelijks wordt hier nog gesproken over een geestelijke autoriteit², maar veelal over een gaan 'heersen' in de verschillende sectoren van de samenleving en over een praktische dienstbaarheid, het handen en voeten geven aan het volgen van het voorbeeld van Jezus in het praktisch goed doen. Als nagenoeg alles onder de heerschappij van dit Koninkrijk is gebracht, dan kan Jezus Christus als Koning naar de aarde keren. Soms heeft men het niet eens meer over de letterlijke Wederkomst maar spreekt men over de komst van een Christus-geest, een gedachte die sterke overeenkomsten vertoont met het denken dat we ook in de New Age beweging terug vinden.

Door een aantal gedeeltelijke preteristen worden Jezus en Christus ook van elkaar gescheiden! Jezus is in hun gedachtegang nog wel het Hoofd maar de Gemeente is het Lichaam van 'de Christus'. In hun overtuiging vormen Jezus en de Gemeente dus samen 'de Christus'. Nu de gelovigen het Lichaam zijn en de voeten deel uitmaken van het Lichaam zal de aarde dus ook 'aan de gelovigen' onderworpen worden, zeggen hun aanhangers. Hoewel de tekst van Hebreeën 10 uitdrukkelijk verwijst naar de heerschappij van Jezus Christus als Zoon van God verwijst deze volgens de aan-

¹ Zie onder andere Luc. 10:19.

² Zoals Jezus zegt in Luc. 10:19 of zoals Paulus spreekt over de geestelijke wapenrusting in Ef. 6:10-20. Overigens: een geestelijke autoriteit heeft wel degelijk ook een praktisch handelen tot gevolg, maar een praktisch handelen zonder geestelijke autoriteit en richting bouwt niet het aardse koninkrijk van Christus.

hangers 'in feite' naar de Gemeente, die Zijn Lichaam is. Maar het gaat verder; als belichaming van Christus zijn de gelovigen daarmee ook zelf 'Christus'. Alleen de gelovigen die deze 'nieuwe openbaring' hebben ontvangen, gaan handelen volgens dit grote 'geheim'. Dit is alleen geen nieuwe openbaring, zoals de aanhangers beweren, maar dezelfde onwaarheid die de duivel al het eerste mensenpaar op de mouw spelde, want ook toen werd hen voorgehouden dat ze 'net als God' zouden zijn. Deze denkwijze komt angstwekkend dicht in de buurt van de zogenaamde 'mind science', van de gnostiek en vele andere oude en nieuwe religies die de persoon van Jezus willen scheiden van Christus.¹

De Opname van de Bruid en de terugkeer van de Messias zijn in ieder geval uit dit type van 'Koninkrijksevangelië' verwijderd, althans de nadruk op deze hoop voor de Gemeente van Christus is er niet meer. Als veel aanhangers van dit evangelie het hebben over 'Christus komt' dan bedoelen ze daar mee niet zo zeer de letterlijke Wederkomst van Christus, maar vooral het idee dat Jezus steeds meer door ons heen Zijn wil en Zijn principes in deze wereld tot hun recht zal laten komen. Volgens het Koninkrijksevangelië gaat de gemeente niet naar de hemel maar brengen de 'overwinnaars', die onder het gezag van 'Gods apostelen en profeten' de macht verwerven in alle sectoren van de samenleving, juist *de hemel op aarde*. Daar past dus geen Opname in. Het woord 'opname' verwijst volgens de aanhangers veel meer naar een gevoel van geestelijke opwinding.²

Wie het hoofdboek "Wake Up!" grondig heeft doorgenomen, zal inzien dat al de besproken aanwijzingen, patronen en tijdslijnen wel terzijde móeten worden gelegd door de Kingdom Now-beweging om haar theorie nog enigszins overeind te houden. Deze theologie kent ten diepste geen Bijbelse basis, maar heeft met het denken van de Verlichting gemeen dat de mens steeds perfecter zal worden, al verwacht men dat dit zal gebeuren door goddelijke invloed. Zien we die vervolmaking van de mens in onze tijd echt gebeuren? We observeren alvast in de feitelijke wereld dat dit juist steeds minder het geval is.

1 Zie bijvoorbeeld 1 Joh. 2:22: "Wie is de leugenaar dan wie loochent dat Jezus de Christus is? Dit is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent." Zie ook Joh. 20:31, Hand. 17:3, 18:5, 1 Joh. 5:1. Een uitstekende uitleg vinden we in het boek van J. Dieleman, 'De komst van de Koning der koningen', p. 159 e.v.

2 In het Engels mag de vertaling van 'opname', dat wil zeggen het woord 'caught up' nog wel een mogelijke link hebben met een emotioneel opgaan in iets. Het woord 'harpadzo' dat in de Griekse grondtekst staat heeft hier echter niets mee van doen. In 1 Th. 4:17, 2 Cor. 12:2 en Openb. 12:5 kan dit woord alleen maar de betekenis hebben van een zeer plotselinge lichamelijke opname naar de hemel. Ook in Hand. 8:39 wordt de term 'harpadzo' trouwens in identieke zin gebruikt om daar de bovennatuurlijke lichamelijke overplaatsing te beschrijven van Filippus, die plotseling door God in een oogwenk van de kamerling werd weggenomen.

De stelling dat de wereld zich steeds meer in de richting van Gods Koninkrijk op aarde ontwikkelt, staat verder ook haaks op de woorden van Jezus, wanneer Hij de situatie op aarde vlak voor zijn Wederkomst beschrijft¹. Hoewel deze theologie in Amerika haar oorsprong kent, heeft ze een steeds grotere invloed op West-Europa en is ook het Nederlandse taalgebied niet vrij van haar invloed. Ze is een belangrijke reden geworden waarom veel christenen eigenlijk liever niet spreken over de Opname en de Wederkomst van Christus. Indien in uw gemeente de Opname van de Bruid en de Wederkomst geen onderwerpen meer zijn en er ook niet meer wordt opgeroepen tot waakzaamheid, dan is het belangrijk te achterhalen welke motivatie of aanname daar achter schuil gaat. Soms is dat om de reden dat men deze onderwerpen in het midden wil houden, maar soms is dit het resultaat van een inmiddels diepgeworteld denken, dat meestal op de kansel niet benoemd wordt.

Terwijl de Kingdom Now-theologie nog uitgaat van een dominante benadering van de wereld, is de Emerging Church-beweging al weer een hele stap verder. Zij zoekt geen dominante overheersing van het christelijk Denken in de samenleving, maar eerder een aangepast christendom dat acceptabel is voor ongelovigen en dat zich voegt in het spectrum van vele religies, zij het dat deze denkrichting officieel een accent houdt op het christelijk denken, althans zij leunt op het beeldmerk er van.

Emerging Church: God is er niet exclusief voor het christendom

Volgens de Emerging Church beweging heeft het christendom een minderheidspositie in het Westen gekregen en daarom (!) past haar bescheidenheid. Deze beweging bouwt weliswaar verder op het Koninkrijksdenken, maar dit koninkrijk gaat er al weer heel anders uitzien. Binnen de Emerging Church – die zichzelf overigens in geen enkel vak wil laten plaatsen en zich tegen elke omschrijving verdedigt – overheerst de gedachte dat God zo groot is dat wij Hem nauwelijks kunnen bevatten. Op zichzelf is deze opvatting ook Bijbels waar, maar men vindt zelfs het christendom te klein voor God en God dus te groot voor het christendom. Niemand is in staat Gods grootheid te begrijpen en daarom ‘hebben wij elkaar nodig om alle facetten bij elkaar te leggen’. Samen, christenen én gelovigen uit andere religies, zijn wij beter in staat God te begrijpen en zo heeft God dat ook bedoeld. Iedere gelovige mag in deze benadering natuurlijk zijn eigen religie of accent behouden. Binnen dat denkkader krijgt de Bijbel ook een andere plaats. Voor een

¹ Zie Matt. 24

christen mag dit een belangrijk boek blijven, maar dit boek moet gezien worden naast alle andere boeken van alle andere godsdiensten. God heeft echt niet alleen het christendom uitverkoren om Zijn veelkleurigheid te laten zien. Christenen past dus bescheidenheid in een multireligieuze samenleving, zo is althans de gedachte. Toch mogen christenen volgens dit denken nog wel hun subjectieve positie innemen, maar bij voorkeur in dialoog en samenwerking met andere religies. Je zou kunnen zeggen dat waar het Kingdom Now-denken nog wel grotendeels probeert aan te haken bij een eigen interpretatie van de Bijbel, er binnen de Emerging Church een soort van post-preterisme heerst: in een letterlijke Wederkomst van Jezus Christus gelooft men niet meer en de Bijbel deelt voortaan zijn autoriteit met de inzichten uit andere godsdiensten¹. Anderzijds staan veel aanhangers van de Emerging Church² open voor de komst van de Christus-geest³ en die geest is daarom allang niet meer verbonden met het christendom.

Zoals gezegd ligt Emerging Church op een aantal punten in het verlengde van Kingdom Now en beide stromingen overlappen elkaar wel degelijk als het gaat om het “hier en nu”. In plaats van de gedachte dat de tijd die ons rest nog maar zo kort is, overheerst de gedachte dat christenen de wereld kunnen verbeteren door actief sociale programma's op te zetten, relatienetwerken op te bouwen en zich te mengen in politiek en bedrijfsleven om zodoende Bijbelse principes over te dragen. Veel aanhangers van deze bewegingen zien vooral dit als het volgen van Jezus Christus en het realiseren van het Koninkrijk. En juist op de genoemde punten raakt deze beweging dan weer de motivatie van veel missionaire gemeenten, die daardoor gemakkelijk mee gaan met deze gedachtenstroming.

Opmerkelijk is dat binnen de Emerging Church beweging de geestelijke betekenis van de verlossing uit Egypte, de gang door de Schelfzee en het gaan naar de berg Sinai in hun nieuwtestamentische vervulling van bevrijding, reiniging en verlossing door het kruis en van vervulling door de Heilige Geest niet langer onderdeel zijn van de boodschap naar een onbekeerde wereld. Het volgen van Jezus Christus moet gewoon op een praktische manier vorm gegeven worden, omdat Hij navolgenswaardig is. Bevrijding en bekering zijn daarbij geen bepalende onderwerpen meer, ze passen

1 Let wel: er kunnen christenen zijn die zich aangetrokken voelen tot aspecten van postmodernistisch Emerging Church Denken, maar toch niet deze extreme standpunten innemen. Emerging Church biedt daar alle ruimte voor, omdat het zich niet te strak wil laten definiëren.

2 Let wel dat veel christenen in de missionaire beweging zichzelf vaak ook als Emerging Church zien. Zij zijn zich in veel gevallen onbewust van het grote en diepe verschil. Jonge missionaire gemeenten vallen daarom vaak niet binnen de definitie van Emerging Church, al delen ze de kritiek op de gevestigde kerken en hun methoden.

3 Zie weer het boek van Warren Smith, 'A Wonderful Deception', ed. Lighthouse Trails Publishing, 2009

niet meer per se in het postmoderne denken. Hoewel het Bijbels is om als christenen geestelijke invloed op onze omgeving uit te oefenen en om gevoelig te zijn voor de nood van medemensen, weten bijbelgetrouwe gelovigen dat het Koninkrijk van God op aarde pas zal komen als de Koning terugkomt, nadat Hij in de Hemel het Koningschap heeft aanvaard. Die Bijbelse waarheid ontslaat ons niet van onze verantwoordelijkheid als ambassadeurs van dat Hemelse Koninkrijk, maar weerhoudt ons er wel van ons slechts te focussen op sociale programma's.

Als wij beseffen dat Gods Koninkrijk nog niet van deze wereld is en we Gods Reddingscyclus juist en volledig verstaan, dan weten we dat ongelovigen slechts toegang kunnen krijgen tot dit Koninkrijk door bekering en door het bloed van Jezus Christus en niet door de aardse overheersing van Kingdom Now-aanhangers. Dan komt dat beeld uit het hoofdboek weer terug, waarin wij door God zelf uit ons Egypte zijn bevrijd, waarna wij de zonden uit ons leven verwijderen, maar er tegelijkertijd een voortdurende circulaire relatie wordt opgebouwd waarin verzoening en herstel centraal staan. Als al deze aspecten geen werkelijkheid worden in onze discipelschapswandel, dan zijn wij niet in staat om Hem te volgen en in gehoorzaamheid te overwinnen. Tegelijkertijd beseffen we dat de huidige wereld vóór de Wederkomst van Jezus Christus zal zijn afgeleden en dat de mens der wetteloosheid¹ in deze wereld zal doorbreken. De Bijbel vergelijkt die periode zelfs met de zeer duistere dagen voorafgaand aan de zondvloed, in de tijd van Noach².

Wie eenmaal het pad heeft gekozen waarop de Bijbel geen letterlijke profetie meer kent en nog slechts een geestelijke of symbolische betekenis heeft, die kan de realiteit van de wereld om hem heen nog maar ten dele Bijbels begrijpen en duiden. Wie echter de patronen, tijdslijnen en volgorde van de Bijbelse feesten doorziet, die onderscheidt veel beter de tijd waarin wij leven en de woorden die Jezus, de profeten en de apostelen over deze tijd spraken, komen dan in hun volle betekenis tot leven.

Het "Kingdom Now"-denken of het Emerging Church-denken hebben steeds ergens op hun route uitgangspunten van het preterisme overgenomen. De "gedeeltelijke Preteristen" geloven nog wel in een echte Wederkomst van Jezus Christus, maar samen met de volledige Preteristen geloven veel aanhangers niet in een toekomstige antichrist, niet in een periode van Grote Verdrukking, niet in een concreet 1000-jarig Vrederijk en al helemaal niet in een rol voor Israël als natie.

1 2 Tess. 2:3

2 Matt. 24:37

Niet ons 'bouwen van het Koninkrijk' zal de komst van Jezus Christus bewerkstelligen. Zijn Tijden staan immers al vast

Inmiddels heeft Rick Warren vele miljoenen boeken verkocht en hebben tienduizenden(!) christelijke kerken Rick Warren's 40-dagen-programma over de "doelgerichte gemeente" gevolgd, omdat deze cursussen zo succesvol leken in andere gemeenten. Maar hoe vaak is het denken achter dergelijke programma's bestudeerd en blootgelegd?

Rick Warren¹ stelt bijvoorbeeld dat Bijbelse profetie ons afhoudt van de taak die God ons geeft en dat het niet onze zaak is om bezig te zijn met de Wederkomst van Christus². Is dat niet een uiterst vreemde uitspraak voor de Bruid van Christus? Is dit niet een Bruid die liever zelf het huis voor de Bruidegom bouwt in plaats van zich op Zijn komst voor te bereiden? Volgens Warren is het zoeken naar de betekenis van profetie een afleidingsmanoeuvre van de duivel en maakt het ons ongeschikt voor het Koninkrijk. Wij moeten wérken en Zijn Koninkrijk hier zèlf bouwen en dan bewerkstelligen wij vanzelf de Wederkomst. Met andere woorden: de Bruidegom komt als wij maar hard genoeg aan Zijn aardse huis werken. Daarom moeten wij volgens Warren "doelgerichte" christenen zijn. Dat klinkt mooi en het is op kleine onderdelen ook waar, maar als men het denken hierachter niet in het vizier houdt dan wordt de plaatselijke gemeente overspoeld met een theologie die heel ver afstaat van de waarheid die God zelf in de patronen en schaduwen heeft aangebracht. Jezus gaf bijvoorbeeld in Mattheus 24 heel belangrijke details in verband met Zijn Wederkomst opdat niemand de gelovige lezers zou verleiden! Dit betekent niet dat wij dit Koninkrijk en Zijn gerechtigheid niet zouden mogen zoeken en dat wij onze invloed als zoutend zout niet moeten laten gelden, maar wel dat wij niet hoeven te werken aan een koninkrijk op aarde dat ons zo opsorpt in allerlei activiteiten dat dit ten koste gaat van een rechte levenswandel en een vol verwachting uitzien naar Hem. Niet ons 'bouwen van het Koninkrijk' zal de komst van Jezus Christus bewerkstelligen. Zijn Tijden staan immers al vast. Zodra Hij naar de aarde terug komt als Koning, mogen wij met Hem regeren en wat wij nu op aarde doen is een belangrijke voorbereiding daarop.

1 Een van oorsprong Baptistische dominee die in 2008 ook het inauguratiegebed over Obama uitsprak en die grote naam heeft gemaakt over de hele wereld. Hij is voorganger van de Saddleback Church in Lake Forest, California

2 Zie onder andere "Doelgericht Leven", Rick Warren, p. 285 en verder. In 'The purpose driven life' zegt Rick op p.285 "If you want Jesus to come back sooner, focus on fulfilling your mission, not figuring out prophecy." Het reeds geciteerde boek van W.Smith gaat uitgebreid in op de valse leer die door Rick Warren wordt verkondigd.

Theorie 4 – De Gemeente van Christus gaat niet door de Grote Verdrukking

Door de eeuwen heen zijn er altijd groepen geweest die vast hebben gehouden aan de leer dat God nooit bedoeld heeft om Israël vanaf de eerste eeuw te vervangen door de Kerk, omdat God het Verbond met Zijn Volk niet kan en wil verbreken, vanwege de beloften die Hij al in de oude verbonden heeft gedaan. Deze groepen – die geloven dat de Bruid van Jezus Christus vóór de Grote Verdrukking wordt opgenomen - zijn vooral te vinden bij de Baptisten en een aantal Evangelische en Pinkstergroeperingen.¹

Ook binnen bepaalde denominaties van de gevestigde kerken staat men tegenwoordig echter veel meer open voor de Bijbelse opvatting dat de gemeente van Christus vóór de Grote Verdrukking wordt opgenomen om later met Jezus Christus terug te keren en 1000 jaar met Hem te regeren. In deze gedachtegang zal Israël als land en het overblijfsel van het volk Israël - dat Jezus Christus als Messias zal (h)erkennen - het middelpunt van de aardse regering vormen.

Van de verschillende varianten lijkt deze optie het meest aansprekend voor christenen. Immers, van Grote Verdrukking wil elk mens het liefst verlost blijven. Die wens kan niet echter niet zomaar de vader van de gedachte zijn; er moet ook voor deze stelling een Bijbelse basis zijn.

In het boek Openbaring zegt Jezus tegen de gelovigen van de gemeente van Filadelfia² dat ze bewaard zullen blijven voor de ure van verzoeking die over de aarde gaat komen omdat zij het bevel bewaard hebben om Hem te blijven verwachten. Deze gemeente, is een van de twee laatstgenoemde gemeenten in Openbaring en ze is ook het beeld van een van de groepen gelovigen die in de periode van de Eindtijd - voor de grote Verdrukking- op aarde te vinden zal zijn.

Een andere groep gelovigen wordt weergegeven door de gemeente van Laodicea, maar tegen deze gemeenteleden zegt Jezus Christus dat Hij ze uit Zijn mond spuugt omdat ze lauw zijn. Deze gelovigen worden ernstig gewaarschuwd, omdat de komst

¹ Wel is er ook in de bovengenoemde gemeenten steeds meer sprake van Kingdom Now en Emerging Church denken onder individuele gelovigen, waardoor de boodschap van de Wederkomst de laatste jaren ook in deze gemeenten naar de achtergrond verdwijnt. De achterdeur is niet altijd in de gaten gehouden en vaak wordt de wortel van het achterliggende Denken niet herkend.

² Openb. 3:10.

van de Bruidegom hen anders zou kunnen overvallen als een dief in de nacht¹. Dit is tevens een verwijzing naar de gelijkenis van de 10 maagden, waarvan slechts 5 met de Bruidegom de Bruiloftszaal binnen gingen², maar er 5 buiten bleven omdat zij geen of niet de juiste voorbereidingen hadden getroffen³. Eén ding is zeker: de gelovigen die denken dat ze 'het wel zullen merken als het zover is' ontzeggen zichzelf veel perspectief en hoop, maar ook veel inzicht in de tijd waarin wij leven. Het is maar de vraag of ze zonder die dagelijkse verwachting van Zijn spoedige komst wel genoeg olie in hun lampen zullen hebben als het plotseling zover is. De periode voor de komst van de Bruidegom biedt immers veel religieuze afleidingen en vooral veel geestelijke afvlakking in denken. Het postmoderne denken van onze tijd maakt het voor veel gelovigen moeilijker om zicht te houden op de absolute waarheid van de Bijbel als ze zich niet heel erg bewust zijn van de aanwezigheid van dat denken in hun omgeving. Dat denken verdraait bovendien op veel manieren – eerst subtiel maar steeds meer openlijk - de Bijbelse Waarheid, waardoor gelovigen bijna geruisloos naar een ander denkkader worden getrokken, zonder dat ze het zelf goed onder woorden kunnen brengen. Dat laatste zien we in veel kerken gebeuren.

Er zijn de laatste tijd nogal wat Bijbeluitleggers die van mening zijn dat de gedachte van een Opname van de Bruid voor de Grote Verdrukking niet Bijbels kan zijn, omdat die opvatting voor de 17^e eeuw nauwelijks deel uitmaakte van de gevestigde leer en het dus om een leer gaat die pas in de laatste driehonderd jaar vorm zou hebben gekregen. Wij vinden hierin juist geen reden om daarmee deze leer af te doen als onjuist. Het hoofdstuk over 20 eeuwen Kerkgeschiedenis in het hoofdboek geeft daar immers alle aanleiding voor. Voor een zuiver beeld kunnen we het best teruggaan naar de situatie en interpretatie die werd gehanteerd in de eerste periode nadat Jezus Christus naar de hemel was teruggegaan. De eerste gemeenten leefden in de zekere verwachting van de Opname van de gelovigen voor de periode van Grote Verdrukking, omdat men terecht uitging van de letterlijke betekenis van de Bijbelse teksten. Maar ook in de eeuwen daarna bleven kerkvaders dit standpunt onveranderd naar voren brengen.

1 Een uitspraak die christenen helaas gebruiken als excuus om niet waakzaam te hoeven zijn.

2 Matt. 25.

3 De gelijkenis stelt niet dat deze 5 maagden verloren zijn. Zij staan buiten de bruiloftszaal, maar het Boek Openbaringen leert dat er ook gedurende de periode van de laatste 7 jaar verschillende opnamen zijn, precies zoals de oogstcyclus meerdere opeenvolgende oogsten kent.

Zo benadrukte Ephraem de Syriër¹ in een van zijn preken² dat de heiligen en de uitverkorenen van God, zullen worden weggenomen voorafgaand aan de Grote Verdrukking:

“Want alle heiligen en uitverkorenen van God worden bijeengebracht, voorafgaand aan de verdrukking die zal komen, en worden door de Heer meegenomen, zodat zij niet de verwarring zullen zien die de wereld zal overweldigen vanwege onze zonden.” (vert.)

Hij moedigde gelovigen aan een leven te leiden van reinheid en voorbereiding. Maar het is zeker waar dat deze visie vanaf de 4^e eeuw na Christus steeds meer verlaten werd, niet in de laatste plaats door toedoen van Augustinus³ die de Bijbel allegorisch – dat is vooral geestelijk en denkbeeldig - verklaarde, waardoor ook de Opname van de gelovigen alleen nog geestelijk geïnterpreteerd kon worden. Zelfs de Reformatie kon op dit onderwerp niet loskomen van de doctrines van Augustinus en van de Rooms Katholieke Kerk van de middeleeuwen. Dezelfde vervangingstheologie die zestien eeuwen lang de Kerk als het nieuwe geestelijke Israël had bestempeld was ook de theologie die aan de brede Jodenhaat had bijgedragen en die het zicht op de Opname had weggehouden bij de gewone mensen.

Het zicht op de Opname van de Gemeente is zeker 14 eeuwen lang bedekt geweest

Pas in de 17^e eeuw – toen de Puriteinen in Engeland in opkomst waren - kwam er weer ruimte en vrijheid voor de letterlijke interpretatie van de Bijbel⁴. Vanaf dat moment begon er ook weer licht te schijnen op de toekomstige terugkeer van de Joden naar Israël en kwam er opnieuw zicht op de Opname van de Gemeente van Christus. De theologie die de hiervoor genoemde Bijbeluitleggers ter zijde willen schuiven is dus niet pas ontstaan in de 17^e eeuw. Ze is bijna veertien eeuwen bedekt geweest!

1 306-373 na Christus. Ook Ephraem (of Efreem) van Nisibis genoemd. Hij was een van de grote theologen van de vroege Byzantijns- Oosterse Kerk. Hij wordt sinds 1920 ook door de Rooms Katholieke Kerk vereerd als kerkleraar. Ephraem was de belangrijkste schrijver en spreker van de Syrische kerkvaders en getuige van het vroege christendom, aan de rand van het Romeinse Rijk in de vierde eeuw.

2 Engelse benaming van de preek: 'On the Last Times, the Antichrist, and the End of the World'. Zie hiervoor 'The Byzantine Apocalyptic Tradition' door Paul Julius Alexander; ed. University of California Press, 1985, p. 210. Dr. P.J. Alexander is een van de meest gezaghebbende wetenschappers op het gebied van de geschriften uit de vroeg Byzantijnse kerk. Zie ook 'Triumphant Return' van Grant Jeffrey. De tekst van de preek was in 2013 te vinden door via de titel op google te zoeken.

3 Zie vooral zijn werk 'De Civitate Dei', 431 na Christus

4 Zie bijvoorbeeld I. Mather (1639-1723). P. Jurieu schreef in 1687 zijn boek "Approaching Deliverance of the Church" en E. Lacunza schreef in 1790 "The coming of Messiah in Glory and Majesty"

De uitgave van de bekende Scofield Studiebijbel¹ bracht aan het begin van de 20^e eeuw de doctrine van de Opname van de Bruid eveneens naar de voorgrond. Het is Gods genade dat Hij samen met de voorbereidingen op de terugkeer van de Joden en de stichting van de Staat Israël, ook Zijn Plan voor de Bruid van haar eeuwenlange bedekking heeft ontdaan. De letterlijke waarheid van de Bijbel is een kostbare herontdekking van de laatste eeuwen, hoewel vele denominaties in de Rooms Katholieke- en Protestantse Kerk ook nu nog vasthouden aan de principes en leringen van Augustinus. Zelfs nu de profetieën voor onze ogen in vervulling gaan, worden de facto veel Bijbelgedeelten binnen deze denominaties genegeerd.

We moeten ons voortdurend durven afvragen welk van de hierboven beschreven standpunten over de Opname en de grote Verdrukking waar is? Elke ingenomen positie heeft immers consequenties. Gelovigen die verwachten dat de gemeente dwars door de vreselijke periode van de Grote Verdrukking gaat, moeten zich wel voorbereiden op deze periode. Soms gaat dit gepaard met pogingen om geheel zelfvoorzienend te worden. Hun focus is dus vooral gericht op aards lijfsbehoud. Hoewel zelfvoorzienendheid op zichzelf een prima initiatief voor de Eindtijd kan zijn, redt hen dat nog niet in de Grote Verdrukking. Andere gelovigen doen niets omdat ze het plaatje van die laatste periode niet meer zien of omdat ze denken dat God wel voor hen zal zorgen. Die gedachte onthult een schrijnend tekort aan inzicht met betrekking tot de omvang en impact van deze periode van immense Verdrukking. Deze passiviteit is overigens niet verwonderlijk want heel vaak wordt de Bijbel door deze groep niet meer letterlijk genomen en het Bijbelboek Openbaring wordt als te ingewikkeld of te fantasievol bestempeld. Dat is erg jammer, want de Bruid wacht een heel bijzondere periode en zou nu al in spannende afwachting en voorbereiding moeten zijn, zowel in levenswandel als in getuigenis. Wie zich daarvan wél bewust is, zal zijn prioriteiten drastisch en flink bijstellen. De Bruid die immers de komst van de Bruidegom voor haar verwacht, zal haar focus helemaal op die voorbereiding richten.

Opname vóór de Grote Verdrukking past in bredere context

God heeft een speciaal plan voor de Bruid van Jezus Christus en dit betekent ook dat deze Bruid niet door de Grote Verdrukking zal gaan. Dat is onze stellige mening die we met Bijbelteksten, maar vooral ook met bijbelse context willen onderbouwen. De stelling wordt namelijk ondersteund door verbanden en schaduwen die God al lang

¹ Voor het eerst uitgegeven in 1909.

geleden in de Bijbel heeft aangebracht. Vele verbanden zijn tot vandaag onderbelicht gebleven omdat ze ingebed zijn in onze Bijbels-Hebreeuwse erfenis die eeuwenlang is verworpen.

De volgorde van de feesten wijst er op dat de Opname van de Bruid de eerstvolgende grote gebeurtenis op Gods feestkalender is, het moment dat de Bruid haar Bruidegom in de lucht ontmoet voordat de periode van zeven jaren van Grote Verdrukking echt begint. Pas na die 7 jaren vindt de Wederkomst van Jezus Christus plaats op de Olijfberg in Jeruzalem, in samenhang met het daarop volgende feest van Grote Verzoending (Jom Kipoer). Het hoofdboek onderbouwt deze visie in alle details.

Opmerkelijk is dat twee grote christelijke televisiestations in de Verenigde Staten in 2011 hun strategische positie al hebben ingenomen door de aankoop van twee apparaten die zicht geven op de Olijfberg in Jeruzalem, zodat zij direct de beelden van de Wederkomst van Jezus Christus kunnen uitzenden¹. De directie van deze stations is zich kennelijk niet bewust van de volgorde van de Bijbelse feesten en verwacht blijkbaar geen Opname van de Gemeente, maar eerst of vooral een Wederkomst.

Gelovigen die van mening zijn dat de Gemeente pas na deze periode van zeven jaren wordt opgenomen, moeten er van uit gaan dat ze direct na aankomst in de Hemel weer moeten terugkeren naar de aarde, want Jezus Christus komt onmiddellijk na de Grote Verdrukking als Koning terug². Zoals beschreven is dat idee vooral lastig te plaatsen vanuit het perspectief van een Joodse Bruiloft zoals deze in de dagen van Jezus Christus werd gevierd, terwijl deze aardse bruiloft een weerspiegeling is van de hemelse Bruiloft.³ Nu duurt een Westerse huwelijksvoltrekking inderdaad hoogstens een uur en met een feest of receptie erbij weten we het wellicht tot een volledige dag te maken. Maar de Joodse Bruiloft is een accurate schaduw van de hemelse Bruiloft en de periode van 7 dagen komt niet toevallig overeen met het principe van de jaarweken in het boek van Daniël, waar een dag voor een jaar telde. Een Opname juist voor het begin van de zeven jaren van Grote Verdrukking biedt de ruimte voor de Bruid om niet alleen maar het afsluitende Bruiloftsmaal⁴ mee te maken maar echt alle beschreven stadia van de Bruiloftsweek te doorlopen. De Bruid komt immers

1 Edmund Sanders, Los Angeles Times, 12 Oktober 2012. Het betreft volgens het artikel het Daystar Television Network en het Trinity Broadcasting Network

2 Openb. 17:14 en 19:14.

3 Openb. 19:6 e.v.

4 Openb.19.

niet pas bij het Bruiloftsmaal op de Bruiloft, want dat is in de aardse schaduw de afsluitceremonie als bruid en bruidegom na een week uit de bruidskamer komen.

De Opname is niet het synoniem voor de Wederkomst van Christus

Een in deze context belangrijk onderscheid tussen de Opname en de Wederkomst is dat Jezus als Bruidegom de uitverkorenen in de lucht tegemoet komt¹ om Zijn Bruid naar het huis van de Vader te brengen. Jezus komt op dat moment nog niet terug op aarde. In aardse schaduwtermen: de bruidegom komt niet naar de bruid om in het huis van de ouders van de bruid te blijven. De Bruidegom wordt immers verwacht bij de choepa voor de huwelijksvoltrekking. En die choepa staat in het (hemelse) huis van de vader van de bruidegom.

De Opname is een gebeurtenis die de wereld zal overvallen. De ongelovigen zullen de Opname niet zien gebeuren, omdat de Bruid in een ondeelbaar ogenblik² zal worden weggenomen uit haar aardse huis. Bovendien is het voor de wereld een plotselinge gebeurtenis waarvan men niet exact het moment kan inschatten. De sterke aanwijzingen dat de Opname in het najaar op het (hemelse) Bazuinenfeest zal plaatsvinden³ is echter een geheimenis dat alleen valt te begrijpen als het patroon van de feesten bestudeerd en geestelijk begrepen wordt. Begrijpen leidt dan automatisch tot dagelijkse voorbereiding !

Hoe anders zal het zijn bij de Wederkomst van Jezus Christus, die juist een heel publieke gebeurtenis zal zijn. De Bijbel zegt dat ieder oog Hem zal zien als Hij vanuit de Hemel op de Olijfberg in Jeruzalem weer zijn voeten op aarde zet. Halverwege de grote Verdrukking kunnen ook de bewoners op aarde de dag van de Wederkomst exact - op de dag nauwkeurig- bepalen aan de hand van het aantal dagen dat de profeet Daniël al te horen kreeg.⁴ De Wederkomst van Jezus Christus op de Olijfberg is dus zeker niet een gebeurtenis waarvan “niemand de dag noch het uur” zal weten. De satan zal weten dat Jezus Christus komt en zal juist daarom in die laatste periode nog proberen het Joodse volk te vernietigen en – als hem dat niet lukt – alle menselijk leven op aarde proberen uit te roeien. Deze laatste periode wordt niet toevallig “de

1 1 Tess. 4:15.

2 1 Tess. 4:17, in het Engels: “a twinkle of an eye” of één keer knipperen met je ogen.

3 In het hoofdboek leggen we uit dat de hemelse kalender mogelijk afwijkt van de aardse. Hoe dan ook is een harts-gesteldheid van blijvende verwachting noodzakelijk, zelfs al zijn er duidelijke lijnen met het Bazuinenfeest.

4 Zie daarover Dan. 12:10-13.

dagen van benauwdheid voor Jakob”¹ genoemd, maar ze zullen effect hebben voor alle bewoners van de aarde.

Als de Bruid wordt opgenomen zal op aarde nog niet elke knie zich buigen voor Jezus Christus. Het zal een discrete gebeurtenis zijn, die ook de 7-jaars periode zal inluiden door de komst van de antichrist, die vanaf dat moment niet meer wordt tegengehouden door de Bruid van het Lam. Een Bruid die tot dan toe aanwezig was op aarde in de door Christus gegeven autoriteit over de vijand².

Bij de Opname van de Bruid wordt nog niet met de satan afgerekend³ en de start van het 1000-jarig vrederijk⁴ ligt dan nog in ieder geval 7 jaar in de toekomst. Zodra Jezus Christus echter daadwerkelijk terugkeert op de Olijfberg zal tijdens een laatste strijd⁵ wél worden afgerekend met de satan en zijn demonen.

Maar laten we aan de hand van meer Bijbelgedeelten, profetieën van oudtestamentische profeten, typologieën en Bijbelse feesten nog verder onderbouwen dat er alle reden is om de Opname van de gemeente van Christus vóór de Grote Verdrukking te verwachten.

Voor dat we dit doen is het belangrijk nog even onze zoektocht van een kader te voorzien, zoals we dit uitgebreid beschreven in het hoofdboek. Er kan soms onduidelijkheid ontstaan wanneer geïsoleerde Bijbelteksten worden gebruikt tegenover andere Bijbelteksten. Een Bijbeltekst moet daarom altijd in zijn context van het hele hoofdstuk, het hele boek en de hele Bijbel worden gezien. Daarnaast is het voor sommige passages belangrijk om te beseffen in welke tijdscontext de passage staat en wat de plaatselijke gebruiken in die tijd waren. Het helpt daarbij om andere Bijbelvertalingen – bij voorkeur Hebreeuwse of Griekse - te raadplegen om een juist beeld te krijgen.

1 Jer. 30:7. Jezus zegt in Matt. 24:22 dat geen vlees behouden zou worden als deze dagen niet door God zouden worden ingekort.

2 Luc. 10:19.

3 Bedenk vanuit het hoofdstuk van de feesten dat dit pas gebeurt bij de vervulling van Grote Verzoendag, als onze Hogepriester het hemelse Heiligdom verlaat en de zonden op de kop van de echte zondebok zal leggen. De vervulling van Grote Verzoendag vindt plaats bij de Wederkomst van Christus. Satan zal zich nog korte tijd verweren om te voorkomen dat hij de werkelijkheid van de zondebok zal worden, met de consequenties van de afgrond. Zie daarover het hoofdboek.

4 Dat is de vervulling van het Loofhuttenfeest

5 De bekende slag bij Armageddon.

Op het niveau van losse Bijbelteksten ontstaat overigens vaak de meeste discussie omdat hier weer andere losse Bijbelteksten tegenover geplaatst kunnen worden. Toch willen we vanaf dit niveau vertrekken, zodat we op het volgende niveau tot een dieper inzicht en onderbouwing kunnen komen.

Letterlijke beloften van de opname vóór de 7 jaar van Verdrukking

In het boek Openbaring zegt Jezus tegen de kleine groep gelovigen die Gods Woord hebben bewaard en Zijn naam niet hebben verloochend, dat Hij hen zal bewaren voor de ure van verzoeking die over de wereld komt¹. God belooft met andere woorden dat de oprechte gelovigen voor deze periode bewaard zullen blijven. Sommigen denken dat de Gemeente op een speciale manier op aarde wordt gespaard door de Grote Verdrukking heen, maar dat staat nergens in de Bijbel beschreven. De meeste rampen die over de wereld komen treffen alle wereldburgers. Alleen de 144.000 uitverkorenen uit de stammen van Israël – die een speciale functie hebben in deze periode – worden door God verzegeld voordat Gods wraak over de wereld komt. Een overblijfsel van het volk Israël wordt dus tegen sommige aanvallen van de satan en een aantal in Openbaring genoemde rampen beschermd, maar toch zullen ook veel inwoners van Israël deze tijd niet overleven.

Dat Jezus tegen de (eindtijd)gemeente van Filadelfia - als beeld van de niet-verkilde gelovigen in Christus die Hem waakzaam verwachten – zegt dat ze bewaard zal worden voor de ure van verzoeking die over de wereld komt, kan alleen maar betekenen dat deze gelovigen op dat moment zijn weggenomen. Dit is een eerste algemene aanwijzing. In de volgende bladzijden zullen we zien dat er nog meer specifieke aanwijzingen zijn.

Paulus beschrijft dat er sprake zal zijn van een plotselinge wegneming². Het Griekse woord “harpadzo”³ betekent “met kracht wegnemen” of ook wel “weggrissen”. Wel opmerkelijk is dat Jezus Christus deze belofte doet aan de kleine gemeente van Filadelfia, terwijl er nog zes andere gemeenten worden genoemd. Deze gemeenten zijn op hun beurt een afspiegeling van deelgroepen van gelovigen die zeker ook in de eindtijd leven.⁴ Tegen deze gemeenten worden strenge woorden gesproken, maar ook woorden van hemelse aansporing en/of bemoediging. Om een hemelse kroon

1 Openb. 3:10.

2 1 Tess. 4:17.

3 Strong's nr. 726, *ἁρπάζω*, uitgesproken als harpadzo

4 Een aantal Bijbeluitleggers zien in de zeven gemeenten ook historische perioden in de kerkgeschiedenis. Dit is mogelijk. Anderzijds kunnen we niet ontkennen dat de typen van deze zeven gemeenten ook vandaag aanwezig zijn of kunnen zijn, dwars door het kerkelijke landschap heen.

te ontvangen worden zij opgeroepen om te overwinnen. Jezus Christus maakt hier, precies zoals in de gelijkenis van de tien maagden, een duidelijk onderscheid tussen typen van gelovigen. Zijn woorden aan deze typen van gelovigen kunnen we moeilijk afdoen als ‘discriminerend’ of ‘onrechtvaardig’.

Na Openbaring 3 geen instructies meer voor de Gemeente

In het boek Openbaring vinden we ook de volgende aanwijzing. Als Johannes van Jezus Christus de Openbaring krijgt, dan moet hij opschrijven wat hij gezien heeft, wat is en wat daarna zal gebeuren¹. Het lijkt er op dat God voor Johannes drie perioden schetst.

In de eerste 3 hoofdstukken van Openbaring wordt de Gemeente nog vaak en expliciet genoemd, maar dan sluit het boek Openbaring kennelijk een periode af, want in Openbaring 4 klinkt er een bazuin en mag Johannes opklimmen naar de Hemel om te zien wat er “na deze dingen gebeuren zal”. Dit gedeelte gaat dan over een hele serie gebeurtenissen op aarde. In dit tweede deel van het boek Openbaring vinden we geen instructies voor de Gemeente meer en we komen ook geen situaties meer tegen waarin de Gemeente – met de nadruk op die van Filadelfia - verzeild raakt².

Wel worden later in Openbaring nog groepen van gelovigen genoemd die hun klederen gewassen hebben. Dit heeft betrekking op grote groepen mensen die na de start van de Grote Verdrukking tot inkeer komen³ of die alsnog tot geloof komen en dit met hun leven moeten bekopen in een wereld die dan openlijk vijandig is tegenover gelovigen “die het getuigenis van Jezus Christus hebben”⁴. Zij hebben op die manier in de Grote Verdrukking hun klederen gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam⁵. Hoewel de Bruid dan al van de aarde is weggenomen, zal er ook in deze periode een bovennatuurlijke Evangelieverkondiging plaatsvinden door een engel⁶ die aan alle volk, natie en taal het goede nieuws zal brengen vóórdat Gods toorn in deze laatste periode in volle sterkte over de aarde zal komen.

1 Openb. 1:19.

2 In Openb. 1-3 wordt de Gemeente in de grondtekst maar liefst 22 keer genoemd, terwijl deze daarna pas in Openbaring 22:17 weer expliciet wordt vermeld.

3 In Openb. hoofdstuk 7 zien we een grote groep van mensen die hun klederen hebben gewassen. Dit doet o.a. denken aan de dwaze maagden, die op het cruciale moment in gebreke bleven.

4 Openb. 12.

5 Openb. 7.

6 Openb. 14:6.

Is het niet geweldig dat deze engel het werk van alle aardse evangelisten op een perfecte wijze zal afronden, zodat na de Opname van de Bruid toch ieder mens op aarde - tot in werkelijk alle uithoeken - op een bovennatuurlijke manier het evangelie te horen zal krijgen in zijn eigen taal? Deze engel zal de ultieme en bovennatuurlijke vertegenwoordiger en ambassadeur van Gods hemelse Koninkrijk op aarde zijn. De Heer Jezus zegt Zelf tegen Zijn discipelen dat het einde niet eerder zal zijn gekomen dan dat het evangelie in de gehele wereld gepredikt zal worden. De afsluiting van die evangelisatie campagne zal dus in de handen van een Engel van God liggen.

Vaak is begrepen dat God de Wederkomst van Zijn Zoon afhankelijk heeft gesteld van het moment waarop de aardse Gemeente aan alle volken het evangelie zal hebben gebracht. Velen menen dat de Bijbel daarom eerst nog in allerlei talen vertaald moet worden als voorwaarde voor de Opname of voor Zijn Wederkomst. De Bijbel verbindt die voorwaarde echter niet aan de periode die voorafgaat aan de Opname van de Bruid. We zien door het hele hoofdboek heen dat Gods Reddingsplan vanaf het begin minutieus is vastgelegd. God heeft de tijden vast bepaald en Jezus Christus is Zelf de Alef en de Tav, de Alfa en Omega, de auteur en de voleindiger¹ van dat Plan. Zowel de Opname van de Bruid als de Wederkomst van Jezus Christus zijn dus niet afhankelijk van ons vermogen om alle volken te bereiken met het evangelie. Een engel Gods zal het werk afmaken, nadat de Bruid is opgenomen en voordat Jezus Christus als Koning terug komt.² Een en ander betekent uiteraard niet dat de Gemeente met de evangelieverkondiging geen ernst hoeft te maken!

Er wordt voor Johannes een deur geopend

Na de indringende boodschap aan de 7 eindtijdgemeenten³, die worden opgeroepen om te overwinnen zodat zij hun loon zullen verkrijgen, wordt Johannes in een visioen opgeroepen naar een geopende deur in de Hemel. Deze geopende deur komt precies voor het moment dat de periode van Verdrukking moet gaan beginnen. Is dit geen profetisch beeld van de Bruid die wordt opgenomen? Aan het eind van het boek Openbaring zien we immers de Hemel opnieuw geopend, maar dan komt Jezus Christus vanuit de Hemel naar beneden, gevolgd door een leger, Zijn Bruid, die ken-

1 De NBG vertaling bedekt hier de bedoeling enigszins door te stellen dat Jezus de "leidsman en de voleindiger" van het geloof is. Hier is onbedoeld het verband met de alef en de tav, het begin en het einde bedekt geraakt.

2 We merken even op dat God in feite zelfs drie engelen stuurt, met elk hun eigen opdracht, voordat de eindfase van Zijn oordelen komt. Zie Openb. 14:6-13.

3 Zie weer Openb. hoofdstukken 2 en 3.

nelijk dan al in de hemel is. Als de Bruid door die laatste geopende deur naar buiten komt, is ze dan niet door die eerste binnengegaan? Het kan niet anders.

Johannes wordt opgeroepen om op te klimmen naar de hemel en door die deur te gaan. Dezelfde woorden “Klim hierheen op!” klinken ook als de twee getuigen zijn opgestaan in Jeruzalem en door God zelf opgenomen worden in de hemel¹. Uit de beschrijving van het Bazuinenfeest in het hoofdboek weten we dat ook de Joden leren dat vanaf die dag **de Hemel openstaat tot aan Grote Verzoendag**. Dit wil dus eigenlijk zeggen: Vanaf de Opname van de Bruid tot aan de Wederkomst van de Koning der koningen. De eerste en laatste geopende deur lopen daarmee exact parallel! Tijdens deze periode dat de deur open staat zullen verschillende oogsten van mensen in de Hemel worden opgenomen, zoals in het hoofdboek nader wordt uitgelegd.

Geen Opname bij de Wederkomst

We merkten al eerder op: als de Opname van de Bruid aan het eind van de Grote Verdrukking zou plaatsvinden, dan zou deze direct gevolgd moeten worden door de Wederkomst. Openbaring 19, waarin de Wederkomst wordt beschreven maakt echter geen enkele opmerking over een Opname. Dat is op zijn minst opmerkelijk, omdat de Opname de grootste gebeurtenis is sinds de hemelvaart van Jezus Christus. De Opname heeft immers betrekking op vele miljoenen leden van het Lichaam van Christus². Zo’n gebeurtenis verdient dan toch op zijn minst aandacht, maar de reden dat deze niet wordt vermeld in hoofdstuk 19 is natuurlijk dat deze Opname niet direct voor de Wederkomst plaats vindt.³

De Wederkomst vindt plaats na het sluiten van het Huwelijksverbond in de Hemel en na de Bruiloftsweek

We komen nog eens terug op dat leger dat Jezus Christus volgt als Hij terugkeert op aarde. Dit leger is geen gewoon leger. Het bestaat uit de heiligen van **alle generaties** die gehuld zijn in klederen van smetteloos fijn wit linnen⁴, hét teken van de gelovigen die onderdeel zijn van de Bruid⁵. Ook Paulus bevestigt dat zij zullen verschijnen

1 Openb. 11:12.

2 De Bruid bestaat zowel uit de leden van het Lichaam van Christus die dan leven, maar ook uit de gelovigen die in Christus zijn gestorven. Zie ook 1 Tess. 4:13 e.v.

3 Ook in Zach. 14, dat een vooruitblik biedt op de Wederkomst van Jezus Christus als Koning, wordt geen melding gemaakt van een opname.

4 Openb. 19:14

5 Dit leger bestaat niet uit engelen want Openbaring 19:8 vermeldt dat het fijne witte lijnen de rechtvaardige daden zijn van de heiligen. Met dit fijne witte linnen is de Bruid gekleed.

als Christus verschijnt¹ en de profeet Zacharia vermeldt dit ook nog eens uitdrukkelijk². Dit leger is dus in de Hemel aanwezig. Niet alleen verandert Jezus Christus bij het einde van de Bruiloft van een Bruidegom in een Koning; ook de Bruid ondergaat op dat moment een metamorfose en verandert in een leger.

Als Jezus zegt dat Hij naar de Hemel gaat om voor Zijn discipelen een plaats voor te bereiden in het huis van Zijn Vader, dan belooft Hij ze daarna tot Hem te nemen. Hij komt op dat moment slechts naar de Bruidsgemeente toe om ze mee te nemen naar die plaats waar Hij is, het huis van de Vader³. Daar zal de Bruid onder de choepa verschijnen met de Bruidegom om het Huwelijksverbond te sluiten. Binnen de context van de Bijbelse feesten kan het niet dat Hij komt om de Bruid op te nemen terwijl de Wederkomst er direct op zal volgen. Zijn verschijning bij de Wederkomst staat verder in het Joodse Bruiloftsritueel gelijk aan het vertrek van de Bruid en de Bruidegom naar hun eigen huis en dit vindt zoals eerder aangegeven plaats na afloop van de huwelijksweek.

De Tegenhouder moet verwijderd zijn

Nu volgt een hele belangrijke aanwijzing voor het tijdstip van de Opname van de Bruid. Paulus zegt⁴ dat de wetteloosheid in de wereld om ons heen al in het geheim aan het werk is, maar dat ze pas echt kan losbarsten als degene, die de ultieme wetteloosheid nog tegenhoudt, zal zijn weggenomen⁵ of anders vertaald; als niets meer de wetteloze in de weg staat. Dit leert ons ook iets over het tijdstip van de Opname van de Bruid omdat het een voorwaarde is voor het verschijnen van de antichrist. De komst van de antichrist op het publieke toneel zal meteen het startsein voor de laatste 7 jaar zijn. In de Hebreeuwse vertaling staat met nadruk dat deze mens der wetteloosheid wordt tegengehouden, zodat hij pas geopenbaard zal worden “in zijn eigen tijd”, in de voor hem bestemde tijd⁶.

1 Col. 3:4.

2 Zach. 14:5 in fine.

3 Joh. 14:2-3

4 2 Tess. 2:6 e.v.

5 The Complete Jewish Bible (Stern) vertaalt: Dit afscheiden van de Tora is al in het geheim aan het werk, maar het zal in het geheim gebeuren totdat de degene die dit tegenhoudt is verwijderd (lett. 'out of the way'). Het gaat hier niet om aardse wetten, maar om het zijn "zonder Gods Tora", Gods Woord. De wetteloze is daarom volstrekt tegen de Instructie van God.

6 Zie weer de Complete Jewish Bible van David H.Stern.

Er bestaat onder bijbelgeleerden niet helemaal overeenstemming of nu de Gemeente of de Heilige Geest deze tegenhouder is. We voelen er sterk voor om de Bruid – het zout der aarde dat bederf tegen gaat – als de tegenhouder aan te merken. Zou de Heilige Geest worden weggenomen dan kan overigens ook de Gemeente niet meer op aarde functioneren. Tegelijkertijd komen na de Opname van de Gemeente nog velen tot geloof in Jezus Christus en zal Gods Geest ook de genoemde twee getuigen blijven inspireren. De lauwe gelovigen, die als ‘dwaze maagden’ achter blijven bij de Opname en plotseling tot de ontdekking komen dat zij hun voorbereiding voor de Grote Bruiloft hebben gemist, hebben zeker dan de bijstand van de Heilige Geest nodig, als zij zich opnieuw tot de God van de Bijbel hebben gekeerd. Voor velen zal het heel spijtig zijn ineens te beseffen dat de Gemeente van Christus zo’n belangrijke positie op aarde heeft gehad terwijl zij haar functie zo weinig hebben begrepen. Het is waarschijnlijk zo dat zelfs de Bruid pas na haar Opname ten volle zal inzien wat voor obstakel zij al die tijd voor de satan is geweest, maar ook hoezeer zij haar door God gegeven positie heeft onderschat.

De voorwaarde voor de openbaring van de antichrist leert ons dus veel over de timing van de Opname.

De volgorde van Gods feesten als voorafschaduwning van de toekomst

De opmerkelijke profetische betekenissen van Gods feesten hebben we in de hoofdstukken van het hoofdboek al uitgebreid beschreven.

In deze paragraaf kunnen we alleen samenvattend onderbouwen en herhalen dat juist de volgorde van de feesten ook wijst op een Opname, die gevolgd wordt door een periode van Grote Verdrukking en Wederkomst.

De 7 feesten en de sabbat die God aan Mozes opdroeg om te vieren, zijn feesten die elk een profetische betekenis hebben en die tegelijkertijd wijzen op Gods totale Reddingsplan voor de wereld. Alle zeven feesten hebben ook en vooral een Nieuwe verbonds betekenis in Christus.

De 3 voorjaarsfeesten¹ waren profetische feesten die hun exacte vervulling hebben gekregen tijdens de eerste komst van Jezus Christus op aarde. Jezus vervulde deze feesten op de dag en het uur nauwkeurig, om aan te geven dat ook de oudtestamen-

¹ Met name Pesach, Ongezuurde Broden en het Eerstelingenfeest.

tische profetieën die aan deze feesten waren gekoppeld wel degelijk nauwkeurige Goddelijke beloften waren. Het 4^e feest – Het Wekenfeest of Pinksteren – werd vervuld nadat Jezus was opgevaren naar de Hemel en op de 10^e dag daarna de Heilige Geest stuurde, op het bijbelse Wekenfeest. Ook dit feest werd dus zeer nauwkeurig op de dag van het schaduwfeest zelf vervuld. God koos er voor om Zijn Glorie te laten terugkeren in tempels van mensen en niet in de tempel van steen.

Na de vier eerste feesten komt in Israël elk jaar de grote droge zomer, waarin geen feesten plaatsvinden. Na die bewuste Pinksterdag - waarop de Heilige Geest over de discipelen werd uitgestort – tot aan de Reformatie was er zowel voor de Gemeente als voor Israël sprake van een lange droge “zomer”, waarin God nauwelijks sprak en er nauwelijks sprake was van voortschrijdend Bijbels inzicht. Integendeel, over de Bijbel kwam een bedekking, door toedoen van mensen.

De maand voorafgaand aan de najaarsfeesten - de maand “Eloel” - is een maand van terugkeer en bezinning. Profetisch gezien bevinden wij ons in de menselijke geschiedenis ook in deze periode. In de periode na de Reformatie en zeker tijdens de vorige eeuw zien we in een aantal kerken een terugkeer naar de Bijbel en het zuivere evangelie.

De 3 najaarsfeesten wachten op hun profetische vervulling rondom de Wederkomst van Jezus Christus. We gaven al kort aan dat het Bazuinenfeest geheel in het teken staat van de Opname van de Bruid en de Kroning van de Koning. Paulus verwijst hiernaar als hij het heeft over de Opname bij *de laatste bazuin*¹, dé bazuin waarmee het Bazuinenfeest wordt afgerond. Tussen het einde van dit feest en het begin van de Grote Verzoendag (Jom Kipoer) zitten die zo kenmerkende 7 volledige dagen.² Dé Grote Verzoendag zal vervuld worden als Jezus Christus terugkeert op de Olijfberg. Kort daarna vindt het Loofhuttenfeest plaats, de grote feestdag waarop wij zullen vieren dat Jezus Christus voorgoed als Koning woning onder ons zal maken. Dat is de vervulling van de start van het duizendjarig Vrederijk. Hij kwam voor het eerst op het Loofhuttenfeest woning onder ons maken, zoals het hoofdboek documenteert en Hij zal dat in de nabije toekomst weer doen. Dan is de cirkel van de Bijbelse feesten afgerond.

1 De ‘Tekia Gedola’ genaamd.

2 In het hoofdboek gaven we al aan dat niemand ‘de dag of het uur’ kent van dit feest, dat in de praktijk op een van twee dagen kan beginnen, afhankelijk van de zichtbaarheid van de nieuwe maan. Daardoor bedraagt de tussenliggende periode tot aan Grote Verzoendag tenminste zeven volledige dagen, maar het kunnen er ook maximaal acht zijn. Altijd klaar zijn voor de Bruidegom is daarom de centrale boodschap.

Laten we daarom vooral geen theologie in stand proberen te houden die de volgorde van deze door God gegeven feesten negeert, want ze zijn in hun hele volgorde als een goddelijk patroon neergelegd als bakens.

Typologieën

De Bijbel is geen gewoon boek van leerzame verhalen. Veel gebeurtenissen in de Bijbel zijn door niet-gelovige archeologen en andere wetenschappers bestempeld als waar gebeurd. God heeft Zelf bovendien op vele plaatsen in de Bijbel – althans in de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst – ‘tekstueel DNA’ aangebracht om er geen misverstand over te laten bestaan dat de Bijbel door Hem is geïnspireerd. Het hoofdboek geeft daarvan een aantal markante bewijzen. Daar komen we tot de vaststelling dat elke Hebreeuwse letter op zijn juiste plaats is gezet! Zijn goddelijke handtekening roept ons niet toevallig op om geen tittel of jota aan deze tekst te veranderen¹. Tegelijkertijd wordt Gods grootheid nog op een andere manier duidelijk: veel verhalen en gebeurtenissen dragen, naast hun feitelijke en historische waarde, ook nog een typologische waarde met zich mee.

Zo is het verhaal van Jozef en zijn broers een type van Jezus en het volk Israël. Het is ook een type van hoe Israël op een bepaald moment in de toekomst Jezus Christus zal gaan herkennen als de Messias die kwam en komt naar Zijn volk.

Mozes daalde als een type van Christus voor de tweede keer van de berg af, ook precies op Grote Verzoending!

Mozes was evenzeer een type van de Messias, toen hij het volk uitleidde uit Egypte en tweemaal van de berg Sinaï afdaalde naar het volk². Dit doet immers denken aan Christus die een eerste maal naar Israël kwam en dat op een toekomstige Grote Verzoending opnieuw zal doen. Dit boek biedt niet de ruimte om alle typologieën uitvoerig te beschrijven, maar wij willen hier zeker aandacht besteden aan het minder bekende verhaal van Henoch.

1 Matth. 5:18-19.

2 En de tweede keer dat Mozes van de berg afdaalde was precies op Grote Verzoending, dezelfde dag dat ook Jezus Christus zal terugkeren om Gods Bestuur en Wetgeving op aarde te vestigen.

Henoch en de opname voor de zondvloed

Henoch leefde in de tijd voordat Noach met de ark in de zondvloed kwam. Bewoners van de aarde werden in het ecosysteem van deze voortijd erg oud, aldus het Bijbels verslag. Adam leefde 930 jaar, Methusalem werd 969 jaar en Noach werd 950 jaar oud. Henoch daarentegen leefde 'slechts' 365 jaar op aarde. Het verhaal van Henoch is een van de meest boeiende.

We lezen in Genesis erg weinig over Henoch, maar wel dat hij rechtvaardig was en met God wandelde.¹ Plotseling was hij niet meer op aarde want Henoch was door God zelf opgenomen. Een boek dat niet is opgenomen in de huidige Bijbel, maar wel tot de 7^e eeuw hoog in aanzien stond en ook vandaag de dag door veel rabbijnen als waarheidsgetrouw wordt beschouwd is het gelijknamige "Boek van Henoch".

Hoewel we dit boek in de huidige tijd niet beschouwen als onderdeel van onze Westerse² canoniek van de Bijbel, geeft het wel veel waardevolle inzichten in de informatie die over Henoch beschikbaar was in de eerste eeuwen. Het is een soort vergrootglas voor de korte beschrijving die in Genesis aan Henoch wordt gewijd, maar het is er volledig in lijn mee. In het Nieuwe Testament wordt zelfs naar het Boek van Henoch verwezen:³ de apostel Judas geeft opmerkelijk genoeg in zijn brief informatie die niet elders in de Bijbel is terug te vinden, maar die wel in het boek van Henoch staat vermeld. Hoewel we niet met zekerheid kunnen nagaan of het hele boek door de Heilige Geest is geïnspireerd, is wel duidelijk dat het boek van Henoch in de tijd van de apostelen toegankelijk was en dat het bestudeerd en geciteerd werd⁴. De discipelen en de apostel Paulus hechtten aan dit boek destijds grote waarde.

Wie was Henoch ?

Volgens het Boek van Henoch was hij een machtig koning over 130 onderkoningen en had hij zeer veel wijsheid van God ontvangen. Gedurende zijn tijd als koning was

1 Hoewel de NBV vertaling aangeeft dat Henoch in nauwe verbondenheid met God leefde, laat het Boek van Henoch zien dat God echt ook met Henoch wandelde.

2 We moeten ons ervan bewust zijn dat bijvoorbeeld de Syrische, Koptische of Ethiopische Kerk een deels afwijkende canon kennen. Het boek van Henoch maakt bijvoorbeeld deel uit van de Ethiopische Canon.

3 Judas 1:14. Opvallend is dat Judas verhaalt over gevallen engelen die worden opgesloten. Deze informatie is in de rest van de Bijbel niet terug te vinden, maar lijkt letterlijk uit het boek van Henoch te komen, net als een aantal andere punten die Judas in zijn brief aanhaalt.

4 Uit de ontdekte Dode-Zee rollen blijkt tevens dat het boek Henoch vroeger als 'heilig' werd beschouwd. Er wordt ook in de brief van Barnabas verwezen naar het boek van Henoch (16:4) en veel oude kerkvaders, zoals Tertullianus (zie 'De cultu foeminarum' I,3 en verder 'De Idolatria' XV), Justinus de Martelaar, Irenaeus (zie 'Adversus haereses' IV,16,2) en tenslotte ook Origenes, beschouwden het boek eveneens als authentiek.

er vrede¹. Hoewel hij koning was beschrijft het Boek des Oprechten dat hij zich vaak terugtrok om lange tijd in de tegenwoordigheid van God te zijn.

Door veel Bijbelgeleerden wordt Henoch gezien als een type van de Bruid van Jezus Christus. De bewoners van de aarde werden voor de zondvloed zeer oud en dat betekende dat veel generaties tegelijkertijd in leven waren. De eerste mens - Adam - stierf pas in het jaar dat Henoch al 243 jaar koning was en Henoch leefde nog in de tijd van Noach. God nam Henoch op een bepaald moment weg van de aarde zonder dat hij eerst stierf en voordat de verdrukking van de zondvloed over de aarde kwam. Vergeleken met zijn tijdgenoten en voorvaderen was Henoch nog erg jong toen Hij werd opgenomen, maar daar was een reden voor.

Immers, toen Noach met zijn familie de ark in ging, had God vastgesteld dat er geen gelovigen meer op aarde waren. Wanneer we de geschiedenis bestuderen dan komen we tot de ontdekking dat er 10 generaties waren van Adam tot Noach, in een periode van ongeveer 1658 jaar. Nadat Henoch was opgenomen gaf God aan Noach de opdracht om de mensen 120 jaar lang te waarschuwen om zich nog tijdig tot God te keren. Noach kreeg daarnaast de opdracht om een ark te bouwen, want in de periode voor de zondvloed was de mensheid zo corrupt en zondig geworden dat God besloot een einde te maken aan de toenmalige wereld. We zijn dan nog maar in Genesis 6 en toch is de mensheid dan al ernstig geperverteerd geraakt. Wat was er aan de hand?

Samuel en Jozua verwijzen naar het boek des Oprechten,
Judas naar het boek van Henoch

Noach leefde in een zeer demonische wereld met allerlei verboden magische rituelen en -kennis. Door de brief van Judas zouden we kunnen vermoeden dat die kennis door gevallen engelen aan de mensen bekend was gemaakt. De vraag blijft wel hoe het mogelijk is dat er nog maar één familie over was die oprecht God diende. Het antwoord wordt in de huidige Bijbel² niet gevonden, maar buiten onze Westerse Canon van de Bijbel waren er in die tijd nog andere boeken die een bepaalde status hadden. Zo is er het Boek des Oprechten, waarnaar in de Bijbel uitdrukkelijk door Jozua

1 Boek des Oprechten 3:10 e.v.

2 Waarvan de huidige samenstellende boeken pas in de 4e eeuw na Christus werden gekozen als onderdeel van de Bijbel. De Ethiopisch Orthodoxe Bijbel heeft aanvullende (voor ons apocriefe) boeken aan de Bijbel toegevoegd en heeft nauwelijks onder invloed van de Rooms Katholieke Kerk gestaan.

en Samuel wordt verwezen¹. Ook dit boek zullen we niet behandelen als onderdeel van de Bijbel, maar het geeft ons opnieuw algemene achtergrond informatie over die periode. Bestudering van dit boek leert inderdaad dat alle overige gelovigen voor de zondvloed al van de aarde verdwenen waren. Het boek des Oprechten geeft een belangrijke verklaring voor dit fenomeen, dat nergens in de Bijbel wordt weerlegd²:

Ieder die de Here volgden stierven in die dagen, **voordat** ze het kwaad zagen dat God over de aarde liet komen.

God had er kennelijk Zelf voor gezorgd dat deze gelovigen niet in de zondvloed hoefden om te komen. Alleen Henoch werd opgenomen zonder te sterven terwijl Noach met zijn familie via de ark werd gered. God wilde via Noach zijn Naam voortzetten op aarde. De familie van Noach vertegenwoordigde op dat moment Gods volk op aarde. Hij kreeg de taak van rentmeester over Gods Schepping.

Noach was in die tijd niet van plan te trouwen en kinderen te krijgen, maar God had volgens het Boek des Oprechten³ een ander plan en instrueerde Noach om wel te trouwen. Tegenover een corrupte en zondige mensheid, wilde God Zijn weg met de mens voortzetten via Noach en zijn nageslacht. Toen Noach 498 jaar oud was trouwde hij niet toevallig met een dochter van Henoch⁴ en toen hij 502 jaar oud was had hij drie zoons.

In het Boek des Oprechten staat dat Noach en Methusalem beiden Gods Woord verkondigden aan de mensen, dag na dag gedurende 120 jaar, maar er staat ook dat de mensen niet wilden luisteren en stug ongehoorzaam bleven⁵. Vlak voor de zondvloed stierf uiteindelijk ook Methusalem, voordat God het door Hem aangekondigde kwaad over de wereld uitstortte⁶. Wonderbaarlijk is dat Methusalem in het Hebreeuws betekent: “na hem zal het gebeuren”. Misschien hebben de mensen rondom Methusalem de betekenis van zijn naam geweten maar vergaten ze waakzaam te zijn, omdat juist Methusalem 969 jaar oud werd, ouder dan wie dan ook eerder op aarde geleefd had. Er zijn aanwijzingen dat Noach bijna direct na het overlijden van

1 In 1840 werd een Hebreeuwse rol gevonden en dit bleek het Boek des Oprechten te zijn. De Bijbel verwijst naar dit boek in Joz. 10:13 en 2 Sam. 1:18 zodat we er bepaalde aanvullende waarde aan mogen hechten, juist omdat het in die tijd bij Jozua en Samuel kennelijk officiële status had.

2 Boek des Oprechten 5:5.

3 Boek des Oprechten 5:12

4 Noach trouwde met Naamah, de dochter van Henoch die toen 580 jaar oud was. Zie Boek des Oprechten 5:15-16

5 Boek des Oprechten 5:9-10

6 Boek des Oprechten 5:21

Methusalem de ark is binnengegaan¹. Is het niet verbazingwekkend dat God 969 jaar voor de vloed deze naam al aan Methusalem gaf. Stond Zijn plan toen al vast? Kennelijk, al blijkt uit deze lange genadetijd nog maar eens Gods grote geduld!²

Methusalem betekent dat “het na hem zal gebeuren” en zo geschiedde

Na het overlijden van Methusalem was alleen Noach met zijn familie nog over. Waarom Henoch dan ook niet op normale wijze stierf lijkt een raadsel, tot we in het Boek des Oprechten lezen dat God hem vraagt om mede over de engelen te regeren, zoals hij over de mensen regeerde. Ons komt dat wat bijzonder over, maar het is toch opmerkelijk dat het Boek des Oprechten dit vermeldt, want dat is een precieze voorafschaduwung van de positie van de Bruid; Paulus schreef immers “dat ook wij zullen oordelen over de engelen”³, terwijl hij daarvoor in het ons bekende Oude Testament niet direct aanknopingspunten kan hebben gevonden. Henoch werd in een ondeelbaar ogenblik opgenomen. Dit is het schaduwbeeld van de gebeurtenis die ook de Bruid staat te wachten voor de Grote Verdrukking. Tegelijkertijd zijn Noach en zijn familie het beeld van een gedeelte van het volk Israël⁴ dat Hij door de alles overspoelende gebeurtenissen van Grote Verdrukking zal leiden, zodat het daarna met Hem over de aarde zal heersen. Het nieuwe begin loopt via Noach. Het beeld is haarscherp!

Het verhaal over Henoch is in dit e-boek vooral opgenomen om te illustreren dat de boeken van Henoch en van de Oprechten hetzelfde patroon van Gods Reddingsplan laten zien, hoewel deze boeken veel minder bekend zijn en ook niet met de autoriteit van de westerse canon zijn bekleed. Zoals gezegd verwijst de Bijbel er wel uitdrukkelijk naar⁵.

Onze conclusie: al vele eeuwen geleden getuigden deze boeken in overeenstemming met de Schrift van het feit dat God anders handelt met wie Hem gehoorzaamt. Hen-

1 Volgens de Masoretische tekst van de Joodse Tenach en de Samaritaanse Pentateuch.

2 Meer passend is het woord ‘lankmoedigheid’, dat op een uitstel van oordeel en toorn wijst.

3 1 Cor. 6:3.

4 Dat gedeelte van Israël dat niet tot de Bruid behoort, maar waarop wel Gods eeuwige beloften rusten via de verbonden met Abraham, Isaak en Jakob, terwijl zij aan deze oude verbonden vasthouden.

5 Zo zijn er ook het “Boek van de Oorlogen des Heren”, waar naar verwezen wordt in Num. 21:14-15, het Boek van Semaja en van de ziener Iddo (zie 2 Kron. 12:15), het Boek van de profeet Nathan (zie 1 Kron. 29:29, 2 Kron. 9:29), het Boek van Gad (zie 1 Kron. 29:29), de Handelingen van Salomo (zie 1 Kon 11:41). De meeste van deze boeken zijn – behalve hun titel – in de tijd verloren gegaan. Het boek van de Kronieken noemt nog vele andere boeken.

och is duidelijk een voorloper van de Bruid. God redde hem op een bovennatuurlijke wijze en dat zal bij de Gemeente niet anders zijn.

De Syrisch-Orthodoxe traditie

De tijd van de antichrist wordt in het Aramees “i qī’amtho” genoemd. Een van de bekende gezegden binnen de Syrisch-Orthodoxe kerk luidt:

“Zolang er een enkele goede discipel op deze wereld is, zal de i qī’amtho niet beginnen”.

De gedachte kan opkomen dat eerst alle gelovigen uitgestorven moeten zijn voor de antichrist komt, maar de betekenis achter dit gezegde is het wegnemen van de goede discipelen van de aarde! Dus als we de vraag stellen, “Wanneer zal de qī’amtho plaatsvinden?” dan zal het antwoord zijn; nadat de goede volgelingen zijn weggenomen en niet meer op aarde leven! Ook dit is een schitterende parallel met Henoch, want hij moest worden weggenomen voor de zondvloed kwam, terwijl hij met 365 jaar toen nog veel te jong was om op natuurlijke wijze te sterven.

God ging in de eindtijd van de toenmalige wereld twee verschillende wegen, één met Noach en één met Henoch. Noach was voorbestemd om Gods Naam op aarde voort te zetten. Noach ging met zijn familie in de ark door de zondvloed heen en God beschermde Noach, hoewel het bepaald niet een rustig ‘dobberen over de wateren’ was. De kinderbijbels hebben dit verhaal sterk geromantiseerd, maar het boek des Oprechten geeft een boeiende kijk op het verblijf in de ark. Hoewel ze veilig waren, was er hevige paniek onder de dieren in de ark en Noach bad uit angst tot God¹. De krachten van de elementen op de ark waren zo groot dat de ark het bijna niet meer hield. God hoorde naar Noach en stopte de slagregens en de kolkende waterbronnen van de aarde, waarna het water rustig werd. Ook hier is er weer een opmerkelijke gelijkenis met het verhaal in het boek Openbaring, waar de slang – de satan – een enorme waterstroom uit zijn bek achter de vrouw – Israël – werpt om haar mee te sleuren. De aarde opent zich en neemt het water op voordat het Israël kan verslinden². Het is fascinerend om de parallel te zien tussen Noach en het volk Israël. Als de tijd van de Grote Verdrukking begint, zal God afrekenen met de zee van mensen die Hem stug bleven verwerpen. Het overblijfsel van Israël dat Hem nog niet heeft erkend wordt

¹ Boek des Oprechten 6:30 e.v.

² Openb. 12:15.

door deze periode heen geloodst, maar dat betekent niet dat het een rustige vaart wordt. De Bijbel beschrijft dat het “een tijd van benauwdheid voor Jakob” zal zijn. Israël en Jeruzalem dreigen te vergaan bij de laatste pogingen van satan, omdat hij weet dat Israël Gods sleutel voor de toekomst is. Zo was ook Noach voor God de sleutel voor de opbouw van de aarde na de zondvloed. In angst zal het overblijfsel van Israël tot Hem roepen en God zal voor en achter hen zijn en de hele mensheid zal Zijn ingrijpen zien. Het verhaal uit het boek des Oprechten is fascinerend, aanvullend en in lijn met dat van de Bijbel¹. Gelukkig heeft dit boek door zijn vermelding in Jozua en Samuel een aanvullende verwijzingskracht gekregen!

Sommigen vragen zich af waarom de Gemeente zou moeten worden weggenomen, terwijl een gedeelte van Israël deze periode van Grote Verdrukking zal meemaken. Dat lijkt oneerlijk, omdat God ook Zijn (oudere) Verbond met Israël zou moeten nakomen. Maar dat is precies wat God zal doen. Het antwoord kan dus gevonden worden in het beeld van Noach en Henoch. God nam Noach niet weg, omdat juist door hem de aarde weer zou worden opgebouwd en geregeerd.

De zondvloed kon niet komen voordat Henoch was weggenomen, want Henoch was rechtvaardig en ging toch niet de ark binnen. Henoch was in zijn tijd ‘een tegenhouder’ en werd door God zelf weggenomen. Na de zondvloed regeerde Noach over de aarde en zo zal het ook met het volk Israël zijn, omdat God belooft dat de Wet zal uitgaan van Sion en het woord des Heren uit Jeruzalem². Het zal de tijd zijn waarin Israël als een volk van priesters voor de volken op aarde zal worden hersteld.

De zondvloed kwam niet voordat Henoch was weggenomen

Jezus zegt tegen zijn discipelen³ dat het in de periode voor de Grote Verdrukking zal zijn “zoals in de dagen van Noach”. Hij verwijst daar dus nadrukkelijk naar. Ook in die dagen zal de wereld zo corrupt en vol van ongerechtigheid zijn dat God zal

¹ Er zijn in de loop der jaren meer boeken gepubliceerd onder de naam “boek des oprechten”. De meesten daarvan bleken niet authentiek te zijn. De Engelse uitgave uit 1840 (de Noah versie) blijkt een zeer accurate vertaling vanuit een Hebreeuwse boekrol die werd gevonden. De vertaler stelt in het voorwoord: “*Without giving it to the world as a work of Divine inspiration, or assuming the responsibility to say that it is not an inspired book, I have no hesitation in pronouncing it a work of great antiquity and interest, and a work that is entitled, even regarding it as a literary curiosity, to a great circulation among those who take pleasure in studying the Scriptures*”. Noah, Mordecai M., preface to *Book of Jasher* (New York, 1840), reprinted in *Authentic Annals*, p. xv.

² Jes. 2:3.

³ Matth. 24:37.

komen om hen die op de aarde¹ wonen te verzoeken². Het zal een tijd zijn van Gods heilige toorn³, waarin de plagen worden gebruikt om de aarde uiteindelijk van de satan te bevrijden. Zelfs in die tijd is er voor de mensen op aarde nog de mogelijkheid om zich naar de God van de Bijbel te keren.

In de tijd dat Noach met de ark in de zondvloed was, was Henoeh reeds in de hemel bij God. Voor de periode van de Grote Verdrukking aanbreekt zal Jezus Christus de Bruid, parallel aan wat destijds met Henoeh gebeurde, in de hemel opnemen en zal God voor Israël zorgen zoals voor Noach, want Gods patroon verwijst niet toevallig naar die dagen van Noach!

Lot en Sodom & Gomorra

Ook het verhaal van Lot verwijst in zijn diepere betekenis naar Gods werkwijze. Verhalen over Lot en Henoeh, maar ook het verhaal van Rachab is waar gebeurde geschiedenis⁴. Lot werd op tijd door God gewaarschuwd en hij werd met zijn gezin in veiligheid gebracht, voordat de stad Sodom door God werd verwoest. Jericho werd pas verwoest toen alle mensen die gered moesten worden, veilig in het huis van Rachab waren. God spaarde het huis van Rachab bij het oordeel over Jericho⁵.

Deze verhalen zijn weliswaar geen type van Jezus Christus en Zijn Gemeente of van de positie van Israël, maar ze geven wél aan op welke manier God telkens weer omgaat met zijn uitverkorenen. Door de Bijbel heen zien we steeds weer Gods vaste lijnen, patronen en methodieken.

Jesaja en de opname

Uit Gods vaste tijdspatronen en methodieken, maar ook uit de woorden van Jezus, van de profeten en de apostelen blijkt dat het Oude en Nieuwe Testament volledig als één geheel moeten worden beschouwd. Het Vernieuwde Verbond is immers allereerst door God aangeboden aan dezelfde partij als bij het Oude Verbond.

1 Openb. 3:10.

2 De Engelse tekst zegt: "to test"

3 NBG vertaling: Gods Gramschap, zie Openb. 14:10, 16:19.

4 Zie Joz. 2.

5 Zie Joz. 6:17.

Profeten als Ezechiël, Hosea, Joël, Daniël, Zefanja, Zacharia en ook Jesaja beschrijven al uitvoerig de Eindtijd waarin wij nu leven. De profeet Jesaja profeteerde zelfs al in de 8^e eeuw voor Christus over het Vrederijk en verzegde toen al wat er met de volken rondom Israël zal gebeuren. Dezelfde profeet verwees toen al naar de Opname van de Bruid vóór de Grote Verdrukking toen hij schreef:

“van ganser harte verlang ik naar U in de nacht, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U.”¹

Dit verlangen in de nacht verwijst niet naar een gewone bruid en bruidegom maar naar de aardse Bruid die voor middernacht de hemelse Bruidegom verwacht. Jesaja gaat namelijk verder en schrijft:

“Herleven zullen uw doden - ook mijn lijk -, opstaan zullen zij. Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof.....Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is. Want zie, de Here verlaat Zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken.”²

Jesaja gebruikt hier voor het woord “deur” het Hebreeuwse woord “deleth” dat ook vertaald kan worden als “de deuren van de hemel”. Voor de binnenkamer gebruikt Jesaja een woord dat van het Hebreeuwse woord “hadar” komt en dat “slaapkamer” of de “allerbinnenste kamer” of ook “de bruidskamer”³ betekent en tegelijkertijd een plaats is om je te verbergen! In deze tekst worden dus zelfs doden, die herleven, opgeroepen naar die kamer. Maar dat is maar voor een korte tijd.

Terwijl Jesaja ongeveer 2800 jaar geleden op profetische wijze de eindtijd beschrijft, roept Jezus Christus ook nu hetzelfde tegen de Bruidsgelovigen in de eindtijd: Kom, sluit de poorten van de hemel achter je Mijn Bruid en verberg je een korte tijd in de kamer van de Bruidegom, tot de tijd van de gramschap voorbij is. Wat een mooi aanbod om een korte tijd in de binnenste kamer en veiligste schuilplaats te mogen verblijven, totdat de tijd van Gods heilige toorn voorbij is. De Bruid die zich heeft voorbereid en de Gemeente waarbij het oordeel begon en die gezuiverd is, zal deze gramschap niet mee hoeven maken.

1 Jes. 26:9.

2 Jes. 26:19.

3 Hetzelfde woord wordt gebruikt voor de kamer van de bruidegom in Joel 2:16!

Het doel van de Opname voor de Grote Verdrukking

Vanuit een andere invalshoek willen we ook bestuderen wat het doel is van deze zware periode op aarde. Het stuit sommige gelovigen tegen de borst dat een liefhebbende God tegelijkertijd toornig kan zijn. Dat komt omdat velen voor zichzelf een Godsbeeld hebben gecreëerd dat past in hun westerse theologie; God heeft het goede met ons voor en daar past geen toorn (meer) bij. Als God een God van Liefde is, waarom mag ik dan niet doen wat ik wil? Maar diezelfde God is de Schepper van de hemel en de aarde. Hij is geduldig geweest met Zijn schepping. Hij heeft herschappen en vergeven, hij heeft orde aangebracht waar wanorde was gecreëerd en Hij heeft een Weg tot voortdurende verzoening met Hem aangeboden. Maar God is ook een heilig God die niet zal blijven voorbijgaan aan de zonde en rebellie van de mens. In Zijn Tijdsplan is God lankmoedig geweest. De mens heeft in al zijn vrijheid de keus gekregen om te luisteren naar wie hij wilde. Er komt echter een moment dat God Zijn eeuwig bedoelde Reddingsplan zal afronden, waarbij de angel van al het kwaad zal worden weggenomen. De tijd van de briesende leeuw raakt ten einde, omdat God een eind aan zijn tijd heeft gesteld. Het beeld van de Grote Verdrukking is voor velen verwarrend omdat verschillende Goddelijke en satanische krachten gelijktijdig op het wereldtoneel verschijnen. In de volgende paragraaf willen we stilstaan bij de verschillende redenen van deze laatste periode van Grote Verdrukking. Dan wordt eens te meer duidelijk waarom de Bruid in deze periode niet meer op de aarde aanwezig zal zijn.

Satans poging om de aarde te bezitten

De antichrist zal de eerste helft van de laatste jaarweek van 7 jaren proberen met grote wonderen en tekenen de vrede in de wereld te herstellen, om op die manier als 'indrukwekkende' godheid te regeren. Tegelijkertijd zal hij tegenstand ervaren van onder andere de twee getuigen¹ die in Jeruzalem tegen hem zullen waarschuwen.² Hij zal woedend vaststellen dat veel gelovigen die ten tijde van de Opname lauw waren en achterbleven, alsnog besluiten om Jezus Christus te volgen als hun Messias. De antichrist zal mede daarom in de eerste helft van de Grote Verdrukking een aantal controlemechanismen perfectioneren waarmee hij met harde hand over de mensheid kan heersen. Hiernaar wordt in Openbaring 13 verwezen als het teken van het Beest, dat gekenmerkt wordt door het getal "666". Niemand zal kunnen kopen of verkopen zonder dat teken.

¹ Bijbelgeleerden denken dat dit mogelijk Elia en Henoch zijn omdat zij niet gestorven, maar opgenomen zijn.

² Openb. 11.

In ons internet tijdperk is een dergelijk controlemechanisme eenvoudiger denkbaar dan ooit tevoren. Zij die niet in de Bijbel of de bijbelse profetieën geloven, kunnen voluit beamen dat dergelijke controlemechanismes nog in onze generatie werkelijkheid zullen worden, er is geen ontkomen meer aan. De partij die het wereldwijde internet onder zijn controle kan krijgen, krijgt ook alle bedrijven, overheden en banken in zijn macht. Aangezien alles binnenkort “in de cloud”¹ is, zal niemand kunnen kopen of verkopen als hij of zij wordt buitengesloten. De berichtgeving in de media leert ons dat onze privacy door overheden met voeten getreden wordt en we zijn inmiddels al niet eens meer geschokt over dergelijk gedrag. Langs de lijn van gewenning zal de greep van overheden op burgers steeds sterker worden. Nu wordt dat nog ervaren als een inbreuk, straks is dat onlosmakelijk verbonden met de mogelijkheid om nog aan het economisch verkeer te kunnen deelnemen. De snelheid waarmee dit in onze tijd werkelijkheid wordt is niet alleen een sterke indicatie dat deze geprofeteerde ontwikkelingen heel binnenkort werkelijkheid worden, maar geeft ook aan dat andere eindtijd gebeurtenissen die hiermee verband houden, op het punt staan werkelijkheid te worden. De ontwikkelingen in de wereld om ons heen vormen dus samen met de profetische voorzeggingen de barometer voor de tijd die de Bijbel voorzegt en kunnen zelfs voor *ongelovigen* een objectieve toetssteen zijn.

Samengevat is de eerste helft van de laatste 7 jaar voor de Wederkomst van Jezus Christus een tijd waarin satan probeert Gods plan alsnog op sluwe wijze te dwarsbomen en zelf de totale heerschappij te krijgen. De vele occulte sekten, die onder de controle van de satan staan, hopen op dit scenario. Zij geloven op de een of andere manier ook in een aanstaande ‘nieuwe’ tijd, maar verwachten juist op dat moment de situatie te kunnen ombuigen naar een Luciferiaans “New Age”-tijdperk. Daar horen naar het inzicht van diezelfde sekten, chaos en destructie bij, voordat die ‘nieuwe tijd’ kan komen. Niet elke financiële crisis is een teken van eindtijd gebleken, maar de eindtijd kenmerkt zich in ieder geval wel door een ernstige monetaire en economische crisis, gekoppeld aan steeds heftigere natuurverschijnselen en oorlogen.

In die tijd zal er ook een finale poging worden gedaan om tot één wereldregering met één wereldgodsdienst onder de valse profeet² te komen. Dat is op dat moment ook mogelijk, want de overwinnende Gemeente van Jezus Christus – de tegenhouder – is inmiddels niet meer op aarde om dat te verhinderen. De satan wordt dan in

1 “In de cloud” betekent dat een instantie of persoon nauwelijks nog persoonlijke informatie opslaat op lokale computers, maar deze centraal ‘ergens’ op het internet bewaart, zodat die instantie of persoon alleen via het internet toegang toe heeft tot zijn of haar informatie.

2 Zie onder andere Openb. 17.

staat gesteld om enige tijd overwinningen te boeken tegen de op aarde nog achtergebleven heiligen. Die heiligen zijn ‘de overigen van haar nageslacht’, zo genoemd in Openbaring 12, nadat het ‘mannelijk kind’ zal zijn weggenomen. Die overigen hebben voor Jezus Christus gekozen ná de Opname, te laat beseffend dat alles wat de Bijbel over de laatste dagen schrijft volkomen waar is.

Gods rechtvaardige wraak?

De Bijbel beschrijft dat “als de volheid der heidenen is binnengegaan”², de grote dag van toorn zal komen, de dag van Gods heilige wraak. Dat is het **tweede aspect** van deze periode van Verdrukking. Zoals gezegd, dat laatste klinkt in veel christelijke kringen als iets dat niet (meer) in hun beeld van Gods karakter past. Als we echter wat afstand nemen en de geschiedenis vanaf Adam bekijken dan zien we dat de mensen steeds weer opnieuw rebelleerden tegen God en zich van Hem afkeerden. De zondvloed kwam en God startte opnieuw met Noach. Kort daarna verviel de mensheid opnieuw in rebellie. God stuurde na ongeveer 4000 jaar Zijn eigen Zoon om te bevrijden wat onder de rebellie tot slaaf was geworden. Door Jezus Christus werd een nieuw Verbond met het huis van Juda en het huis van Israël gesloten, een Verbond waarvoor ook de heidenen werden uitgenodigd. Dat was overigens niet een ‘alternatieve oplossing’ of een “Plan B”, maar een eeuwig bedoeld plan³, zoals we eerder hebben vastgesteld.

Nu we weer bijna 2000 jaar verder zijn blijkt dat ondanks Gods genade, verkondigd in het bevrijdende evangelie van Jezus Christus, het merendeel van de mensheid nog niet in Hem wil geloven. Er komt een einde aan dit tijdperk, maar niet voordat God Zijn Reddingsplan heeft afgerond. God zal via Zijn engel een eeuwig evangelie verkondigen aan de gehele mensheid maar Hij zal ook een korte tijd laten zien wat het is om te moeten leven in een wereld waar satan de volstreekte heerschappij lijkt te hebben, zonder overwinnende gelovigen die hem door hun aanwezigheid in de weg lopen. Hij zal de ongelovige bewoners van de wereld én de in gebreke blijvende gelovigen testen.⁴

Als aan de ene kant de tegenstander zich heeft uitgeroepen als godheid en de tempel te Jeruzalem verontreinigd heeft en aan de andere kant de mensen, ondanks een

1 Openb. 12:17.

2 Rom. 11:25. Paulus wijst hier niet op ongelovigen, maar op de volheid van gelovigen die uit de heidenen (niet-Joden) zijn gekomen.

3 Ef. 3:11, de NBG vertaling stelt: het eeuwige voornemen. De Hebreeuwse Sternvertaling stelt: het eeuwenoude doel.

4 Openb. 3:10

aantal oordelen van God, bewust blijven kiezen voor hun zonden¹, dan pas wordt uiteindelijk de volle impact van Gods heilige toorn zichtbaar.²

Gods bedoeling met Israël

In de boeken Ezechiël en Openbaring wordt ook het **derde doel** van de Grote Verdrukking beschreven. Op de eerste Pinksterdag na de kruisiging werd de Heilige Geest uitgestort en begon een periode die ook wel het 'Genade-tijdperk' of 'het Tijdperk van de Gemeente van Christus'³ wordt genoemd; God had in Zijn Tijden bepaald dat Hij uit de bekeerde Joden en heidenen één volk zou maken. Het volk Israël werd vanaf 70 na Christus opnieuw verstrooid over de hele wereld. De apostelen begrepen dat er ooit een tijd zou komen dat het volk Israël weer hersteld zou worden en dat Hij de vervallen hut van David zou herstellen⁴.

Als die tijd komt dan zal Hij Zijn Naam heiligen onder de volken van de aarde, door het op te nemen voor de natie Israël en het overblijfsel⁵ uit Israël. Dit overblijfsel zal tot bekering komen en erkennen dat Yeshua al 2000 jaar ook hun Messias is.

Een belangrijk doel van de Grote Verdrukking is dan ook om Zijn naam te heiligen en de afgebroken takken van de Edele Olijfboom weer terug te enten, om het nog niet in Yeshua gelovende deel van Israël in die tijd te laten roepen tot God zodat het zich bekeert.⁶

God zal de wereld laten zien dat Hij het Verbond met Zijn volk niet verbroken heeft en dat dit een Verbond is met eeuwigdurende beloften. Eerst zal er een hele zware druk komen te liggen op dit kleine volk in een klein land, juist terwijl alle landen zich verzamelen om Jeruzalem te verdelen en ook de satan komt om Israël te misleiden, met als doel het uiteindelijk van de kaart te vegen. God zal die verdrukking van het

1 Zie de schokkende tekst van Openb.9:20-21.

2 Dan. 9:27 en 12:11. Deze tempel is overigens niet op Gods instructie gebouwd, maar wel door Joden die in de eerlijke veronderstelling zijn dat de Messias is gekomen. De 'komst van de messias' is het startsein voor de bouw van de tempel, maar naar later blijkt zal dit niet de Messias maar juist de antichrist zijn.

3 Het is niet het Tijdperk van 'de Kerk'. De Gemeente bestaat immers uit Joden én niet-Joden die in Jezus Christus geloven.

4 Hand. 15:14 e.v.

5 Ook in Israël zullen velen omkomen door de Grote Verdrukking en zal er daardoor slechts een overblijfsel zijn. Ook nu zijn er velen in Israël die niet in de God van het Verbond met Abraham, Isaak en Jakob geloven. Hopelijk luisteren de dan levenden wel naar de Engel uit Openb. 14:6.

6 Zach. 12:10-14.

land een bepaalde tijd toelaten, zodat Israël¹ Hem zal aanroepen en Hij hen zal uitredde voor de ogen van de wereld.

Het overblijfsel van Israël zal “h”erkennen dat Yeshua Ha Mashiach al 2000 jaar ook hun Messias is

Het verhaal van Jozef en zijn broers speelt hier een belangrijke schaduwrol. Als de broers uiteindelijk bij de heerser van Egypte komen, maakt Jozef zich bekend aan zijn broers. Dit gebeurt na het moment dat Juda zich in al zijn benauwdheid borg stelt voor Benjamin en dat hij en de andere broers solidair bereid zijn in slavernij te gaan ter wille van de bij Benjamin ‘gevonden beker’. Tot dat moment werd Jozef door hen niet herkend als hun verlosser van de hongerdood, maar dan maakt Jozef zich bekend aan hen.

Uit Gods meervoudige doel voor deze periode² blijkt nergens in de Bijbel dat de Bruid van Jezus Christus daarin op aarde een actieve rol speelt. Het verbond dat al bijna 2000 jaar geleden werd gesloten tijdens die Seder-maaltijd, wordt in diezelfde periode in de Bruiloftskamer in het Huis van de Vader omgezet in het huwelijksverbond. De leden van de Bruid zijn gedurende hun periode op aarde getest en beproefd. Het oordeel begint immers in elke generatie bij de Gemeente. Zij die tot de Bruid behoren hebben zich tijdens hun leven op aarde gereed gemaakt om de Bruidegom te ontmoeten en gedurende die periode is de Bruid al die tijd een aanvalsobject van de satan geweest. De vele donkere eeuwen van de kerkgeschiedenis maken dat pijnlijk duidelijk, maar ook in onze tijd is de druk op de Gemeente van Christus groot.. Na beproeving en loutering is er uiteindelijk een Bruid³ zonder vlek of rimpel zichtbaar geworden. Zodra de Bruid is opgenomen zal de oorlogsvoering van de satan zich volledig verplaatsen naar het deel van de stammen van Israël die op aarde zijn gebleven, met bijzondere focus op het land Israël in het Midden Oosten. Satan weet immers dat de verwoesting van het volk Israël - en dus ook de natie – de voltooiing van Gods plan met Israël zou verhinderen. Al zijn krachten zullen daar dan - tevergeefs - op gericht zijn. De oude profetieën⁴ voorzeggen immers dat in het Vrederijk de wereld centraal bestuurd zal worden vanuit Jeruzalem.

1 Let weer op de definitie: we spreken hier over het gedeelte van Israël dat tot de afgebroken takken van de Edele Olijfboom behoren.

2 Dit wil zeggen a) het stoppen van de Boze, de angel van het kwaad op aarde, b) toorn van God over een bewust en blijvend rebellerende mensheid c) opnieuw enten van de afgebroken takken en d) God betoont Zijn eeuwigdurende trouw aan de door Hem gesloten Verbonden.

3 Wij herhalen: de Bruid bestaat uit degenen die zich hebben voorbereid op het moment van de Opname en de gelovigen in Jezus Christus die zich tijdens hun leven hadden voorbereid maar eerder zijn ontslapen.

4 Zie Jes. 2:1-5, Zach. 14:16 e.v.

Daarnaast zal de satan zich in die tijd richten op hen die na de Opname alsnog Jezus Christus als hun verlosser aannemen. Daaronder zullen ook kerkgangers zijn, die voor de Opname misschien wel de kerk bezochten maar die het offer van Jezus Christus en zijn Koningschap in hun leven niet echt een plaats wilden geven, maar die zich nu berouwvol tot Hem keren. Waarschijnlijk zullen daarnaast miljoenen, voorheen ongelovigen, tot geloof in Jezus Christus komen, nadat een engel een eeuwig evangelie naar alle uithoeken van de aarde zal hebben gebracht om aan elke taal en natie de noodzaak tot bekering te verkondigen en zo alle volken op te roepen om God te aanbidden¹. Mogen nog velen worden toegevoegd door deze bovennatuurlijke evangelisatie campagne!

Moeite met Israël op aarde

Sommigen vragen zich af: als Israël door de Grote Verdrukking gaat, waarom zou de Bruid van Christus daar dan niet door heen hoeven gaan? Ook in Messiaanse gemeenten is dit – heel begrijpelijk – vaak een moeilijk punt, omdat men zich genetisch en cultureel onderdeel van Israël weet maar geestelijk gezien onderdeel van de Bruid is. De Bijbel geeft echter twee gescheiden wegen aan voor de Bruid en voor het gedeelte van Israël dat heeft vastgehouden aan het oudere Verbond², maar deze wegen komen bij het begin van het Millennium wél degelijk samen. Gelovigen uit Israël die ten volle deel zijn gaan nemen aan het Verbond in Jezus Christus zullen in al hun generaties deel uitmaken van de Bruid³, terwijl anderen uit de stammen van Israël in die laatste generatie een specifieke taak op aarde zullen krijgen tijdens de Grote Verdrukking⁴.

God heeft volgens de profetie aan Daniël⁵ met Israël nog een laatste Jaarweek van 7 jaar af te ronden⁶, waarna het volk Israël Zijn Messias zal (h)erkennen en met Hem zal regeren in het Vrederijk.

Maar eerst zal God Jeruzalem maken tot een bedwelmende schaal voor de rebellerende volkeren om haar heen en de stad maken tot een steen die al de volken zullen

1 Openb. 14:6.

2 Of misschien ook dat oudere Verbond heeft verwaarloosd.

3 De Bijbel geeft in Openbaring 7 aan dat er 144.000 uit de stammen van Israël een speciale positie en opdracht krijgen. Mogelijk voegen ze zich daarna bij de Bruid in de hemel en spelen ze eerst nog een grote rol in het bereiken en toerusten van de schare waarvan sprake in hetzelfde hoofdstuk.

4 Openb. 7:1-8 (dat zijn 144.000 verzegelden uit de stammen van Israël, 12.000 uit elke stam).

5 Een letterlijke periode van 7 jaar, zie Dan. 9:24 en de hierbij horende tijdslijn.

6 God zegt immers tegen Daniël dat deze laatste periode nodig is om de overtreding te voleindigen, de zonde voorgoed af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen en om eeuwige gerechtigheid te brengen en gezicht en profeet te bezegelen en iets Allerheiligst te zalven. (Daniël 9:24)

moeten tillen. In hun rebellie zullen zij hardnekkig voor andere ‘oplossingen’ blijven kiezen om Jeruzalem op te delen en zich daardoor ernstig vertillen.¹ Maar uiteindelijk zal Israël met Jeruzalem het bestuurlijke centrum van de wereld worden, waar naar alle volkeren zullen optrekken². Zoals gezegd: Israël zal uiteindelijk hersteld worden als priestervolk voor de naties.

Ezechiël: God zal via Israël Zijn naam onder de volken heiligen

Samengevat: de groep die bij de Opname van de Bruid aanwezig is, bestaat uit het Israël dat Jezus Christus als Messias heeft aangenomen en Hem heeft gevolgd. Dat “Israël van God” bestaat uit Joden, maar ook uit niet-Joden die door het geloof in Jezus Christus kinderen van Abraham zijn geworden. Dat is overigens nog maar een kleine groep, want de Bruid bestaat - voor het grootste gedeelte - uit alle oprechte volgelingen van Jezus Christus die door de eeuwen heen in Hem gestorven zijn³. Paulus geeft immers aan dat bij de Opname eerst de graven zullen opengaan, waarna de gelovigen die in Jezus Christus zijn gestorven als eerste zullen opstaan⁴. De Bruid bestaat dus niet alleen uit eindtijd-gelovigen uit de 21^e eeuw, zij vormen zelfs een hele kleine minderheid. De Bruid bestaat grotendeels uit verbondsgelovigen in Jezus Christus uit alle eeuwen. Voor alle gelovige generaties geldt evenwel dezelfde behandeling: zij zullen de Grote Verdrukking niet meemaken.

In al Zijn Genade gaat God Zijn Naam heiligen te midden van de volken door middel van een klein deel van Israël dat in onze tijd vanuit het Oude Verbond op Hem is blijven hopen. Uiteindelijk zal God al Zijn beloften vervullen, met inbegrip van alle beloften die Hij aan de aartsvaders heeft gedaan, inclusief de in de Bijbel genoemde beloften aangaande het fysieke grondgebied.⁵

De aanwezigheid van de 144.000 verzegelden en de twee getuigen

In de periode van de Grote Verdrukking verzegelt God een groep van 144.000 gelovigen. Alles wijst er op dat dit een groep is te midden van en uit het volk van Israël. In

1 Naar Zach. 12:1-3.

2 Zach. 14.

3 Ef. 4:8, Ps. 68:19, Matt. 27:52-53. De gedachte is dat aan deze groep ook zijn toegevoegd de oprechte verbondsgelovigen uit de tijd van het Oude Testament. Toen Christus na Zijn sterven afdaalde naar het Dodenrijk nam hij daaruit bevrijde krijgsgevangenen mee. De Bijbel gaat hier niet uitgebreid op in.

4 1 Cor. 15:51, 2 Tess. 4:13-18.

5 Gen. 12:7.

tegenstelling tot een gedeelte van het volk Israël zelf – dat dan nog niet tot het zicht op haar Messias is gekomen – geloven deze 144.000 dat Jezus Christus de Messias is. In het oude Testament wordt deze groep zeer waarschijnlijk al genoemd¹ als deel van het overblijfsel van Israël dat geen onrecht doet. Deze 144.000 zullen nog een deel van de Grote Verdrukking op aarde blijven maar zij zullen verzegeld zijn. Die verzegeling betekent dat de satan hen geen schade kan doen en dat de rampen die nog over de aarde komen hen niet zullen treffen. We merkten eerder op dat God in diezelfde periode ook een engel over de aarde² stuurt om een eeuwig evangelie te verkondigen aan de hele wereld. Er gaat dus iets heel bijzonders gebeuren en de Bijbel onthult niet alle informatie over deze laatste periode³.

Als Jezus Zijn discipelen vertelt over de laatste dingen⁴ dan houdt Hij een bepaalde volgorde aan. De scherpe lezer zal ontdekken dat de volgorde spoort met het gezicht dat Johannes vanaf Openbaring 6 krijgt. De paarden die daar ten tonele komen, brengen afschuwelijke oordelen over de aarde in de volgorde zoals Jezus ze ook aan Zijn discipelen beschrijft in Mattheüs 24. De engel die zal rondgaan over de hele aarde om het evangelie te verkondigen komt pas in Openbaring 14, ver in de periode van Grote Verdrukking en nadat de Bruid, de 144.000 en een (ook door deze afvaardiging van de 12 stammen bereikte) grote schare zijn opgenomen.

Wie na die verschillende ‘oogsten’ nog op aarde leven, krijgen dan een laatste kans. Het moge duidelijk zijn dat als mensen het van een engel nog niet willen aannemen, zij mét overtuiging het teken van het beest zullen dragen.

Ook de twee getuigen⁵, waarover in Openbaring wordt gesproken, brengen het Woord van God in Jeruzalem en zullen - waarschijnlijk door moderne technologie - zichtbaar zijn over de hele wereld. Overigens geeft het verhaal over hun optreden in de eerste 3,5 jaar aan hoe groot de vijandigheid tegenover het evangelie van Jezus Christus zal zijn. In het midden van de Grote Verdrukking – dat ook het moment is dat de antichrist zichzelf als godheid zal uitroepen - zullen deze twee getuigen door de satan gedood worden. Dan zullen zij 3,5 dag voor de ogen van de hele wereld levenloos in de straten van Jeruzalem blijven liggen. God zelf zal hen daarna weer levend maken, waarna ook zij opstijgen naar de hemel, de Bruid achterna.

1 Sef. 3:13

2 Openb. 14:6

3 Lees bijvoorbeeld Openb. 10:4-11. Openb. 14 geeft aan dat de 144.000 zich bij de andere gelovigen in de hemel voegen. Daarna pas is sprake van de zeven plagen. Zou het een geheimenis kunnen zijn dat deze groep van 144.000 Israëlieten, als vrijgekochten van de aarde, de verbinding maken tussen de Bruid in de hemel en het overblijfsel van Israël op aarde?

4 Matt. 24

5 Openb. 11. De twee getuigen worden al genoemd in Zacharia 4:11-14

Als een dief in de nacht ?

Aan de hand van de uitleg over het Bazuinenfeest, kunnen we inmiddels heel goed plaatsen waarom Jezus zegt dat “niemand de dag noch het uur weet”. We begrijpen dat die uitspraak zowel slaat op het tijdstip van de aanvang van het Bazuinenfeest alsook op dat van de Joodse bruiloft, waarbij de vader van de bruidegom bepaalt wanneer alles gereed is. Het tijdstip dat de Vader toestemming geeft aan de Bruidegom om de Bruid te halen, loopt - wat de Opname betreft - gelijk met het moment waarop de Laatste bazuin van het Bazuinenfeest wordt geblazen. Paulus spreekt niet voor niets over een “laatste bazuin”.

In het hoofdboek leggen we uit waarom de precieze datum van de vervulling van dit feest op Gods kalender niet noodzakelijk exact dezelfde hoeft te zijn als de kalender in het hedendaagse Israël, maar dit betekent niet dat we de Tijden niet kunnen begrijpen en aan de nieuwe maan in het najaar mogen we in ieder geval niet al te gemakkelijk voorbijgaan.¹

Sommigen halen aan dat de Bijbel zegt dat Jezus zal komen als “een dief in de nacht”. Echter, in Openbaring zegt Jezus Christus tegen de gemeente van Sardes dat als ze niet wakker worden, dat Hij *dan* zal komen als een dief en dat zij niet zullen weten op welk uur de dief hen zal overvallen. Dat is vooral een waarschuwing om waakzaam te zijn en de ‘klederen rein te houden’. De Bijbel zegt echter tegen waakzame gelovigen dat zij niet in duisternis leven, zodat het hen juist *niet* zal overvallen als een dief in de nacht².

Ook in het boek Openbaring staat dat Jezus komt als een dief in de nacht³ voor hen die Hem niet verwachten. Zij tasten in het duister. Hopelijk gebruiken we het argument van de dief in de nacht dus niet meer als argument om onwetend en onvoorbereid te mogen blijven. Echte discipelen waken er juist voor dat zij een berustende houding aannemen in hun voorbereiding op Zijn komst.

1 Zie bijvoorbeeld wat elders over de zogenaamde tweede maand ‘Adar’ wordt gezegd. Toch betekent dit niet dat we de tijden niet kunnen begrijpen, omdat Jezus in Mattheus 24 uitdrukkelijk zegt dat de generatie die de Vijgenboom – dat is Israël op zijn grond – ziet ontbotten, móet weten dat zij alles wat Hij voorzegt zal meemaken. Die zandloper is sinds 1948 – of dan toch in ieder geval sinds 1967 – gaan lopen.

2 1 Tess. 5:2-5.

3 Openb. 16:15.

Jezus komt niet als een dief voor wie Hem verwachten!

Het gezegde dat “Hij komt als een dief in de nacht” verwijst verder nog naar de tempeldienst. De priesters draaiden diensten om de tempelberg ’s nachts te bewaken. De opziener van de priesters ging ’s nachts rond om alle nachtwachters te inspecteren. Deze priesters moesten immers waakzaam blijven, omdat het vuur brandende moest worden gehouden. Als de opziener in de buurt van een nachtwachter kwam riep hij: vrede zij u! Als hij dan geen reactie kreeg en de Levitische priester sprong niet op om hem te begroeten dan wist hij dat deze wachter in slaap was gevallen¹. In dat geval kon de nachtwachter hem met een stok slaan en kon zijn kleding in brand worden gestoken² of konden zijn klederen zelfs worden weggenomen, zodat hij naakt was³. In slaap vallen tijdens zo’n belangrijke taak bij de tempel was ernstig, want het vuur moest dag en nacht blijven branden. De inspecteur van de nachtwachters kwam dus als “een dief in de nacht”. In die context krijgt de volgende tekst uit Openbaring zijn volle betekenis:

“Zie ik kom als een dief. Zalig hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zijn schaamte niet gezien worde”⁴.

Dit bevestigt nog meer het beeld dat de komst van Jezus Christus ons niet kan en mag verrassen, wanneer wij voorbereid en waakzaam zijn. De *slapende kerk* zal niet waakzaam zijn omdat zij haar Hogepriester en Koning nog niet of zelfs helemaal niet verwacht. De gelovigen die Hem verwachten worden echter opgeroepen om het vuur brandende te houden.

Ook het argument dat Jezus tegen Zijn discipelen antwoordde dat “het niet hun zaak was de tijden of gelegenheden te weten”⁵ kunnen we niet gebruiken om onwetend te blijven. De vraag van de discipelen was immers het resultaat van hun nieuwsgierigheid of het Koningschap voor Israël op dat moment hersteld zou worden. Nadien werd aan Paulus het geheimenis geopenbaard dat “in de eeuwen er voor bedekt was gebleven”. God gaf overigens eerder al aan Daniel aan dat een aantal zaken zelfs tot

1 Misja, Tractate Midot 1:2.

2 Waarna de priester geen witte klederen meer had!

3 Zie ook templeinstitute.org, de website van het Tempelinstituut in Jeruzalem die hierover op haar website informatie verstrekt.

4 Openb. 16:15.

5 Handelingen 1:7

aan het laatst der tijden bedekt zou blijven en dan pas geopenbaard zou worden¹. Wel had Jezus Zijn discipelen geïnformeerd wat er nog zou plaatsvinden voorafgaand aan zijn komst.²

Daarom geldt dit boek, samen met het hoofdboek, als een dringende “wake up”-call, voor wie dit nog nodig mocht zijn. Als de Opname heeft plaatsgevonden zal een deel van de kerken knarsetandend of met veel verdriet vaststellen dat zij al lang in slaap waren gevallen³. Misschien waren sommigen al hun leven lang lid van een kerk. De Bruidegom wil komen voor een Bruid die reikhalzend uitkijkt naar Zijn komst. Hij kijkt van verre of de olielamp brandt in het raamkozijn.

Nogmaals de 70 weken van Daniël

In de beschrijving over de Tijdlijnen werd duidelijk dat God⁴ een periode van 70 jaarweken over Zijn volk Israël had bepaald.

“Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst⁵ te zalven⁶.”

Dit is een veelomvattende uitspraak! Niet alleen zullen na deze 70 jaarweken de overtredingen tot een einde zijn gekomen, maar ook zal de zonde zijn afgesloten en de ongerechtigheid zijn verzoend. Dat moment móét dus wel gelijk lopen met de laatste Verzoendag waarop Jezus Christus als Hogepriester de Hemelse Tempel verlaat. De laatste Jaarweek leidt dus, na vele oordelen en pogingen van de satan om dit te voorkomen, uiteindelijk naar het Vrederijk. Een dergelijke situatie is alleen maar mogelijk als God Zijn hele Plan met de eerder afgebroken takken van de Edele Olijfboom heeft afgerond. Daarmee is de verbinding met de laatste periode van 7 jaar dan ook gelegd: omdat de eerste 69 weken uitsluitend van toepassing waren op

1 Daniel 12:4

2 lees Matt. 24

3 Zie ook de vergelijking van de 5 wijze en 5 dwaze maagden in Matth. 25.

4 Namelijk het moment dat het bevel uitging om Jeruzalem te herbouwen. Dat moment was toen voor Daniël in hoofdstuk 9:24 nog niet duidelijk maar werd later door vele geschiedschrijvers bepaald op 15 maart 445 voor Christus.

5 De Hebreeuwse Sternvertaling vermeldt: ‘en om de Speciale Heilige Plaats te zalven’.

6 Dan. 9:24.

het volk Israël, zal ook deze laatste periode uitsluitend gericht zijn op het deel van Israël dat trouwens ‘uw volk’¹ wordt genoemd, Daniels volk.

Waarom bleef de 70^e Jaarweek verborgen?

God had Daniël geïnformeerd dat er 70 jaarweken waren bepaald terwijl alleen de periode van 69 jaarweken expliciet in het boek Daniël wordt beschreven. Over de 70^e jaarweek wordt met geen woord gerept in dat gedeelte van het boek Daniël. Dat gedeelte van het patroon had God in de andere patronen verweven. Omdat de eerste 69 jaarweken elkaar naadloos opvolgden, zou je verwachten dat ook de 70^e Jaarweek direct op de 69^e zou volgen. Maar dat gebeurde niet.

De 69 jaarweken kunnen we met behulp van geschiedschrijvers precies volgen², maar na de 69^e week zien we een nieuwe periode, waarin de Joden over de hele wereld werden verstrooid. Er was geen enkel zicht meer op die 70e week. Toch bleef de belofte van die laatste Jaarweek van 7 jaar altijd bewaard.

God begon na de 69e Jaarweek door Jezus Christus een weg met Zijn vernieuwde Verbondsvolk, de Gemeente van Christus, de Bruid van Zijn Zoon en dat zijn in Bijbelse termen de besnedenen naar het hart uit Israël én uit de heidenen. Hij smeedde dit tot die ‘éne nieuwe mens’³. Eigenlijk was er geen sprake van een andere weg met een volstrekt ander volk, maar van gelovigen in Jezus Christus uit de heidenen, die toegang kregen tot het Verbond dat God met het huis van Juda en het huis van Israël had vernieuwd ten tijde van Jezus Christus op aarde.

Dit nieuwe volk dat mocht toetreden zou dus ook niet een volledig nieuwe en andere weg moeten gaan bewandelen. De toetreders werden – tegen hun heidense natuur – als wilde takken geënt op dezelfde Edele Olijfboom waar God al eeuwen mee bezig was. Daarmee had het oude volk – voor zover het niet tot het Nieuwe Verbond wilde toetreden – niet afgedaan! Want Paulus legt uit dat er tijdelijk een gedeeltelijke verharding over een gedeelte van Zijn volk is gekomen, tot dat het moment daar is dat

1 Idem

2 Van 445-444 voor Christus tot aan 32-33 na Christus. Zie bijvoorbeeld het uitstekende boek van F.N. Jones over de chronologie van het Oude Testament.

3 Ef. 2:17 & Rom. 11:25. Het Nieuwe Verbond werd niet alleen aan de heidenen (‘ver af’) aangeboden, maar allereerst aan de Jood (‘dicht bij’) die geloofde in Jezus Christus als Messias. Het binnentreden van de volheid der heidenen geeft het moment van afsluiting aan, terwijl velen uit Israël (door de eeuwen heen) uiteraard ook zullen binnentreden door hun geloof in Yeshua Ha Mashiach.

de volheid van de heidenen zal zijn ingegaan¹. Zeer vermoedelijk gaat het bij deze volheid niet louter om een getal maar veeleer om een geestelijke kwaliteit waarnaar de Here op zoek is ...

Ook al was het oude volk Israël weggelopen van het Oude Verbond, God zegde Zijn beloften uit het Oude Verbond niet op², maar reserveerde de voltooiing er van tot het moment dat de 70^e Jaarweek - de 70^e periode van 7 jaar – zou komen en zijn verloop krijgen. Dan zal Hij alsnog laten zien dat het Vernieuwde Verbond in de eerste plaats voor hen bedoeld was.³

In de tussentijd werden de nieuwe takken niet opgeroepen om te Judaïseren⁴ als ze niet echt Joods waren, maar worden zowel Messiaanse gelovigen uit de heidenen als uit de Joden geroepen om de Nieuwtestamentische betekenis van veel oude rituelen en feesten als één samengevoegde nieuw mens uit te leven, omdat ze Nieuwe Verbondsbetekenis in Christus hebben.

God vertelde aan Daniël welke periode hij voor Israël had bestemd, maar een gedeelte van het mysterie bleef ook voor Daniël verborgen en dit werd hem expliciet duidelijk gemaakt⁵. Daniël beschreef nog wel dat die laatste 7 jaar heel erg zwaar zullen worden. Dat kan niet slaan op de periode van 32-39 na Christus – die aansluit op het einde van de 69^e week - want er gebeurde toen niets opmerkelijks. Bovendien weten we dat aan het eind van de 70^e Jaarweek ook complete verzoening zal plaatsvinden en er een einde aan de zonde zal komen. De kenmerken van deze laatste 70^e Jaarweek zouden bijna 700 jaar na Daniël met veel meer details door Jezus Christus bekend gemaakt worden aan Johannes, die het vervolgens opschreef in het boek Openbaring. De openbaring van de 70 Jaarweken die Daniël kreeg is een belangrijk bewijs dat God met degenen die vasthouden aan het Oudere Verbond en met de gelovigen uit het Vernieuwde Verbond⁶ een aparte weg gaat.

1 Zie heel Rom. 11 met weer de nadruk op vers 25.

2 Net zo min als de Verbonden met Abraham, Isaak en Jakob na hun dood niet door God ontbonden werden. Deze Verbonden waren en zijn eeuwig.

3 In vergelijking: Hoewel de broers van Jozef hem lange tijd niet erkenden en hem buiten hun leefwereld verbanden (naar Egypte), herkenden ze Jozef uiteindelijk als hun broer die ook voor hen redding bracht, nadat Jozef eerst Egypte tot zegen was geweest in de tijd van honger.

4 Het Griekse woord *ιουδαϊσμός* betekent: leven volgens Joodse gebruiken. In Christus Jezus is er daarentegen noch Jood noch Griek maar is er die éne nieuwe mens.

5 Dan. 12:9.

6 Deze nieuwe mens bestaat uit zowel Joden als niet-Joden, maar kenmerkend is dat zij allen geloven in Jezus Christus als hun Messias en dat zij geënt zijn op de sapstroom van de Edele Olijf.

Maar dat deze wegen gaan samen komen is zeker. In onze tijd zien we dat dit samenkomen al is begonnen. Niet in het minst door het groeiend aantal messiaanse gelovigen in het land Israël zelf, maar ook door de gelovigen uit de heidenen die de Hebreeuwse wortels en erfenis van hun geloof beginnen te herontdekken, weliswaar altijd in de Nieuwe Verbondsbetekenis.

God zegde het oudere verbond niet op, maar reserveerde de voltooiing er van tot de 70^e jaarweek voor Israël

De gelovigen die gaan begrijpen wat aan de laatste dingen voorafgaat, zullen Israël in een heel ander licht beoordelen. Niet als een volk dat zich 'heiliger gedraagt', maar als een volk dat geheiligd is, dat door God apart is gezet en waaraan God in Zijn eeuwigdurende trouw nog beloften heeft te vervullen. De periode waarin het Israël van het Oudere Verbond weer centraal zal staan is aanstaande en eigenlijk al ingezet. Door alle komende weeën heen wil God hen namelijk brengen naar dat Vernieuwde Verbond in Jezus Christus.

Als de 7 jaren van Verdrukking worden ingezet, dan begint ook weer de teller te lopen tot de voleindiging van de 70e Jaarweek, een tijd waarin God zich volledig op Israël zal richten om Zijn Naam voor de ogen van de hele wereld te heiligen. Israël zal worden hersteld in roeping én positie. God zal al Zijn beloften uit het Oude Verbond aan Israël volledig nakomen, ondanks het feit dat Israël meermaals van dit Verbond wegliep. Dat is pas genade. Heeft de Gemeente ook niet diezelfde genade nodig, nadat vele kerken het Vernieuwde Verbond eeuwenlang met voeten traden en wandaden pleegden tegen de Joden en zelfs tegen de Joodse takken die nog wel in Christus aan de Edele Olijf waren verbonden?

In de brief aan de Romeinen en in het boek Openbaring staat dat 'geheel Israël' aan het eind van deze gitzwarte periode tot geloof in Jezus Christus zal komen. God zal de naties naar Israël trekken om precies in die regio te laten zien dat Hij dit volk heeft uitgekozen en Hij hun dit land tot een bezitting heeft gegeven.¹ Hij zal daar afrekenen met die naties die zich voluit achter de tegenstander hebben opgesteld of zich door hem hebben laten misleiden. Tegelijkertijd zal heel Israël zien dat God hen op een wonderbaarlijke manier zal redden van een immens leger dat met overmacht en satanische agressie op hen af zal komen.

¹ Zie bijvoorbeeld Ex. 6:7.

Het lijkt aannemelijk dat de tegenstander heeft begrepen dat in 1948 een eindtijd-klok is beginnen lopen.¹ Al in 1917 had de Balfour-verklaring² een Joods 'thuisland' in het vooruitzicht gesteld³. De satanische tegenkracht gebruikte het bewind van Adolf Hitler in een poging om in extremis te verhinderen dat de staat Israël een feit zou worden. Hij wist dat vanaf dat moment de tijd van zijn heerschappij over deze aarde zou gaan aflopen⁴. Toen Israël in 1967 haar hoofdstad weer onverdeeld terugwon, begon de vijgenboom voorgoed uit te spruiten en ging de klok nog harder tikken. In zijn rebellie zal hij nog één keer proberen Gods plan voor Israël te verijdelen door eerst een slinkse⁵ en vervolgens een frontale aanval op dit volk te openen in de periode van de Grote Verdrukking.

De tegenstander zal zijn finale poging inluiden met een sluwe zet. Vanuit de christelijke hoek wordt de antichrist vaak alleen als zeer demonisch afgeschilderd, maar zo zal deze duivelse persoonlijkheid in de eerste fase zeker niet overkomen. Ook veel mensen met een religieuze achtergrond die na de Opname zijn achtergebleven, zullen in hem zonder meer een messias-figuur zien, zeker nadat hij veel wonderen en tekenen zal doen. Ook in Israël – waar vandaag de Messias-verwachting onder vele religieuze Joden echt hoog gespannen is – zal de antichrist als de lang verwachte Messias erkend worden. Vele Joden zijn van mening dat de derde tempel alleen gebouwd kan worden als de Messias is gekomen en de voorbereidingen voor die bouw zijn al nagenoeg afgerond. Er zijn zelfs Joodse groeperingen die eigenlijk niet meer met de bouw willen wachten. In de Bijbel lezen we niet toevallig dat de antichrist de Joden, door zijn goedkeuring, zal faciliteren bij het bouwen van de tempel in Jeruzalem en dus kan het niet anders dan dat de wonderen en tekenen van de antichrist in dit verband ook vele religieuze Joden zullen misleiden. Zij komen dus te vroeg tot erkenning van een wonderlijke 'vredevorst', die echter niet Gods Messias zal blijken te zijn.

1 Is het opgevallen dat de satan volgens de Bijbel pas tijdens de periode van Grote Verdrukking, dus echt in de laatste jaren, uit de hemel zal worden verwijderd, zodat zijn plaats dan nog slechts op de aarde zal zijn. Zie Openb. 12:7-8 e.v.

2 Een brief geschreven op 2 november 1917 door Arthur James Balfour, de Britse Minister van Buitenlandse zaken aan Lord Rotschild, een brief die was bedoeld voor de Zionistische Federatie. In deze verklaring werd de stichting van een thuisland ("national home") voor het Joodse volk in het toenmalige Palestina ondersteund, onder de voorwaarde dat geen afbreuk mocht worden gedaan aan de rechten van de bestaande niet-Joodse gemeenschappen. Het woordgebruik "thuisland" gaf de Britten later de mogelijkheid om te ontkennen dat men ooit een Joodse Staat had bedoeld. De Britten hadden ook gedeelten van het toenmalige Palestina aangeboden aan de Turken, de Fransen en de Arabieren.

3 Opmerkelijk is dat de Islam erkent dat het land Israël werd toegewezen aan de Joden, zie daarover de soera's 5:21 en 17:104 in hun Koran.

4 Matth. 24:32-34. Zie daarover ook een volgend aandachtspunt inzake de 70ste Jaarweek.

5 Door zich met name in de eerste 3 en half jaar op te werpen als een vredevorst die de tempel voor de Joden mogelijk maakt.

In de volgende paragrafen zullen we ontdekken dat het voor de moslims niet anders zal zijn; zij verwachten juist aan het begin van de laatste periode hun messias. De antichrist zal dus door deze misleiding gelovigen uit vele religies aan zich binden en verblinden!

We komen nog even terug op de **Preteristen**, die geloven dat de periode van de Grote Verdrukking en de “wederkomst” van Christus al hebben plaatsgevonden in de eerste eeuw na Christus. Als dat zo was geweest dan had ook de 70^e week uit de profetie van Daniël daarmee afgerond moeten zijn. Maar omdat God Daniël informeerde dat aan het einde van deze Jaarweek *de overtreding van zijn volk en van de heilige Stad vol-eindigd is, de zonde is afgesloten en eeuwige gerechtigheid is gebracht*, hebben Preteristen een groot interpretatie-probleem. Ze kunnen immers zien dat deze voorzegging in de eerste eeuw na Christus nog niet in vervulling is gegaan en dat deze tot vandaag op vervulling wacht...

De Verborgenheid waar Paulus over spreekt

Natuurlijk vragen we ons af waarom die 69 weken een keurig aaneengesloten periode zijn geweest “die van tevoren was bepaald over het volk Israël”, terwijl die laatste week al zo lang op zich laat wachten. Hoewel veel profeten in het Oude Testament profeteerden over de eindtijd, wordt eigenlijk nergens openlijk gesproken over de Gemeente – als het Lichaam van Christus – en ook niet over haar positie en haar hemelse roeping. God hield dit plan voor de wereld en voor de tegenstander verborgen tot Hij het als eerste aan de apostel Paulus openbaarde. De schaduwen van dat geheimenis zijn al wel als Zijn watermerk aangebracht in het Oude Testament. Paulus kwam het – bij zijn roeping na de hemelvaart van Jezus Christus - te weten omdat dit **geheimenis** aan de basis van zijn roeping lag; hij was immers geroepen om het evangelie aan de heidenen te brengen. God had het geheimenis van een tussenliggende periode dus geheim gehouden. In onze kerken wordt maar weinig aandacht besteed aan deze geheimenissen, terwijl Paulus juist heel vaak over deze verborgenheid spreekt:

.....de verborgenheid die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest¹.

¹ Rom. 16:25. In de Complete Jewish Bible (David Stern) staat zo helder: “The revelation of the secret truth...kept hidden in silence for ages and ages.”

.....Een verborgenheid, die bedekt was, welke God van te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was¹.

.....In andere eeuwen....niet is bekend gemaakt²

.....Die van alle eeuwen verborgen is geweest in God³

Hoewel de profeten in het Oude Testament haarfijn profeteerden over gebeurtenissen in de verre toekomst, verzegelde God de interval en timing, tot Zijn exacte tijd gekomen was en Hij een nieuw gedeelte van Zijn Plan via Paulus en de andere apostelen ging uitvoeren, waardoor uiteindelijk ook het toneel voor de laatste Jaarweek werd klaar gemaakt.

Hoewel Paulus het 2000 jaar geleden had over “geheimenissen”⁴, blijven deze dus helaas ook vandaag in onze kerken onnodig verborgen. Voor de wakende gelovige zouden het geen geheimenissen mogen blijven, zeker niet in deze tijden, waar wij vele profetieën voor onze ogen zien uitkomen!

Naast die profetieën zijn er de vele te ontdekken schaduwen die zijn opgenomen in het Oude Testament. Ze verwijzen naar de werkelijkheid die in het Nieuwe Testament duidelijk wordt en die zich voor onze ogen ontvouwt.

Wanneer start die 70^e Jaarweek dan?

De startdatum van de 70^e Jaarweek wordt in de Bijbel niet gegeven, maar is wel in grote lijnen af te leiden. God heeft belangrijke aanwijzingen – of profetieën - gegeven over de gebeurtenissen die vooraf zullen gaan aan de start van de laatste Jaarweek. Toen Jezus op aarde rondliep wilden de discipelen graag weten waaraan ze konden zien dat het einde van deze tijd nabij zou zijn⁵. De allerbelangrijkste aanwijzing is dat Jezus zegt dat ze moeten letten op de “vijgenboom”, die het symbool is voor de natie Israël uit het Oude Verbond⁶.

1 1 Kor. 2:7.

2 Ef. 3:5.

3 Ef. 3:9.

4 Dat wil zeggen: zaken die door studie van Zijn Woord helder worden.

5 Matt. 24:3.

6 Matt. 24:32.

Als die vijgenboom gaat uitlopen dan zullen de laatste dingen binnen één generatie plaatsvinden. Deze gelijkenis van Jezus staat niet op zichzelf, want ook in het boek Ezechiël¹ stond al beschreven dat er ooit een tijd zou komen dat de Joden zouden terugkeren naar hun land. Met die tijd werd niet de periode dat Jezus op aarde was, maar de eindtijd bedoeld. Er moest immers eerst een periode komen waarin de Joden over de wereld werden verstrooid². Voor de discipelen was dit gegeven nog een geheimenis. Ze begrepen toen nog niet dat de Joden ongeveer 40 jaar later in een diaspora zouden komen die bijna 1900 jaar zou duren.

Na Gods handelen in de eindtijd zal de positie van Israël zegenrijk zijn. God heeft het Oudere verbond nooit verbroken en Zijn beloften zijn en blijven waar. Wel liep Israël weg onder de bescherming van dit oudere Verbond. De uitredding van Israël tijdens de oorlogen van de laatste decennia en de enorme wonderen op het gebied van landbouw, technologie en wetenschap laten zien dat Israël de contouren van Gods bescherming en zegen al kan onderscheiden terwijl het zijn Messias nog niet herkend heeft. Dit past ook naadloos in het beeld van Jozef die in de uiterst moeilijke omstandigheden voor zijn broers zorgde, door hen van graan te voorzien, terwijl zij hem eerder hadden verworpen en hem nog niet herkenden. Dit beeld werpt zijn schaduw vooruit en toont hoe het met het gedeelte van Israël zal gaan dat zijn Messias nog gaat herkennen. Nu al wordt voor hen gezorgd, maar straks zullen zij hun Yeshua herkennen. Ook over deze gebeurtenis lezen we dat ze heel emotioneel zal zijn. Ze zullen over hun Messias wenen als 'een rouwklacht over een enig kind'.³

Paulus spreekt ook hier van een geheimenis: Als de volheid van de heidenen is binnengegaan zal God de gedeeltelijke verharding over heel Zijn volk Israël gaan wegnemen⁴. Wat een tijd zal dat zijn! God is bij machte om die takken, die van nature op de Edele Olijfboom groeiden en die weggebroken zijn, opnieuw te enten. Dit zal gaan gebeuren in de nabije toekomst, de vervangingstheologie ten spijt. Het zal uiteindelijk zelfs blijken dat de eigenlijke takken eenvoudiger en sneller zijn terug te enten op de Edele Olijf dan de wilde takken. Zij hebben immers dezelfde natuur als de stam. Ook zal duidelijk worden dat vele wilde en hoogmoedige takken door de

1 Zie onder andere Ezech. 36.

2 Vanaf het jaar 70 na Christus.

3 Zach. 12:10.

4 Rom. 11:25.

geschiedenis nooit zijn geënt, terwijl zij zichzelf toch kerkelijk en ‘gelovig’ bleven noemen. Zal Jezus niet tegen vele “takken” moeten zeggen: “Ik ken U niet” ?¹

De Dispensatie-theologie gaat uit van verschillende bedelingen, dat wil zeggen van verschillende opeenvolgende perioden in Gods Plan voor de wereld. In die gedachte zou God pas weer de draad met Israël oppakken als de Gemeente van het Vernieuwde Verbond van de aarde is weggenomen. Aanhangers van deze theologie mogen echter niet voorbijgaan aan de huidige overgangsperiode, want wij zien dat God Zich al in het begin van de vorige eeuw daadwerkelijk en observeerbaar voor de afgebroken takken van Israël ging inzetten.

Theologen die stellen dat de dispensatietheologie duidelijke scheidslijnen aantoonst tussen de laatste twee bedelingen – van de Gemeente en Israël - wijzen we op de brief van Paulus aan de Romeinen², waarin hij de nadruk legt op de tijdelijke en gedeeltelijke verharding die over een deel van Israël is gekomen: het gaat hier slechts over het gedeelte van Israël dat Hem niet heeft erkend en niet over het Israël van God, dat Yeshua wel degelijk heeft erkend als Verlosser. maar ook zij zijn Israël.

Die tijdelijke en gedeeltelijke verharding verhindert niet dat God nu al een aanloop heeft genomen in Zijn plan met het land Israël en met het gedeelte van de Israëlieten die nog vasthouden aan het Oudere Verbond, want ook daarmee heeft God zichzelf verbonden. Het tijdperk van het Vernieuwde Verbond loopt gelijktijdig maar is nagenoeg voltooid. In het hoofdboek beschrijven we meer gedetailleerd dat de benadering van de dispensatietheologie tenminste enige nuancering behoeft, omdat een sterk doorgevoerde toepassing ervan opnieuw een soort *tijdelijke* vervangingstheologie kan inhouden en daar kan geen sprake van zijn. De Bijbel maakt Gods tijds patroon kenbaar en toont ons dat dit overblijfsel van Israël uiteindelijk zal zien dat God zelf het Vernieuwde Verbond aan Israël aanbood en dat dit dus ook nu nog voor hen bedoeld is. De niet-Joodse gelovigen zijn *mede-erfgenamen* geworden binnen dit Verbond.

Ook Gods feesten ondersteunen deze indeling in de wereldgeschiedenis tot aan de Wederkomst van Christus: na het Wekenfeest breekt in Israël de lange droge zomer aan, waarin er geen feesten zijn. Maar als in het najaar het Bazuinenfeest aanvangt met het blazen van de shofar, dan staat dat zoals we eerder hebben besproken - in

¹ Zie onder andere Lucas 23:13 e.v.

² Rom. 10:25.

het teken van de Grote Bruiloft en van een tijdelijk geopende deur in de hemel.¹ We weten inmiddels dat na afloop van het Bazuinenfeest en voorafgaand aan Jom Kipoer (de Grote Verzoendag) een periode zit van ten minste 7 volledige dagen. Het boek Openbaring spreekt dus niet toevallig van een periode van 7 jaar of 2520 dagen² na de Opname van de Gemeente, tot aan het moment dat Jezus Christus als Koning terugkeert op aarde.

De bruiloftsceremonie, de 70e week van Daniël en het verhaal in Openbaring over de Grote Verdrukking bevestigen allen hetzelfde patroon en ritme.

Hetzelfde patroon blijft maar terugkomen en vinden we dus ook terug bij het Hebreeuwse huwelijksritueel. Als de bruidegom zijn aanstaande bruid geschenken heeft gegeven, dan vertrekt hij voor langere tijd om de woning klaar te maken (denk aan het beeld van het Pinksterfeest). Zijn vertrek loopt parallel met het einde van de 69^e jaarweek toen de hemelvaart plaatsvond.³ Als Hij na lange tijd de Bruid komt ophalen voor de Bruiloftsweek start ook de 70^e Jaarweek van Daniël! Het ophalen van de bruid voorafgaand aan de donkere nacht en het aansluitende huwelijksritueel dat 7 dagen duurt, sluiten volledig aan bij het beeld dat de wereldwijde Bruid wordt opgenomen voor het middernacht is, waarna zij in ieder geval 7 jaar doorbrengt in de hemel, dat is het huis van de Vader met de vele woningen.

Het ritme en de timing van Gods plan is terug te vinden door de hele Bijbel heen; God heeft Zijn structuur en kalender al vanaf het begin vastgelegd, maar ook grotendeels kenbaar gemaakt. Meerdere deelpatronen ondersteunen steeds de blauwdruk van Gods plan. Wij zullen ooit, in de nabije toekomst, verbaasd zijn over de volmaakte inhoud en mathematische precisie van Gods Reddingsplan, dat al voor de grondlegging van de wereld door Hem was bepaald.

1 Paulus heeft het in 1 Cor. 15:52 over 'de laatste bazuin', een duidelijke verwijzing naar het Bazuinenfeest. Deze laatste bazuin is de laatste langgerekte toon van een serie van 100 afwisselende tonen. Bazuinenfeest, geopende deur en Grote Bruiloft komen uitvoerig aan bod in het hoofdboek.

2 Deze 2520 dagen doen denken aan de 2520 jaar op Gods kalender die God had bepaald tussen het moment van de terugkeer uit Babylon/Perzië in 537 voor Christus en de stichting van de Staat Israël in 1948.

3 Daniel leert dat na 69 weken een gezalfde wordt uitgeroeid terwijl er niets tegen hem is. Dat was de periode van Jezus Kruisiging, Opstanding en Hemelvaart.

De verwarring van godsdiensten na de Opname

De Bijbel beschrijft dat de komst van de Antichrist gepaard gaat met wonderen en tekenen¹ en dat velen verleid en misleid zullen worden. Hoewel de Bruid vanaf de vervulling van het Bazuinenfeest niet meer op aarde aanwezig is, kunnen ook de zogenaamde wijze maagden nu nog leren van de gebeurtenissen die zich zullen afspelen in die laatste Jaarweek. Immers, wat zich afspeelt in die beginperiode van de antichrist wordt al jaren voorbereid. De geest van de tijd die aan die laatste 'week' voorafgaat zal immers de voedingsbodem voor de acceptatie van de antichrist zijn. We zien de wereldwijde controlemechanismen, de in de Bijbel genoemde geopolitieke conflicten en de natuurverschijnselen voor onze ogen werkelijkheid worden.

Niet alleen de informatie die de Bijbelse profeten of het boek Openbaring ons geven, maar zelfs het beeld dat in de Koran² wordt geschetst kan ons helpen om een vollediger totaalbeeld te vormen!

Jezus Christus staat in de Bijbel centraal als Gods Zoon, die voor de bevrijding van de mensen en de verzoening tussen God en mens vanuit de hemel naar de aarde kwam. Hij gaf Zijn leven, stond op uit de dood en keerde terug naar God de Vader om onze Hogepriester in de hemelse Tempel te zijn.

Die geloofswaarheden staan vandaag echter onder zeer grote druk. Daarover willen we het nu hebben. De Interfaith-beweging – die probeert om gemeenschappelijke gronden voor alle religies te vinden – stelt voorop dat Jezus ook in de Koran een bevoorrechte positie inneemt. Net als Noach, Abraham, Isaak, Jacob, Zacharia, Mozes en Jozef en Maria hun plaats hebben in de islamitische geschiedenis van de Koran³, zo heeft ook Jezus (Isa) daarin zijn plaats gekregen, maar dan louter als een zeer belangrijk profeet.

De Goddelijke aankondiging van de geboorte van Jezus aan Maria staat eveneens beschreven in de Koran, wellicht tot verbazing van veel christenen⁴. Volgens de In-

1 Zie onder andere 2 Tess. 2:9-12, Matt. 24:24, Marc. 13:22.

2 Hoewel we zullen vaststellen dat er uiteindelijk een zeer cruciaal verschil optreedt tussen het Bijbelse scenario en dat van de Koran. We begrijpen dan ook beter hoe mensen wereldwijd misleid kunnen worden.

3 De Islam verwierpt de gedachte dat deze verhalen zijn geleend uit de Bijbel. De stelling is dat Mohammed niet kon lezen en schrijven en de kennis van deze geschiedenis dus rechtstreeks van Allah moet hebben ontvangen en dat hij ze niet uit de ook toen al ruim bekende Bijbelse geschiedenis heeft overgenomen. Zie voor uitgebreide documentatie www.theholyybook.org.

4 Nederlandse vertaling van de Koran soera 3:42-51 : "O Maria, voorwaar, Allah kondigt jou met een Woord van Hem een verheugende tijding aan: zijn naam is de messias, Jezus, zoon van Maria (zie ook soera's 4:171 en 5:46) We korten het woord soera voortaan af als s.

terfaith-beweging, die in feite een allesomvattende wereldgodsdienst nastreeft, zou dit veel gelovigen gerust moeten stellen, 'omdat wij uiteindelijk dezelfde God dienen'; Jezus wordt in de Koran immers ook als messias aangeduid en net als in de Bijbel is Hij volgens de Koran "Het woord van God". Weest dus niet verbaasd als je een moslim hoort zeggen dat Jezus inderdaad de messias was. Maar "Wake Up!", de verschillen zijn heel essentieel, zoals we hierna zullen vaststellen. De Interfaith beweging wil niet zonder doel deze verschillen 'overstijgen' of wegwuiven en daarom moeten we ook nu weer zeer alert zijn.

Jezus wordt in de Koran ook beschreven als messias en het woord van God, maar Hij is daar niet Gods Zoon.

De vroege geschiedenis van de Joden en de christenen wordt door de islam grotendeels erkend en beschreven. Toen Mohammed¹ vanaf het jaar 610 na Christus naar verluid zijn visioenen kreeg, ging hij er van uit dat zowel de Joden als de christenen bij God hadden afgedaan en hij zelf het werk van "de profeet Jezus" moest afmaken. Vanaf dat moment wijkt de lijn van de geschiedenis substantieel af van die van het Joden- en christendom en ontstaat de islam als religie. We zien ook dat vanaf die periode het beeld van de eindtijd door de islam wordt veranderd ten opzichte van de dan al geopenbaarde tekst in het Bijbelboek Openbaring² en de Oudtestamentische Profeten.

Het globale beeld dat vanaf dat moment door de islam wordt geschetst past nog steeds ten dele in het Bijbelse eindtijds scenario, maar personages worden verwisseld en vergelijkbare situaties worden anders ingekleurd of soms zelfs volledig gespiegeld, zoals we hierna zullen vaststellen!

Ondanks de overduidelijke spiegeling, verwisseling en andere inkleuring doet de Koran lijken alsof de God van de Bijbel wel degelijk ook de Allah van de Koran is³. In de Koran zegt Allah dat hij eerst een verbond sloot met de kinderen van Israël, die het verbond verbraken, waardoor hun harten werden verhard⁴. Allah sloot later

1 Hij leefde van ca. 570-632 na Christus.

2 Dit Bijbelboek kwam ruim 5 eeuwen eerder tot stand.

3 Koran s.29 (al-Ankabut, "de Spin") vers 46: "Onze God en jouw God zijn een en wij onderwerpen ons aan Hem".

4 Koran s. 5:12-13.

ook een verbond met de christenen¹, maar die verwaarloosden evenzeer een deel van 'hetgeen waaraan zij werden herinnerd'². Tot zover is dit niet een volledig verkeerde voorstelling van de werkelijke situatie als men – met de wetenschap van vandaag – vanuit de 7^e eeuw terugkijkt naar de geschiedenis van de Joden en de christenen.

Waarom worden personages en rollen in de Koran verwisseld ten opzichte van de Bijbel?

De christenen hadden immers toegestaan dat het christendom als staatsgodsdienst werd ingekapseld in het Romeinse Rijk en dat het doorspekt was geraakt met hedonistische invloeden en rituelen. Het christelijk geloof was binnen een paar eeuwen volkomen vervreemd geraakt van zijn wortels. De Koran verwijst voor veel verhalen naar het Boek – zo wordt de Bijbel genoemd - omdat er een gemeenschappelijke geschiedenis wordt gedeeld.

Maar voor wie begint te lezen wordt toch echt duidelijk dat de Allah van de islam niet de God van de Bijbel kan zijn. Hoewel Mohammed er zeker van overtuigd was dat hij van diezelfde God instructies kreeg, stellen wij immers vast dat de woorden die Allah in de Koran spreekt op cruciale punten haaks staan op de woorden en beloften die de God van de Bijbel geeft.

De Isa (Jezus) uit de Koran is een zeer belangrijke profeet en men eert Isa ook als messias³. Erkend wordt dat Gods Heilige Geest in hem 'was'⁴. De Koran beschrijft nagenoeg hetzelfde verhaal van de engel⁵, die Maria zegt dat zij zwanger zal worden van de Messias en bevestigt ook dat Maria zwanger werd zonder de gemeenschap met een man, maar van Gods zijde. Het zal veel christenen verbazen dat de Koran zelfs verhaalt dat Allah aan Jezus de Bijbel – de Tora - en het Evangelie leerde en hem een boodschapper maakte voor de kinderen van Israël⁶. Een moslim zal direct bevestigen dat ook hij de wederkomst van Jezus – maar dan onder de islamitische naam

1 Op grond van de profetie van Jeremia in hoofdstuk 31:31 is dit onjuist. Het nieuwe Verbond werd gesloten met het huis van Juda en het huis van Israël, maar werd door het geloof in Jezus Christus opengesteld voor niet-Joden, die door het geloof in Christus Jezus als kinderen van Abraham gerekend werden.

2 Koran s. 5:14.

3 Zie onder andere Koran s. 4:172. Noteer alvast: de Mahdi waarover hierna sprake is dus niet de messias.

4 Koran s. 2:87.

5 In de Koran zijn het engelen, Koran s. 3:42.

6 Koran s. 3:48.

“Isa” - verwacht.¹ Zij wijzen daarbij zeker op dezelfde man die destijds in Israël het evangelie bracht.

Maar we moeten hier alert zijn: hoewel de Koran het dus lijkt te hebben over dezelfde persoon, zien zij Jezus als bijzonder mens en profeet, maar wordt tegelijk uitgesloten dat Hij de Zoon van God was en is. Allah heeft immers volgens de Koran geen zoon.² Mohammed heeft naar verluid het werk afgemaakt dat Isa als profeet is begonnen. Hoewel men Isa wilde kruisigen is dit volgens de islam niet gelukt, want Allah heeft deze profeet Isa voor die tijd opgenomen³. Hij is niet gestorven en dus ook niet opgestaan. De Koran beschrijft dat Allah voor de Joden, christenen en moslims ieder een weg en een wet bepaalde en er bewust voor koos om hen niet tot één volk te laten worden.⁴ Allah sloot weliswaar een verbond met “de kinderen van Israël”, maar Israël schond dit verbond. Dat is volgens de Koran dan ook de reden dat God hen heeft vervloekt. Daarna sloot Allah een verbond met – volgens de Koran - degenen die zeggen christenen te zijn maar die een deel vergaten van wat hen werd voorgehouden⁵, waardoor God vijandschap onder hen veroorzaakte, een vijandschap die zal voortduren tot de dag van de Opstanding.

Al deze christelijke en Joodse gelovigen zullen geoordeeld worden naar hun Boek, maar volgens Mohammed zal duidelijk worden dat de islam de ware godsdienst is. Vanuit de observatie in de 7^e eeuw is het eerste feitelijk niet geheel onwaar⁶, maar is het laatste volstrekt in strijd met de Bijbel. Op dit terrein is de verbinding tussen islam en christendom dus onmogelijk en toch negeert de Interfaith-beweging die claim van ware godsdienst volledig, kennelijk met een doel. De gedachte heerst hier dat beide godsdiensten misschien ieder een stukje van het totaalbeeld missen of anders interpreteren, maar dat we het uiteindelijk over dezelfde godheid hebben. Als dat écht het geval zou zijn, dan was het probleem wellicht minder groot geweest. Daarvan is hier echter geen sprake. Achter de beide weergaven ligt een zeer groot conflict verborgen, dat zich in de komende jaren, voorafgaand aan de wederkomst

1 We moeten niet vergeten dat Jezus ook niet de juiste naam was van de messias, maar de Latijnse naam voor de oorspronkelijke naam Yeshua of Yehoshua. Op dezelfde manier gebruikt de islam hiervoor de naam Isa.

2 Volgens de Koran is het ver beneden Allah's glorie om een zoon te hebben (s.4:171), hij heeft zich geen zoon genomen (s.10:68), hij heeft geen gelijke in het koninkrijk en geen helper nodig uit zwakheid (s.17:111).

3 Koran s.4:157-158. Degenen die dachten dat zij Jezus doodden, hebben in feite iemand gedood die op hem leek, aldus deze soera.

4 Hoofdstuk s.5:48, maar lees 43-49.

5 Hoofdstuk s. 5:44 geeft aan dat Allah aan de Israëlieten en de christenen de opdracht gaf om de Schrift te bewaren. Zij zijn “de mensen van het Boek” (s. 29:46), maar zij hebben gefaald.

6 Dat is ook niet vreemd, want met de wetenschap van de 6e eeuw kon die conclusie ter plekke worden vastgesteld, dat zowel Joden als christenen van de rechte weg waren afgedwaald.

van Jezus Christus, op vreselijke wijze zal openbaren. De Bijbel typeert dit als een strijd in de hemelse gewesten, echter met grote gevolgen voor de mensen op aarde. Een ultieme strijd tussen Licht en Duisternis.

Het eindtijdscenario volgens de islam

Zoals gezegd kent ook de Koran een eindtijdscenario, dat alleen op veel essentiële punten een gespiegeld beeld geeft van het verhaal in de Bijbel. In de laatste periode zal de Mahdi¹ verschijnen, die ook wel, volgens de sjiïeten, de 12^e imam wordt genoemd. Mahmoud Ahmadinejad, de voormalige president van Iran, was volgens velen al van overtuigd dat hij de loper zou mogen uitleggen voor de komst van de Mahdi². Dat zal naar verluid gebeuren in een periode waarin de hele regio in chaos verkeert. Wij begrijpen hier helder uit dat vrede en rust in het Midden Oosten dus voor sommige moslims niet per se aantrekkelijk is. Zij verwachten immers in deze komende tijd de laatste imam³ en daarvoor is chaos een 'onvermijdelijke' randvoorwaarde!

In de islamitische traditie komt – door de Hadith⁴ - een beeld naar boven dat wel enige overeenstemming vertoont met de periode die de Bijbel aanmerkt als de periode van de barensweeën. Volgens de islamitische traditie kenmerkt deze periode zich door een aantal aspecten: er zal sprake zijn van een enorme toename van aardbevingen en de wereld zal gekenmerkt worden door hoge immoraliteit; homofilie en onttucht zullen geen opzien meer baren en onrecht zal de norm zijn. De angst onder de volken zal steeds meer toenemen en de Arabische wereld zal de buitenlandse invloeden van zich af schudden. Belangrijke voorwaarden voor de islamitische eindtijd is dat slaven zullen opstaan tegen hun meesters en dat de wereldorde ineen zal storten.

1 Of ook de 'Mehdi' genaamd.

2 Bij de sjiïtische moslims is de Mahdi een minder verheven mens dan bij de soennitische moslims. Volgens de sjiïeten is de Mahdi al 1200 jaar in leven, maar de Soennieten verwerpen dit omdat er geen Hadith (overgeleverde uitspraak) is die dit bevestigt. De Dajjal (een soort van islamitische antichrist) was volgens de Hadith wel al in leven ten tijde van de profeet Mohammed.

3 Er is enig interpretatieverschil tussen verschillende groepen zoals sjiïeten en soennieten. De eerste groep volgt het verhaal van de 12e Imam nadrukkelijk. Zij worden ook wel de 'twaalfers' genoemd. Een andere stroming - de ismaëlieten - erkennen maar 7 imams.

4 Grote verzamelingen vastgelegde, islamitische overleveringen over het doen en laten en de uitspraken van Mohammed (bron: Wikipedia).

Specifieke landen als Egypte¹, Syrië, Jemen², Saoedi Arabië³, Irak⁴ en Iran worden genoemd als landen waarin zich een revolutie ontketent. Het beeld dat geschetst wordt komt angstvallig in de buurt van de huidige situatie in het Midden Oosten⁵, maar is grotendeels ook in lijn met de Bijbelse voorzeggingen⁶ die slaan op deze periode, die aan de Grote Verdrukking vooraf gaat.

Een zeer opmerkelijke voorzegging wordt gedaan over Saoedi Arabië: voorafgaand aan de komst van de Mahdi zal Saoedi Arabië een koning hebben met de naam van een dier. De naam van de vorige Koning was Fahd⁷, dat de naam is van een jachtlui-paard⁸. Hij zal volgens de Hadith opgevolgd worden door zijn broer Abdullah en dat is inderdaad de naam van de huidige koning van deze oliestaat. Na de dood van koning Abdullah⁹ zal er een einde komen aan de langdurige regering van dit koningshuis¹⁰ en zal er chaos in het land komen vanwege de opvolging en¹¹ dat zal het teken zijn van de komst van de Mahdi¹². Als de Hadith dit zegt, kunnen we verwachten dat sommige groepen binnen de islam tegen die tijd nog meer ontvankelijk zullen zijn voor wat komen gaat.

De islamitische hadith beschrijven verder dat er veel verdeeldheid en strijd zal zijn tussen de Arabische volken. Zij zullen elkaar betichten van ongelooft¹³, maar het goede dat men daarin ziet is dat ook dit het teken van de komst van de Mahdi is.¹⁴ De verovering - in hun ogen de bevrijding - van Palestina wordt beschreven als een van de belangrijkste gebeurtenissen rondom de komst van de Mahdi. We begrijpen hieruit

-
- 1 Inwoners van Egypte zullen naar verluid tegen hun heersers opstaan en het land zal een lange periode van chaos kennen.
 - 2 Er zal voorafgaand aan de komst van de Mahdi een heilige opstand van de waarheid komen. De Jemenitische opstand zal naar verluid geleid worden door de Mahdi zelf en is onderdeel van zijn plan. Zie "The Promised Hujjatullah Al-Yamani: The Shi'a at the Time of the Appearance - TWEEN Al-Yamani and the Guardian", p. 116.
 - 3 Binnen deze traditie wordt een revolutie verwacht in Saoedi-Arabië na de dood van een koning die Abdullah heet. De revolutie gaat over de opvolging van de troon. Na de dood van Koning Abdullah staat de komst van de Mahdi voor de deur, aldus de Hadith.
 - 4 Stammen zullen tegen elkaar in opstand komen, maar uiteindelijk zal de Mahdi reageren vanuit Irak.
 - 5 Ayatollah Ali Korani: "Asr al Dhuhoor" (Het tijdperk van de Verschijning).
 - 6 Zie onder andere de vele profetieën over volken en gebieden in het boek Jesaja.
 - 7 Volgens de Hadith lijkt het van een afstand dat hij wat scheel kijkt, maar van dichtbij blijkt hij een rechte blik te hebben.
 - 8 Ook Fahad genoemd.
 - 9 Hij stierf in 2015 en werd opgevolgd door Koning Salman (Salman bin Abdoel Aziz al-Saoed).
 - 10 Bihar Al-Anwar, vol. 52, p. 210.
 - 11 In Juni 2012 overleed kroonprins Nayef bin Abdul-Aziz Al Saud. De huidige koning heeft inmiddels twee troonopvolgers overleefd. De generatie die direct afstamt van de stichter van Saoedi-Arabië – Ibn Saud- begint uit te sterven.
 - 12 Zie "The Promised Hujjatullah Al-Yamani: The Shi'a at the Time of the Appearance - TWEEN Al-Yamani and the Guardian", p. 38 die verwijst naar de "Musnad Ahmad ibn Hanbal" (een verzameling Hadith van de soennitische leraar Ibn Hanbal).
 - 13 Merk op dat er in Syrië en Irak enorme strijd is tussen islamitische partijen die elkaar van extremisme beschuldigen of juist van onvoldoende striktheid in het geloof en elkaar daarom proberen te onderwerpen.
 - 14 "Bihar Al-Anwar", deel 52, p. 288 en "Al-Ghaybah" door An-Nu'mani, p. 157.

het standpunt van de islam tegenover Israël, maar we zien dus ook dat de hadith hier een volstrekt gespiegeld beeld geven van de Bijbel.

Islam: strijd en verdeeldheid tussen Arabische volken is een van de signalen dat de Mahdi zal verschijnen

Volgens de islam zal Isa als zoon van Maryam – nadat de Mahdi is verschenen – uit de hemel terugkeren om uit te leggen dat de islam de enige juiste godsdienst was en is en zal hij alle bewoners op aarde oproepen om zich achter en onder de Mahdi te stellen. Volgens de Koran is de komst van Isa hèt teken voor de aanstaande periode van oordeel.¹ De Koran beschrijft hier dus een morele wereldsituatie die vergelijkbaar is met de beschrijving uit de Bijbel en ook met de huidige situatie in de wereld. Juist wanneer we bestuderen hoe het zal gaan rondom de terugkeer van Isa, dan begint voor ons een helder beeld te ontstaan hoe de tegenstander uiteindelijk de wereldwijde acceptatie van zijn antichrist zal realiseren.

Als deze laatste imam op het wereldtoneel verschijnt zal hij de wereld tot vrede brengen, aldus de islam. De hadith² beschrijven dat de moslims het Arabische schiereiland, Turkije en Europa zullen innemen.³ En nu komt het: de Mahdi zal dan een vredesverbond met Israël sluiten. Dit komt ons bekend voor omdat het boek Daniël duidelijk beschrijft dat de antichrist - zie het spiegelbeeld - een vredesverbond met Israël zal sluiten. We zien hier dus dat op het moment dat volgens de Bijbel de antichrist verschijnt, volgens de Koran de Mahdi op het wereldtoneel komt. Deze Mahdi lijkt – in christelijke termen uitgedrukt - de strijdbaarheid van een koning David te combineren met de voorlopersrol van een Johannes de Doper.

En nu moeten we dus goed gaan opletten:

Als Isa, een soort van christusfiguur, uit de hemel op aarde terugkeert, zal hij zoals gezegd de Mahdi ondersteunen en de mensen duidelijk maken dat de islam de waarheid is. Hij zal ze naar verluid laten zien dat de Koran perfect is. Hij zal de omissies in de Tora opvullen, waarna ook de Joden en christenen zullen leven onder de Koran als het door God gegeven woord. Ook deze verschijning kennen we vanuit

1 Koran s. 43:61 e.v.

2 Grote verzamelingen vastgelegde, islamitische overleveringen over het doen en laten en de uitspraken van Mohammed. Hadith worden binnen de islam geclassificeerd naar betrouwbaarheid: sahieh (zeer betrouwbaar), hasan (goed, maar minder betrouwbaar), da'ief (twijfelachtig) en mawdoe (verzonnen).

3 Hadith overgeleverd door Mu'adh ibn Jabal (Boek 37, Nr. 4281).

de Bijbel, maar daar leren we juist dat de antichrist aan het begin van deze 7-jarige periode vergezeld wordt van de valse profeet die de heerschappij zal voeren over de valse kerk. Deze christusfiguur zal er dus voor vele miljoenen gelovigen uit allerlei religies op aarde uitzien als een echte wonderdoenende redder en vredevorst¹. Voor de een als Isa, voor de ander als Jezus en voor weer een ander als Yeshua, zo zullen velen denken.

Op een Turkse Televisiezender² was in november 2012³ een Interfaith-programma⁴ te zien waar een Turkse discussieleider⁵ sprak over de islamitische verwachting van de aanstaande messias. Hij was in gesprek met twee zeer geleerde Joodse leiders⁶ van het Sanhedrin⁷, die op hun beurt ook spraken over hun verwachting van de messias en dat bracht hen samen. Aan het eind van deze lange dialoog werd duidelijk dat beide groepen er van uit gaan dat de Messias voor de Joden dezelfde persoon is als die van de Koran. Ze noemen de messias alleen anders. Volgens hen delen ze dezelfde wortels en daarom ook dezelfde toekomst als de messias komt en het vrederijk inluidt. Rabbijn Hollander stelde dat het Judaïsme en de islam elkaar zullen aanvullen, omdat God zo groot is dat hij door beide religies werkt. Hoewel de Joden weliswaar de eindtijdvoorzeggingen van de profeten⁸ tot hun beschikking hebben, missen zij essentiële informatie uit het Nieuwe Testament en dus ook uit het boek Openbaring. Op die manier verwachten zij niet eerst de antichrist, maar verwachten zij direct hun messias, die 'toevallig' door de Mahdi in de persoon van Isa naar voren wordt geschoven. Dit zal voor velen een verdrietige misleiding betekenen. Toch informeert het Oude Testament van de Bijbel hen al heel lang dat ze pas na 3½ jaar wakker geschud zullen worden⁹, maar deze geleerde rabbijnen van het Joodse Sanhedrin zien het niet.

1 "Sunan Abu Dawud", Boek 37, Nr. 4310 door Abu Huraira: een man van gemiddelde lengte en een blanke rossige huidskleur, die twee lichtgele gewaden zal dragen. Het lijkt alsof er druppels van zijn hoofd vallen terwijl zijn haar niet nat is. Hij zal vechten voor de zaak van de islam, de kruizen breken en de varkens doden.

2 Zie hiervoor Harunyahya.tv (een islamitische Interfaith-organisatie)

3 12 November 2012.

4 In het kader van het Building Bridges Program (tussen religies).

5 Deze man heet Adnan Oktar. Zijn pseudoniem is Harunyahya.

6 Rabbijnen Yeshayahu Hollander (lid van het Sanhedrin in Jeruzalem) en Rabbijn Ben Abrahamson (adviseur van het Sanhedrin). De discussie werd gevoerd in het kader van Interfaith, het bij elkaar brengen van godsdiensten op hun gemene deler. Rabbijn Ben Abrahamson noemt zelfs herhaaldelijk de naam van Allah in plaats van de naam van God.

7 De hoogste Joods religieuze rechtbank die – na de beëindiging er van in 425 na Christus – pas sinds 2004 weer is ingesteld en waarvan de Joods religieuze leiders stellen dat dit het teken is dat de Messias komende is.

8 Zoals Ezechiël en Daniël

9 Zie onder andere Daniël 7:25-26, 8:11-12, 9:27 naast Openb. 11:1-2, 13:5-7.

Voor de soennitische moslims is de Mahdi de “rechtvaardige, geleide, verwachte persoon”¹. De sjiiitische moslims noemen deze Mahdi de “heer van deze eeuw”². Deze benaming wordt door Paulus echter, al eeuwen daarvoor, gebruikt om de satan te beschrijven: “de god van deze eeuw”³ of beter vertaald: de god van dit tijdperk.

Het beeld van het komende wereldtoneel begint nog scherper te worden als we nog eens terugkeren naar de Interfaith-beweging, de beweging die zoekt naar de gemeenschappelijke gronden van alle religies waarop zij elkaar kunnen ontmoeten en in verscheidenheid naar eenheid kunnen groeien. De uiteindelijke tendens is in de richting van één wereldorde en steeds meer naar één wereldgodsdienst in volle breedte. Door de verhalen van de Koran en de Bijbel naast elkaar te leggen, begrijpen we steeds beter hoe dit zal gaan verlopen.

Volgens de islam zal deze Mahdi gevolgd worden door de wederkomst van Isa, die de Bijbel juist in dat tijdvak identificeert als de antichrist. Deze Isa zal alle claims dat Hij de Zoon van God is, ontkennen. Tevens zal de islamitische Jezus veel achtergebleven kerkelijk gelovigen – die geen deel uitmaakten van de Gemeente bij de Opname - ertoe brengen zich bij hem aan te sluiten, zo stellen de hadith alvast in het vooruitzicht. De hadith hebben het dan natuurlijk over ongelovigen en christenen die massaal moslim worden⁴. Daarmee ligt het voor de hand dat Isa zal verschijnen op een wijze waarop de mensen die dan op aarde zijn, zullen denken dat hij ook wel de Jezus Christus van de Bijbel moet zijn. De Koran zegt dat deze Jezus later op de Dag des Oordeels als getuige zal optreden tegen alle christenen die alsnog weigeren moslim te worden⁵. Moslimgeestelijken geloven dat christenen en Joden dan zullen erkennen dat Isa leeft maar nooit is gestorven, en daarom ook niet de Zoon van God is, maar slechts de dienaar van Allah. Ook zal Isa, in die islamitische lezing, beves-

1 Er is enig theologisch verschil tussen Soennieten en Sjiïeten. De eerste groep dicht Isa de belangrijkste rol toe. Hij zal 'de antichrist' (= de volgens de Bijbel juist dan wederkerende Christus !) verslaan en de wereld regeren nadat de Mahdi is gestorven. De Mahdi is geen profeet maar vergelijkbaar met een Kalief. Volgens de sjiïeten is de rol van de Mahdi echter belangrijker dan die van Isa. De Mahdi zal de antichrist van de islam doden.

2 Hadith van Al-Mahdi al-Muntadhar.

3 2 Cor. 4:4.

4 Zou het kunnen zijn dat de islam op deze manier in de laatste tijd Europa zal innemen?

5 Koran s. 4:159.

tigen dat hij tijdens zijn eerste komst vooruit zou hebben gewezen naar de profeet Mohammed¹.

Het beeld is daarmee duidelijk: de antichrist van de Bijbel zal door de mensheid via wonderen en tekenen als de van God gezondene worden gezien en deze zal daadwerkelijk als de “teruggekeerde Jezus Christus” worden erkend en zo zal ook zijn maskerade zijn². De antichrist verschijnt dus in aanvang niet als boosdoener, maar als wonderdoener en vredestitcher. De Bijbel zegt dat zelfs de uitverkorenen zouden worden verleid indien dit mogelijk zou zijn geweest³. In die context kunnen we begrijpen dat het potentieel voor misleiding zeer groot zal zijn. Maar de Gemeente van Christus kan dan niet meer worden misleid. Zij is dan al bij haar Bruidegom.

De antichrist uit de Bijbel vertoont dus zowel qua gedrag als timing van zijn verschijning - aan het begin van de laatste Jaarweek - een grote overeenstemming met Isa.

Vele religieuze mensen zullen binnen de kortste tijd zijn misleid door de antichrist én de valse profeet, zeker omdat de antichrist verschijnt in de gedaante van een christus. De moslims zullen het verhaal herkennen, maar ook vele religieuze mensen uit andere godsdiensten zullen ‘hun messias’ direct menen te herkennen en dus ook direct accepteren.⁴

Hoewel in de Koran wordt aangegeven dat de moslims een grote regio – waaronder Turkije, het Schiereiland van Arabië en Europa⁵ - in hun macht zullen krijgen in de laatste periode, verhaalt de Koran ook over Rome als het centrum van de Westerse

1 Er wordt door de islam gesuggereerd dat Johannes de Doper de woorden van Markus 1:7 zou hebben gesproken om daarmee vooruit te wijzen naar Mohammed, terwijl de Bijbel het in de volgende verzen uitdrukkelijk over Jezus Christus heeft. Ook zou Joh. 4:21 verwijzen naar Mekka als plaats van toekomstige aanbidding in plaats van Israël. In Joh. 14:16-17 zou met de Trooster verwezen worden naar de toekomstige Mohammed toen die de Koran ontving van de engel Gabriël, die in de islam ook wel wordt gezien als de Heilige Geest. Zie W.M. Watt, "Development of the Muslim Attitude to the Bible", *Early Islam: Collected Articles*, p 73.

2 "Sunan Abu Dawud" Boek 37, Nr. 4310 door Abu Huraira. Zie de kenmerken van zijn voorkomen in eerdere voetnoot op vorige bladzijde.

3 Matt. 24:24: "Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden". Zie ook Marc. 13:22 en Openb. 13.

4 Zie boek: "The awaited Savior", proloog van Ayatullah Baqir al-Sadr & Ayatullah Murtada Mutahhari: 'De christenen en Joden zullen hem zien en zijn werkelijke status erkennen'. Zie bovendien Koran s.4:159

5 In het beeld van Daniël komt het zilver voort uit het goud en het brons uit het zilver. Evenzo komt het ijzer voort uit het brons. Als we het ijzer als het Romeinse Rijk beschouwen – hetgeen algemeen wordt aangenomen – dan moeten we vaststellen dat het Romeinse Rijk grotendeels niet overeenkomt met het Griekse Rijk. Het ligt dan meer voor de hand om het linkerbeen van ijzer in dit beeld te classificeren als het Oost-Romeinse rijk dat geografisch veel meer overlap vertoont met het Griekse Rijk en het latere Ottomaanse Rijk. Het huidige Turkije zoekt naar het herstel van het Ottomaanse Rijk. Het is ook een van de landen waarvan volgens vele Bijbeluitleggers de profeet Ezechiël (in hoofdstuk 38) voorzegt dat het ten strijde zal trekken tegen Israël. West-Europa ligt dan weer meer in het verlengde van het ijzeren rechterbeen, met name van het West-Romeinse Rijk.

macht. Het ligt voor de hand dat het laatste echte wereldrijk - dat gevormd wordt voor de komst van Jezus Christus - ook daadwerkelijk een wereldrijk zal zijn of nog waarschijnlijker: de grote wereldregio's onder één paraplu.¹ Daarmee is het niet uitgesloten dat er sprake zal zijn van een financieel-economische wereldregering, maar waarbij tegelijkertijd de focus van vele gebeurtenissen op het Midden Oosten is gericht. Wel schetst de Koran de laatste 7 jaar op een manier dat de antichrist van de Bijbel hier gebruik van zal kunnen maken om de moslimwereld eenvoudig achter zich te krijgen. De islam zal daarom zeker in die tijd een machtsfactor zijn en zij is daar overigens zelf ook sterk van overtuigd². Op die manier kan ook de houding van Iran tegen het Westen worden geïnterpreteerd en begrepen. Op geen enkele manier zal Iran daarom zwichten voor compromissen met het Westen. De islam voelt zich in dominantie groeien, nu zij haar laatste imam verwacht en het boze Westen volgens de islam bovendien de belichaming van de satan is³. Uiteindelijk zal de antichrist echter boven alle godsdiensten staan en velen zullen aspecten van hun godsdienst menen te herkennen. Een andere conclusie is moeilijk voorstelbaar omdat zowel achtergebleven christelijk-religieuze mensen, alsook Joden⁴ en moslims hem zeker in het eerste deel van de laatste Jaarweek zullen volgen. Dit kan niet het geval zijn als de antichrist zich louter als een moslim presenteert. Het boek Openbaring geeft overigens duidelijk aan dat de hele wereld de antichrist vol verbazing achterna zal gaan en hem uiteindelijk zal aanbidden.

Het verhaal is nog niet ten einde: aan het eind van de periode zal volgens de islam juist hun type antichrist verschijnen. Zij noemen deze de Dajjal of de bedrieger⁵ en stellen dat deze persoon door de Joden herkend zal worden als hun Messias⁶. Opnieuw moeten we dus opmerkzaam zijn: de moslims zullen op grond van hun geschriften Jezus Christus - onze Bijbelse Messias - bij Zijn wederkomst aan het eind van de Grote Verdrukking direct bestempelen als hun antichrist en alle volgelingen van de Mahdi en van Isa zullen de strijd met Hem aanbinden. De antichrist zal dan al

1 In Openb. 17 is niet toevallig sprake van 10 koningen die hun macht aan het beest geven.

2 Hadith van Jabir bin Samurah, no. 2028, stelt dat de moslims het Arabisch Schiereiland, Perzië en Europa op het christendom zullen veroveren, nadat zij Constantinopel (Istanbul, Turkije), het centrum van het oude christendom zouden hebben veroverd (Hadith verzameling Al-Hakim, Al-Mustadrak, volume 4, p. 508). Pas na die tijd zal de Dajjal, de antichrist van de Islam komen.

3 Met Amerika en Israël respectievelijk als de grote en de kleine satan.

4 De Joden zullen de tempel in Jeruzalem pas herbouwen als hun Messias is gekomen, maar wij weten dat deze tempel in de tijd van de antichrist daadwerkelijk gebouwd zal gaan worden onder zijn toestemming. Deze Joden moeten dan wel misleid zijn om deze antichrist als hun messias te zien, maar zij zullen nooit de islam als religie aanvaarden. Zij zullen wellicht wél een wereldreligie aanvaarden waarin vele godsdiensten hun eigenheid zullen herkennen.

5 Al-Dajjal Al-Massih is volgens de islam de "valse messias".

6 De Dajjal heeft volgens de Islam slechts één oog.

de andere grote wereldgodsdiensten onder zijn hoede hebben genomen. Deze strijd die de islam beschrijft komt overeen met de strijd van Jezus Christus die als Koning naar de wereld terugkeert en die het Beest en de valse profeet overwint.¹ De echte Messias zal dus door de islam bij Zijn komst worden bestreden als antichrist-figuur, maar de Bijbel zegt dat hierbij de satan definitief wordt ontmaskerd als degene die de tijden naar zijn hand wilde zetten en de geschiedenis wilde verdraaien.

Het is niet zo, dat elke knie zich direct zal buigen als Jezus Christus als Koning uit de Hemel op de Olijfberg neerdaalt. Eerst zal er nog een korte hevige strijd plaatsvinden², de slag bij Armageddon³. Dan zal alsnog duidelijk worden wie de Messias en wie de antichrist is en daarna zal Jezus Christus Zijn Koninkrijk op aarde vestigen.

Bij de wederkomst van Jezus Christus zal nog niet direct elke knie zich buigen

Het verhaal van de Dajjal als anti-verlosser, die volgens de Koran wordt gestuurd, geeft ons ook op een ander vlak inzicht in de verwarring en misleiding die tegen die tijd zal ontstaan.

De Bijbel en de Koran verschillen in algemene zin niet erg over de rampen die in de laatste periode over de aarde zullen komen. Beiden beschrijven ernstige hongersnoden, aardbevingen, chaos en moreel verval. De Bijbel zegt dat aan het eind van de periode – voor de echte wederkomst van Jezus Christus – een beest⁴ zal komen, dat het volk Israël zal aanvallen⁵ en dit volk zal proberen te vernietigen. Ook hier wordt weer de tegenovergestelde insteek van de Koran bevestigd, want deze beschrijft juist dat Allah zélf het beest – dat net als in de Bijbel zal kunnen spreken tegen mensen – stuurt om de ongelovigen te vernietigen⁶! Vanuit de Koran zijn de ongelovigen dan degenen die niet de islam volgen. Het beest⁷, dat volgens de Koran door Allah wordt gestuurd, zal het woord “Kafir” – ongelovige – op de voorhoofden van de ongelovigen

1 Openb. 19.

2 Openb. 19:17-21, 16:16.

3 In Joël 3:2 staat eenmalig vermeld dat God de volkeren zal verzamelen in het dal van Josafat. Mogelijk is dit een dal in de nabijheid van Jeruzalem, maar het is volgens sommigen ook mogelijk dat deze naam een afgeleide is van het dal van het oordeel van Yahweh, gelegen bij Megiddo.

4 Een andere gedaante van de satan (Openb. 12:9 & 13:1-8) die zal trachten om het volk Israël te vernietigen

5 Lees hiervoor Openb. 12:13-18 en Openb. 13. De Bijbel typeert dit beest als een gedrocht met politieke, militaire en economisch-sociale kenmerken.

6 Koran s. 27:82 en vele Hadith van Abu Hairara (o.a. 4554, 7039, 6924, 6979).

7 Arabisch: “Al-Daabah”. Het is niet duidelijk hoe de islam dit beest precies omschrijft.

plaatsen¹. Dit doet denken aan de Bijbelse voorzegging dat degenen die het beest niet willen aanbidden door dit beest worden gedood.² De Bijbel leert anderzijds dat het beest een merkteken zal aanbrengen op de hoofden van degenen van wie de naam **niet in het Boek des Levens staat. De Bijbel zegt dat niemand zonder dat merkteken zal kunnen kopen of verkopen**³; het is dus een instrument dat de mens volledig in de de macht zal kunnen houden van degene die dat duivelse merkteken heeft aangebracht.

We begrijpen nu uit de Koran en de islamitische overleveringen dat zij nu al – zonder hem bij zijn naam te noemen – waarschuwen voor de echte Jezus Christus die als Zoon van God zal komen, maar die door de moslims als de anti-verlosser – de Dajjal - zal worden bestempeld bij Zijn terugkomst. Hoe verwarrend zal dat zijn, nu de moslims 7 jaar voor dat tijdstip hun Jezus (Isa) al verwelkomd hebben als messias en hem hebben laten getuigen tegen christenen en Joden. De islamitische geschriften waarschuwen dat als er aan het eind van die periode iemand zal komen die zich als messias zal uitgeven, hij het goed (van de islam) als kwaad zal verkondigen en kwaad als goed. Het Paradijs dat Hij predikt is volgens de islam in feite de hel en zijn hel is het paradijs. Het lijkt alsof we weer terug zijn gekeerd in de situatie van de eerste mens die een vertekend beeld kreeg voorgespiegeld met de woorden: “Luister niet naar Hem!”. Op deze manier worden moslims nu al in hun denken voorbereid op het moment dat Jezus Christus daadwerkelijk aan het eind van de 7 jaren verschijnt en de antichrist, die als Isa werd gepresenteerd, zal ontmaskeren. De Bijbel zegt dat de satan weet dat zijn tijd nog kort is⁴ en dat hij tot het laatst zal proberen de vestiging van het Koninkrijk van Jezus Christus op aarde te voorkomen, vooral door de Joden te misleiden en zo nodig uit te roeien. Tevergeefs.

Volgens de islamitische hadith zullen vooral vrouwen - vanwege de wonderen - , nomaden - vanwege hun onwetendheid - en Joden - vanwege hun geldzucht - de Dajjal volgen. Volgens een hadith⁵ zal de islamitische antichrist of Dajjal in een strijd gedood worden door de Islamitische Isa, de zoon van Maria. Deze strijd zal naar verluid plaatsvinden rond het plaatsje Lod⁶, ongeveer de plek waar nu Ben Gurion International Airport van Israël ligt. De Bijbel spreekt van de slag bij Armageddon

1 De Bijbel laat ook hier een spiegelbeeld zien en spreekt in Openb. 14 over de vrijgekochten, op wiens voorhoofden de naam van het Lam en van de Vader geschreven zijn.

2 Zie Openb. 13:8.

3 Openb. 13:16-17.

4 Openbaring 12:12.

5 Hadith van An-Nawwas bin Sam'an

6 In het Arabisch Al-Lud en in het Nieuwe Testament bekend onder de Griekse naam Lydda.

als Jezus Christus als Koning neerdaalt op aarde en daar de laatste slag levert en de satan verslaat. Waarschijnlijk is echter dat een groot deel van Israël strijdtoneel zal zijn.

Christenen die geloven dat de Bijbel daadwerkelijk Gods Waarheid is en dat Jezus Christus als Zoon van God zal terugkomen, krijgen door deze combinatie met de islamitische geschriften een beter beeld hoe de “tegenstander” zich naar alle waarschijnlijkheid zal gedragen in die laatste periode van 7 jaar voor de Wederkomst van Jezus Christus, wie hij daarvoor zal inzetten en welke misleidende strategie hij zal gebruiken.

De mensheid wordt hier dus een spiegelbeeld voorgehouden en met name oppervlakkig religieuze mensen, van vele godsdiensten, zullen in uiterste verwarring raken. Het beeld blijft niet beperkt tot de islam en de christelijk religieuze mensen die nog op aarde achterblijven. Ook de Joden spelen hierin een belangrijke rol. Zij hebben vanuit hun kennis van de Tora en de profeten, maar ook vanuit hun verhouding met de islam, een duidelijk beeld dat de islam niet hun Messias zal voortbrengen¹. Zij verwachten echter wel hun Messias rond deze periode. We zijn immers aan het eind van de 6^e dag gekomen, omdat bij God 1000 jaar is als een dag. Toen Jezus Christus de eerste keer naar de aarde kwam – herkenden zij hem niet als Messias. Het ligt erg voor de hand dat velen ook dit keer eerst nog misleid worden door de antichrist die eerder zal verschijnen dan de echte Messias, maar die wel de gedaante van een messias zal aannemen. Immers, wij weten nu dat de Joden bij de komst van de messias over zullen gaan tot de herbouw van de tempel in Jeruzalem². Die messias zal echter niet de Messias zijn, maar de antichrist die zichzelf op de helft van de periode van 7 jaar als godheid in de tempel in Jeruzalem zet. Dit betekent dat de Joden in eerste instantie kennelijk door de wonderen en tekenen verblind zullen raken en pas later de werkelijkheid zullen zien. Daarnaast zal de toestemming om tot de bouw van de tempel over te gaan voor hen, zoals gezegd, in eerste instantie het bewijs zijn dat deze persoon de Messias wel moet zijn. Deze antichrist moet wel boven alle religies staan, omdat de Joden geen instructie van een strikt islamitische leider zullen

1 Althans, over het algemeen is dit zo. We zagen eerder in het hoofdstuk dat een aantal Joodse geleerden uit het prestigieuze Sanhedrin wel degelijk een interfaith-benadering kiezen en daarmee open staan voor de erkenning van een messias die ook door de islam als messias wordt gezien, omdat zij geloven dat ze elkaars geloofswortels delen.

2 Het Tempelinstituut in Jeruzalem dat de bouw en inrichting van die tempel al heeft voorbereid is de mening toegeedaan dat de tempel ook voor de komst van de Messias herbouwd mag worden, op grond van Mal. 3:1, de geschriften van Maimonides (brief over religieuze vervolging), de Jeruzalem Talmoed (Ma'aser Sheni 29) en de MiDarash Yalkut Shimoni (Isaiah 499). Maimonides beschrijft overigens ook dat de bouw bij de komst van de Messias zal plaatsvinden (zie zijn “Wetten van de koningen”). De heersende opvatting is evenwel dat de tempel pas bij de wederkomst van de Messias wordt herbouwd. Zie ook: templeinstitute.org

aannemen. De bouw van de derde tempel is tot nu toe onmogelijk gebleken door de weerstand in de moslimwereld, die de Al'Aqsa-moskee als een van de meest heilige plaatsen beschouwt en daar geen Joodse Tempel naast of in plaats van duldt.

De antichrist zal boven de religies staan en wonderen en tekenen doen

De islam levert ons mogelijk nog meer aanvullende informatie waaruit we kunnen herleiden op welke manier de Joden er van overtuigd zullen raken dat deze Mahdi de periode opent naar hun lang verwachte Messias; de hadith leren ons dat de Mahdi de mensen zal leiden naar een berg in Syrië van waaruit hij de nog 'ontbrekende' delen van de Tora zal openbaren. Deze nog onbekende Tora-delen zullen de Joden overtuigen van het gelijk van de Mahdi. Deze Mahdi zal naar verluid ook de verdwenen ark van het verbond¹ – bekend uit het Oude Testament² - laten 'terug vinden' met als doel en resultaat dat vele Joden daardoor zullen erkennen dat de islam - of meer waarschijnlijk - dat de dan wereldomvattende godsdienst de religie is waaraan zij zich moeten onderwerpen³.

Op 200 lijnbussen stond in 2010 deze advertentie: "Moge de Heilige Tempel spoedig en in onze dagen gebouwd worden". Naast de tekst staat een afbeelding van de 3^e tempel. De messias-verwachting is hoog gespannen!

- 1 Volgens de Hadith zou deze bij het meer van Tiberias in Noord-Israël zijn. Het meer van Tiberias ligt echter dicht bij Sham en dit woord betekent in de eindtijd-registratie van de Hadith "iets dat ver weg is, ver weg van Mekka en Medina".
- 2 De moslims zijn er van overtuigd dat de ark van het verbond haar basis in de Islam vindt.
- 3 "Al Mahdi and the end of Time" door Muhammad ibn Izzat, Muhammad Arif (London, Dar Al-Taqwa, 1997), p. 16 en 40.

Overigens leeft vooral onder de sjiiitische moslims de verwachting dat de komst van hun Mahdi zeer aanstaande is. We zien bij de bestudering van het beeld dat de islam schept over deze laatste periode opvallend veel gelijkende patronen, zij het met invulling van andere spelers. Die ogenschijnlijke gelijkheid moet er ook wel zijn om voor velen acceptabel te zijn. De misleiding van de tegenstander – in de vorm van een verdraaiing en maskerade van de sleutelfiguren – komt tot zijn hoogtepunt in de laatste Jaarweek van de eindtijd.¹

Dit alles moet ons des te waakzamer maken, omdat niet voor niets nu al het beeld wordt gecreëerd dat christenen, moslims en Joden allemaal dezelfde God dienen. Dit beeld past overigens ook weer in een aantal varianten binnen de postmoderne benadering van het christendom. Zelfs de Rooms Katholieke Kerk tendeert, onder de huidige Paus, naar een evangelie waarin bekering plaats moet maken² voor onderlinge liefde onder alle mensen. Uitgangspunt is verder dat iedereen voor het goede moet kiezen zoals hij dit zelf ziet en daarbij zijn eigen geweten moet volgen. Hiermee wordt een groot deel van de mensen klaar gemaakt voor een wereldreligie die er voor zal zorgen dat het verdraaide eindtijdbeeld niet eens meer als verwarrend zal overkomen. Alle genoemde elementen maken bovendien dat de wereld nauwelijks zal openstaan voor het werkelijke eindtijdsce­nario van de Bijbel. Het denken wordt immers in alle grote religies al voorbereid op een warme ontvangst van een antichrist als christusfiguur.

Zelfs de uitverkorenen zouden misleid worden, ware het mogelijk!

De vraag is hoe de dwaze maagden uit de gelijkenis van Mattheus 25 de situatie zullen inschatten, als er geen wijze maagden meer zijn om de Bijbelse waarheid accuraat en volledig toe te lichten. De Bijbel is er duidelijk over: zelfs de uitverkoren zouden misleid worden, ware het mogelijk³. Die laatste toevoeging is van groot belang, want door de Opname van de Bruid zal deze niet meer misleid kunnen worden. Diezelfde Opname maakt echter ook de weg vrij voor de mens van de wetteloosheid⁴ om de

1 Van het Engelse gezegde: 'The devil is in the tail'.

2 La Repubblica, interview door Eugenio Scalfari met Paus Franciscus van 1 oktober 2013. De Paus gaf aan dat het bekeren van mensen (red. proselitisme) geen enkele zin heeft en pleitte voor religieus oecumene en dialoog met ongelovigen. Iedereen moet aangemoedigd worden om te volgen wat hij of zij denkt dat het Goede is.

3 Matt. 24:24.

4 2 Thess. 2:3-8.

misleiding compleet te maken, zonder daarbij nog door zoutend zout gehinderd te worden.

Islam en christendom – een gemeenschappelijk woord ?

Binnen de christelijke wereld wordt verschillend gereageerd op de islam, die ook in het westen haar invloed heeft uitgebreid. Sommige westerse stromingen gaan er van uit dat het allemaal zo'n vaart niet zal lopen en dat uiteindelijk alle godsdiensten naar hetzelfde leiden. Als lezer weet u intussen beter, maar vanuit die gedachte dat de religies steeds meer gemeenschappelijke grond moeten zoeken is inmiddels de Interfaith-beweging wel sterk gegroeid.¹ Ook de Wereldraad van Kerken zoekt voortdurend naar gemeenschappelijke grond met de islam, terwijl die Raad uiterst kritisch staat tegenover Israël.

Het initiatief tot vereniging van de godsdiensten gaat overigens niet alleen uit van een aantal voortrekkers op het christelijk erf maar ook van islamitische groeperingen. In 2007 werd door meer dan honderd geleerde moslims uit alle islamitische hoofdstromingen een verklaring opgesteld², waarin men bevestigde dat er gemeenschappelijke grond bestaat tussen moslims en christenen en wel op basis van de twee belangrijkste geboden in de Bijbel en de Koran: heb God lief boven alles en uw naaste als uzelf. Op deze open brief³ - geadresseerd aan alle leiders van de Westerse christelijke denominaties - is door veel christelijke groeperingen met instemming gereageerd. En het is waar: de twee religies hebben bepaalde gelijke gemeenschappelijke waarden die de vrede in de wereld zouden moeten bevorderen, al wordt de liefde voor God en naaste in de Bijbel en in de Koran duidelijk anders gedefinieerd en zien we dan ook de zeer verschillende uitwerkingen daarvan in de praktijk. Zowel deze islamitische groep als de meeste kerkelijke groeperingen die positief reageerden gaan er van uit dat de beide openbaringsboeken – de Bijbel en de Koran – weliswaar verschillend zijn, maar wel uitgaan van dezelfde God.⁴

De moslims zijn echter van mening dat de christenen te maken hebben met een weliswaar ouder maar niettemin sterk gecorrumpeerd boek, dat dus niet de hele waarheid bevat. Dezelfde God zou in de 7e eeuw aan Mohammed het échte verhaal heb-

1 Zie bijvoorbeeld de stichting die Tony Blair, de voormalige eerste minister van het Verenigd Koninkrijk, met dit doel heeft opgericht.

2 "A Common Word between Us and You", de tekst is na te lezen op www.acommonword.com

3 Gepubliceerd in de New York Times in een aantal uitgaven van de herfst 2007.

4 Zie ook het boek: "A Common Word, Muslims and Christians on Loving God and neighbor", Miroslav Wolf, Ghazi bin Muhammad, Melissa Arrington, (voorwoord door Tony Blair), 2010, Eerdmans Publishing co, UK. Website: www.yale.edu

ben verteld, waardoor de Koran wel de hele waarheid is. Nu de gebeurtenissen in de eindtijd in beide boeken omgekeerd verlopen ten opzichte van elkaar, is het onmogelijk vast te houden aan het idee van éénzelfde God met éénzelfde bedoeling en éénzelfde kalender. Zeker nu we ons aan de vooravond van al deze taferelen bevinden, is deze informatie zonder meer cruciaal in de beoordeling van de gemeenschappelijke grond tussen de Bijbel en de Koran. Waar sommigen gemeenschappelijke gronden menen te ontdekken op het gebied van de twee centrale geboden, is die er helemaal niet op veel andere geloofsgebieden, en dat geldt zeker waar het de eindtijd betreft.

Volgens de islam zullen de Mahdi en Isa (hun Jezus) strijden tegen moslims en christenen die niet volledig de Koran zullen willen volgen. Wij herhalen: op het moment dat de christenen op grond van de Bijbel aan het eind van de donkerste periode uit de geschiedenis de echte Wederkomst van Jezus Christus verwacht, verwachten en de moslims juist op dat moment hun type van antichrist, de Dajjal. De Koran en de hadith beschrijven zeer nadrukkelijk een situatie waarin er in deze beslissende eindtijd alleen gemeenschappelijke grond kan bestaan onder de heerschappij van de islam. Christenen kunnen dan ook geen andere conclusie trekken dan dat de Allah van de islam niet dezelfde kan zijn als de God van de Bijbel. Beide godsdiensten typeren immers elkaars antichrist als hun eigen messias en andersom.

Het is ook niet verenigbaar dat Jezus Christus volgens de God van de Bijbel Zijn Zoon is, terwijl volgens de Koran diezelfde Allah zegt geen zoon te hebben en daarmee ontkent dat Jezus Christus de Zoon van God is. Uiteindelijk kan er maar één gelijk hebben, ongeacht vermeende gemeenschappelijke gronden op basis van de twee centrale geboden.

Het is dan ook niet begrijpelijk dat zeer vooraanstaande en populaire christelijke leiders met overtuiging hun handtekening hebben gezet onder het antwoord aan de moslimleiders, waardoor zij benadrukken dat de God van de Bijbel en de Allah van de Koran dezelfde zouden zijn. Onder hen bevinden zich bekende namen als Bill Hybels¹, Rick Warren², dr. Robert Schuller³, Yonggi Cho, en Brian McLaren⁴. Deze leiders hebben of hadden in de evangelische wereld groot aanzien. Kennelijk was het

1 Van de Willow Creek Beweging.

2 Voorganger van de Saddleback Church en schrijver van o.a. Doelgericht Leven ('Purpose Driven Life') en Doelgerichte Kerk ('Purpose Driven Church'). Rick Warren was overigens ook de pastor die het gebed uitsprak bij inauguratie van Barack Obama. Warren bad daar in de naam van Jezus, maar ook in de naam van Isa.

3 Voormalig pastor van de Crystal Cathedral en het TV programma "Hour of Power"

4 Brian McLaren is schrijver van postmoderne "christelijke boeken" als "A new Kind of Christianity".

voor deze christelijke leiders geen hoofdpunt dat Jezus Christus niet als de Zoon van God wordt erkend door de islam en ook niet dat de islam de Messias van de Bijbel als bedrieger en antichristus aanmerkt. Denkt men dat dit een kleinigheid of meningsverschil is dat straks teniet gedaan zal worden? Dat dé cruciale geloofswaarheid kennelijk tot een secundair verschil van mening is verworden is verbazingwekkend, maar ook tekenend. Ditzelfde zien wij in Europa gebeuren¹ en de geopolitieke gevolgen zullen uiteindelijk catastrofaal zijn. We weten dat de Godheid van Jezus Christus, die als Verlosser in de gedaante van een mens naar de aarde is gekomen, steeds meer het struikelblok is dat geslecht moet worden om tot een gemeenschappelijke wereldreligie te komen.

Jezus Christus als Zoon van God is het laatste struikelblok om tot een wereldreligie te komen

Misschien moeten we overigens nog ruimte open laten voor onwetendheid bij deze christelijke leiders: te weinig van hen hebben kennelijk de moeite genomen om het boek Openbaring uit de Bijbel te vergelijken met de islamitische hadith, terwijl beide toch geen geheimenissen zijn². Waarom lezen zoveel christelijke leiders over deze zo fundamentele verschillen heen, dat blijft de vraag! Een mogelijk antwoord ligt misschien in het feit dat vele christelijke leiders, die meewerken aan een gemeenschappelijke wereldreligie, meestal ook de Bijbelse profetieën zonder meer afwijzen of irrelevant vinden.³

Aan de andere kant zien we ook dat sommige christelijke groeperingen zich juist verzetten tegen de islam. De angst dat de islam haar invloed als een olievlek naar de Westerse wereld zal uitbreiden leidt vaak tot het nemen van afstand tot moslims in het algemeen. Maar als we de tijden in gedachten houden en ons bewust worden van het geestelijk krachtenveld waarin onze wereld zich bevindt, dan moeten we ons iets afvragen: van welk koninkrijk zijn wij onderdeel geworden toen wij vrijgekocht werden uit het rijk van de duisternis?

1 Zie ook Dr. A. van de Beek: "Lichaam en Geest van Christus", Meinema, 2012, p. 50, waarin de Islam wordt gekenmerkt als een ketterse variant van het christendom, omdat zij de Godheid van Christus niet erkent, maar moslims tegelijkertijd als gelovigen ziet en moskeeën als kerk wil aanmerken. De auteur is emeritus hoogleraar Symboliek van de VU in Amsterdam.

2 In de psychologie kan dit begrepen worden onder het begrip 'selectieve attentie'. Bepaalde informatie wordt niet waargenomen omdat men bewust of onbewust heeft gekozen ergens anders zijn aandacht op te richten.

3 Zie bijvoorbeeld wat eerder over R.Warren is gezegd in dit e-boek.

Het antwoord daarop is toch een centraal thema van de Bijbel, dat bovendien bij de Bijbelse voorjaarsfeesten hoort. Welke geestelijke positie hebben wij als opdracht meegekregen en hoe beïnvloedt dit onze omgang met moslims in onze omgeving? Ook onder moslims is er immers sprake van veel onwetendheid. Wij weten dat er in de hemelse gewesten een strijd gaande is en we hebben in dit boek uitvoerig kunnen vernemen van de strijd die er tussen God en satan nog zal woeden in de laatste periode.

Maar tegelijkertijd leert de Bijbel ons ook naar anderen te kijken vanuit Gods perspectief. Sommige christenen zijn huiverig voor de invloed van de islam, maar hebben geen enkel contact met een moslim. Spreken wij met en bidden wij voor moslims in onze omgeving en zijn wij nog bewogen voor hun geestelijke situatie? Wie geen geestelijk onderscheid maakt zal zich eenvoudig vereenzelvigen met die andere religie en de gemene deler zoeken. Maar iedereen die in de wereld van alle dag voortdurend elk contact vermijdt met mensen van andere religies zal nooit de kans krijgen om in liefde Gods Plan aan andersdenkenden te laten zien...

Hopelijk hebben het hoofdboek en dit boek meegewerkt aan een "Wake Up!" die uw leven en visie voor goed zal veranderen, tot eer van Hem die zijn Hemelse Koninkrijk spoedig op aarde zal vestigen.

Tot Slot

In het hoofdboek en deze aanvulling hebben Gods kalender en de door Hem in de Bijbel aangebrachte patronen een centrale plaats ingenomen. De Gemeente van Jezus Christus kan met hoopvolle verwachting uitkijken naar de komst van de Bruidegom op de wolken. Hoewel we ons niet hebben gericht op het vaststellen van een datum, hebben we wel gezien dat God de tijden bestuurt, maar ze ook al heeft vastgelegd.

We hoeven ons ook niet meer neer te leggen bij de ogenschijnlijk teleurstellende uitspraak dat "niemand de dag noch het uur" van Zijn komst kent, want juist deze uitspraak wijst ons op het patroon van de Bijbelse feesten en op de diepe betekenis achter het aloude Huwelijksritueel. Wie niet waakzaam wil zijn en de tekenen van de tijden niet wil onderkennen, zal uiteindelijk ook niet reikhalzend uitkijken naar Zijn komst. Ook is gebleken dat het argument 'dat we Zijn komst geestelijk moeten zien', geen steek houdt en dat Bijbels-Hebreeuwse exegese een heel andere uitleg oplevert.

De hoop van de Bruid is altijd op de komst van haar Bruidegom gericht en naarmate de tijd vordert is haar voorbereiding steeds meer gericht op die komende dag. Dat

betekent niet dat zij stil zit, maar het betekent wel dat al haar voorbereidingen en werkzaamheden steeds meer zijn gericht op Zijn komst.

Hoe kan het ook anders! De tijd tot aan de Bruiloft is immers zeer kort geworden. Die tijd wil de Bruid dan ook gebruiken om anderen te wijzen op de aanstaande komst van de Bruidegom.

Om een juist zicht op het Koninkrijk terug te krijgen, kunnen we niet anders dan terug te gaan naar onze Weg, Jezus Christus, en hoe Hij de Hebreeuwse wortels van ons geloof onderstreepte en ze voorleefde. Het wordt tijd dat we de kerkgeschiedenis terug draaien en weer aankomen bij de eerste gemeente.

Die eerste gemeente was wat vandaag een messiaanse gemeente¹ heet. Een helder begrijpen van de identiteit van de “Edele Olijf” is de enige manier om oude waarheden te herontdekken maar dan in hun Nieuwte Verbondsbetekenis. Die waarheden zullen steeds gebaseerd blijken te zijn op de zeer betrouwbare schaduwen van het Oude Testament die duidelijk het verband met de werkelijkheid in Jezus Christus laten zien. Deze boeken zijn geschreven opdat die werkelijkheid in onze discipelschapswandel zichtbaar zal worden en zijn. Niet opdat gelovigen zich voortaan ‘joods zouden gaan gedragen’, want die ene nieuwe mens is noch Jood noch Griek, maar wel een nieuwe schepping in Christus Jezus. Die mens begrijpt de nieuwtestamentische betekenis in Christus van alle Oudtestamentische schaduwen.

Gods Woord is als zuiver water, maar onze denkbeelden zijn vaak troebel geworden door allerlei winden van leer die de afgelopen eeuwen de kerken hebben overspoeld. Daarom zijn we soms pittig kritisch geweest ten opzichte van de kerkgeschiedenis en het kerkelijk denken van onze tijd. Nu klinkt de bazuin van de maand Eloel, de maand die voorafgaat aan het Bazuinenfeest, maar in ons geval de bazuin die ons wijst op de aanstaande komst van de Bruidegom, van de Koning der Koningen. Wij leven in de profetische voorbereidingsmaand waarin – net zoals in de jaarcyclus – elke dag de bazuin klinkt, voor wie het horen wil. Maar straks als de Bruidegom komt, dan wordt daarmee ook de betekenis van het Bazuinenfeest vervuld door Hem.

¹ Dat is: een gemeente die gericht is op de wederkomst van de Messias en die haar Messias kent. Een gemeente waar Jood en Griek samenkomen. Niet te verwarren met messiaanse gemeenten van niet Joodse gelovigen die vandaag vooral een eenzijdige nadruk op het Joodse of Israëliëse willen leggen of strikt Joodse gemeenten van Yeshua belijdende gelovigen.

We spreken de hoop uit dat dit boek als een katalysator zal werken, zodat u zelf de zoektocht naar het heldere water van Gods Woord kunt voortzetten en volhouden. Weest u gerust dat binnen het Hebreeuwse denken elke vraag gevolgd mag worden door een volgende vraag. Vragen ondersteunen uw zoektocht, zolang u de antwoorden maar in de door God gegeven Bijbel wilt vinden! Onze God ontmoeten wij in de Schrift die Hij aan ons gegeven heeft en soms moeten we daarvoor dieper willen graven en de tekst van die Schrift terugplaatsen in haar context.

Ook wij blijven de Schrift onderzoeken om nog meer te begrijpen. Daarmee geven we aan dat ook wij nog niet alle antwoorden hebben. Als u denkt meer inzicht of openbaring te hebben over een of ander Bijbelgedeelte, dat in hoofdboek of aanvullende boek aan bod komt dan houden wij ons warm aanbevelen! Als blijkt dat we onvolledig zijn geweest, dan vragen wij u oog te hebben voor onze intentie om Hem meer dan ooit te gaan verwachten. Eventuele gepaste bijdragen zullen met dankbaarheid en verwijzing in een volgende editie worden verwerkt.

Aan alle lezers die samen met ons een verdere verdieping zoeken, adviseren wij het hoofdboek “Wake Up” nogmaals door te nemen en daarbij deze keer ook de uitgebreide voetnoten mee te nemen, zodat de tijdslijnen, patronen, schaduwen en Bijbelse feesten nog meer onderdeel gaan uitmaken van uw eigen denkpatronen. Hoe verrassend zal de Bijbel dan tot u spreken vanuit dit nieuwe kader!

Voor aanvullende en bijgewerkte informatie kunt u steeds terecht op de website www.wakeup.nu